

Perhetrauma kauhun lähteenä teoksessa *The Haunting of Hill House*.

Sara Oljakka

Maisterintutkielma

Kirjallisuus

Musiikin, taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitos

Jyväskylän yliopisto

Kevät 2023

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta Humanistis-yhteiskuntatieteellinen	Laitos Musiikin, taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitos
Tekijä Sara Oljakka	
Työn nimi Perhetrauma kauhun lähteenä teoksessa <i>The Haunting of Hill House</i> .	
Oppiaine Kirjallisuus	Työn laji Maisterintutkielma
Aika 13.06.2023	Sivumäärä 48 + Liitteet 48
<p>Tiivistelmä</p> <p>Tarkastelen tutkimuksessani Mike Flanaganin ohjaamassa Netflix-sarjassa <i>The Haunting of Hill House</i> (2018) esiintyvien kauhun elementtien yhteyttä teoksen traumanarratiiviin. Tutkimuskysymykseni on: miten kauhugenren elementit kuvastavat teoksen henkilöhahmojen kokemuksia ja tuntemuksia liittyen perheen traumaattiseen menneisyyteen? Alustavana hypoteesina tutkimuksessa on se, että kauhun elementit edustavat yksilöllisesti henkilöhahmojen psyykkisiä ongelmia, jotka liittyvät hahmojen kokemaan perhetraumaan ja -dynamiikkaan. Teoreettisena taustana tutkimuksessa ovat sekä kauhu- että traumafiktio lajityyppien tyypilliset piirteet ja niiden tarkastelu teoksen yhteydessä, audiovisuaalisen kerronnan kontekstissa. Tutkimuksessa lajityyppien yhdisteleminen tapahtuu representaation käsitteen avulla. Kahden eri lajityypin yhdistelemisellä tutkimuksessa motivoidaan yksittäisten teosten lajihybridiseen tarkasteluun laajemmin. Tutkimuksen tavoitteena on lisäksi laajentaa diskurssia traumafiktio tutkimuksen tutkimuskentällä sekä syventää käsityksiä kauhufiktio elementtien merkityksistä. Tällä tarkoitan siis tapaa, jossa kauhun elementtien avulla pyritään syventämään teoksen narratiivia. Tutkimuksessa on aluksi tarkasteltu sekä kauhu- että traumafiktio lajityyppejä, jonka jälkeen audiovisuaalisesta aineistosta on tehty havaintoja, jotka on myöhemmin yhdistetty edellä mainittuun teoriapohjaan. Lopuksi johtopäätökset on kirjattu ylös. Tutkimuksessa selvisi, että kauhun elementit ovat keskeisesti sidoksissa teoksen traumanarratiiviin sekä yksittäisten henkilöhahmojen tapaan käsitellä ja kokea traumaattinen tapahtuma.</p>	
Asiasanat: kauhufiktio, traumafiktio, kauhuelokuva, kauhu, trauma, representaatio ja perhetrauma	
Säilytyspaikka Jyväskylän yliopisto	
Muita tietoja	

SISÄLLYSLUETTELO

1. Johdanto	4
2. Tutkimuksen teoreettinen tausta ja tutkimusmenetelmä	6
2.1 Teoreettinen viitekehys.....	6
2.2. Tutkimusmenetelmä.....	8
3. Kauhun- ja traumafiktion lajityypit	9
3.1 Kauhufiktio.....	9
3.2 Kauhuelokuvat.....	11
3.3 Traumafiktio.....	13
3.4 Traumafiktion ja kauhun yhdistyminen.....	16
4. Teoksen traumanarratiivi	17
5. Kauhun elementit teoksessa	21
6. Kauhun elementit trauman representaatiossa	24
6.1 The Bent-Neck Lady.....	24
6.2 Hill House kauhun keskiössä.....	27
6.3 The Red Room.....	31
7. Perhetrauman tematiikka	39
8. Päätäntö	45
9. Lähteet	47

1. JOHDANTO

Kauhulla on vakiintunut asema populaarikulttuurissa ja erilaisissa taiteissa, kuten kirjallisuudessa ja elokuvassa. Kauhun historia juontaa juurensa ympäri maailmaa esiintyviin kansantaruihin ja romantiikan aikaiseen goottilaiseen romaaniin, jota pidetään modernin kauhukirjallisuuden esikuvana (Kilpeläinen 2015, 18). Vaikka kauhuelokuvat saavat osakseen suurta suosiota, kauhu on genrenä elokuvateollisuuden lajeista huonomaineisin: Kauhu jakaa katsojakuntansa kahtia totaalikieltäytyjiin ja lajin vannoutuneisiin harrastajiin. Myös suuri osa kriitikoista jättää kauhugenren teokset lähes täysin huomiotta (Wood 2002, 46). Kauhugenren polarisoivan ja osin myös aliarvostetun luonteen vuoksi kauhugenreen kohdistuva tutkimus on oleellista ja kirjallisuuden tutkimuskenttää rikastavaa. Erityisesti suomalaisessa kirjallisuudentutkimuksessa kauhuteosten laajemmalle tarkastelulle on tilaa, koska suomenkielistä tutkimusta kauhusta on saatavilla vajavaisesti.

Maisterintutkielmani tutkimusasetelmana on tarkastella Netflix-sarjassa *The Haunting of Hill House* (2018) esiintyviä kauhugenrelle tyypillisiä kauhun elementtejä ja niiden mahdollista yhteyttä teoksen henkilöhahmojen kokemaan perhetraumaan sekä trauman käsittelyyn. Tutkimuksen tutkimuskysymyksenä on: Miten kauhugenren elementit kuvastavat teoksen henkilöhahmojen kokemuksia ja tunteita liittyen perheen traumaattiseen menneisyyteen? Alustavana hypoteesinä tutkimuksessa on, että kauhun elementit edustavat yksilöllisesti henkilöhahmojen psyykkisiä ongelmia, jotka liittyvät henkilöhahmojen perhetraumaan sekä myöhemmin perhedynamiikkaan. Tässä tapauksessa teoksen kauhun elementtien tarkoituksena olisi siis kuvata henkilöhahmojen psyykettä sekä tapoja käsitellä koettua traumaa. Hypoteesi pohjautuu teoksen narratiivin yksilölliseen tulkitsemiseen katselijakokemuksen yhteydessä ja sarjan ohjaajan Mike Flanaganin haastatteluun, jossa hän kertoo Netflix-sarjan keskeisien teemojen olevan perhe, suru sekä trauma:

“It’s a theme that’s really fascinating to me,” Flanagan says. “How the trauma of our youth can shape our adulthood. This was always a show about family, grief and trauma. It just happened to be wrapped in the skin of a horror. We talked about things like *Six Feet Under* – authentic family dramas. To me, it’s more interesting to be in that world and let the horror elements creep into that space than it is to just go for the jolt.” (Berriman 2018.)

Tutkimuksessa kauhun elementtien ja henkilöhahmojen traumaattisen kokemuksen tarkastelun yhdistämisellä pyritään rikastamaan käsitystä sekä trauma- että kauhufiktiosta. Samalla tavoitteena

on syventää kauhuteoksien yhteydessä esiintyvää diskurssia. Tällä tarkoitetaan tapaa käsitteellistää kauhun elementtejä ja niiden yhteyttä teoskohtaisiin teemoihin, kuten traumaan. Tutkimuksen motiivina toimii myös traumakirjallisuuden tutkimuskentän monipuolistaminen. Näin ollen trauman tarkastelu keskittyisi enemmän yksittäisiin teoskeskeisiin narratiiveihin, poiketen tutkimuksen tyypillisistä globaaleista sekä historiallisista konteksteista. Tutkimuksen tavoitteena on myös kannustaa yksittäisten teosten lajihybridiseen tarkasteluun. Näin teoreettinen tutkimus ja kauhu- ja traumafiktioiden genret voivat uudistua ja monipuolistua.

Tutkimuksen aineistona on vuonna 2018 Netflix-suoratoistopalvelussa julkaistu 10-osainen Netflix-sarja *The Haunting of Hill House*. Kyseisen Netflix-sarjan on ohjannut Mike Flanagan ja sarjan ovat tuottaneet Amblin Television sekä Paramount Television. *The Haunting of Hill House* perustuu löyhästi Shirley Jacksonin vuonna 1959 julkaistuun samannimiseen romaaniin. Molemmissa teoksissa toistuvat samannimiset henkilöihahmot, kuten kartanossa työskentelevä pariskunta herra ja rouva Dudley sekä sarjan viidennessä jaksossa esiintyvä terapeutti tohtori Montague. Molemmissa teoksissa pääasiallisena tapahtumapaikkana toimii kummitteleva Hill House. Kuitenkin teosten narratiivit sekä henkilöihahmot poikkeavat toisistaan merkittävästi: Jacksonin romaanissa pääosissa esiintyvät henkilöihahmot ovat toisilleen tuntemattomia aikuisia, jotka ovat saapuneet kartanoon tarkkailemaan paranormaaleja tapahtumia, kun taas Flanaganin sarjassa henkilöihahmot kuuluvat taloon muuttavaan perheeseen. Teoksessa on kuitenkin muutamia intertekstuaalisia viittauksia Jacksonin teokseen. Esimerkiksi sarjan pilottijakson alkupuheessa viitataan Jacksonin romaanin ensimmäiseen kappaleeseen: ”--silence lay steadily against the wood and stone of Hill House, and whatever walked there, walked alone.” (Jackson 2009, 3; *The Haunting of Hill House* 2018, EP01: 00–01.02).

The Haunting of Hill House kertoo tarinaa samanaikaisesti kahdessa eri aikajanassa, menneessä ja nykyisessä ajassa. Tarinan menneisyyden narratiivissa Crainin perhe muuttaa ränsistyneeseen kartanoon, jonka nimi Hill House viittaa talon aiempiin asukkaisiin, Hillien perheeseen. Crainin perheen vanhemmat Olivia ja Hugh remontoivat ja jälleenmyyvät taloja työkseen, eli ostavat kunnostuksen tarpeessa olevia kiinteistöjä halvalla, remontoivat ja myyvät ne eteenpäin. Menneisyyden narratiivissa keskistytään seuraamaan tapahtumia ajanjaksolta, jossa perhe asuu kartanossa remontin aikana. Nykyisyyden narratiivissa perheen lapset ovat kasvaneet aikuisiksi ja sisaruksista vanhin, Steven Crain, on kirjoittanut kirjan perheensä paranormaaleista kokemuksista kartanossa. Juonen rakentuminen kahden aikajanalla avulla avaa mahdollisuuden tarkastella henkilöihahmojen traumaa jatkumona, jossa menneisyyden trauma yhdistyy juonen edetessä yhä johdonmukaisemmin nykyisyyden tapahtumiin.

2. TUTKIMUKSEN TEOREETTINEN TAUSTA JA TUTKIMUSMENETELMÄ

2.1. Teoreettinen tausta

Tutkimukseni keskittyy teoksen tapahtumiin eli kerrontaan, henkilöhahmojen repliikkeihin eli dialogiin, sekä teoksen visuaalisiin tehosteisiin eli elementteihin, joita erittelen myöhemmin tarkemmin kauhufiktioyhteydessä. Elokuvamusiikki on rajattu tutkimuksen ulkopuolelle. Lähestyn aineistoa laajasta tekstikäsitteestä, jonka mukaan tekstin käsitteen alle lukeutuvat kirjoitetun tekstin lisäksi myös kuvalliset, äänelliset sekä audiovisuaaliset tekstimuodot, kuten elokuvat ja tv-sarjat (Opetushallitus 2023). Tutkimukseni aineiston käsittelyn toteutus konkretisoituu aineiston katseluun ja muistiinpanojen tekemiseen, jonka jälkeen muistiinpanojen sisältöä verrataan tutkimuksen teoreettiseen viitekehykseen. Tutkimuksen tavoitteena on luoda perusteltuja havaintoja, jotka yhdistävät kauhugenrelle tyypilliset elementit henkilöhahmojen menneisiin traumaattisiin kokemuksiin sekä nykyisyyden tapoihin käsitellä traumaattista menneisyyttä. Tutkimuksen teoria on yhdistelmä kauhugenreä sekä traumafiktiota, audiovisuaalisen kerronnan kontekstissa. Audiovisuaalisen aineiston analysoinnissa hyödynnetään Henry Baconin teosta *Audiovisuaalisen kerronnan teoria* (2000).

Henry Bacon määrittelee kerronnan käsitteen olevan yksinkertaisimmillaan: ”kahden tai useamman peräkkäisen tapahtuman esittämistä kausaalisesti toisiinsa liittyvinä, jostakin näkökulmasta käsin” (Bacon 2000, 18). Kyseinen esittäminen tapahtuu joko ”puhutun tai kirjoitetun kielen kautta, elein ja ilmein ja vaikkapa kuvin ja äänin” (Bacon 2000, 18). Kerronnan merkitystä kuvaa Baconin mukaan mahdollisuus saada kiinni tapahtumien merkityksistä, sekä ymmärtää toiminnan inhimillinen luonne ja rooli teoksessa ja elämässä. Kerronta luo siis ajallisen sekä merkityksellisen tapahtumaketjun teoksessa. (Bacon 2000, 18.) Erityisesti elokuvassa jännite kokonaisuuden ja kokemuksen välillä kärjistyy: audiovisuaaliset teokset vetoavat suoraan näkö- ja kuuloaisteihin, jolloin tapahtumat vaikuttavat välittömältä kokemukselta. Näin teos luo eläytymisen ja samaistumisen tunteita, jonka yleisö kokee seuratessaan henkilöhahmoja. (Bacon 2000, 19.) Audiovisuaalinen kerronta syntyy monista erilaisista osatekijöistä, muun muassa kuvasta ja äänistä, tarina-aineksesta sekä tarinaan liittyvästä tematiikasta. Näin kerronta muodostaa Baconin mukaan ainutlaatuisen kokonaisuuden. Osatekijöiden joukkoon voi lukeutua myös ei-esteettisiä tekijöitä,

kuten huumori tai väkivalta, joiden avulla luodaan erilaisia vaikutelmia elokuvan kontekstissa. (Bacon 2000, 20.)

Kerronnan muodon keskeisin merkitys teoksessa on kuitenkin yksityiskohtien merkitysten ja funktioiden ymmärtäminen osana suurempaa kokonaisuutta. Näiden yksityiskohtien avulla voidaan sitoa yhteen irrallisiltakin tuntuvia juonenkäänteitä ja tuoda erilaisia teemoja osaksi teoksen kerrontaa. (Bacon 2000, 22–23.) Esimerkiksi salapoliisitarinoissa ja toimintaelokuviissa loppuratkaisun selvittäminen riippuu usein täysin irrallisilta vaikuttavien yksityiskohtien huomaamisesta ja yhdistämisestä toisiinsa (Bacon 2000, 106). Baconin mukaan näiden yksityiskohtien muodostaman kokonaisuuden hahmottamista ohjaa elokuvan tyyli. Tyyllillä tarkoitetaan elokuvallisten keinojen johdonmukaista käyttöä. Esimerkiksi teoksen fantastinen tyyli antaa yleisön olettaa tapahtumien edustavan kuvitteellisen maailman lainalaisuuksia, reaali maailman sijasta. (Bacon 2000, 24.) Tyylikeskeisessä elokuvassa yleisenä piirteenä on tapahtumien ja elokuvateknisten elementtien lähes autonominen toisto ja systemaattinen kehitys (Bacon 2000, 82; 111). Keskityn aineistoni analyysissä juuri näihin tyyllisiin yksityiskohtiin, eli kauhugenrelle tyypillisiin elementteihin, ja niiden yhteyteen teoksen traumanarratiivin kanssa. Erityisesti kauhun lajityypissä pelon tunnetta herättävillä elementeillä on keskeinen tyyllinen asema teoksissa (Clasen 2017, 29), jolloin niiden tarkastelu narratiivin yhteydessä, tyylikeskeisen elokuvan kontekstissa, on perusteltua.

Tutkimuksen havaintojen muodostamisessa olennainen käsite on representaatio. Representaation käsite on moniulotteinen ja käsite sai nykymerkityksensä 1400-luvulla. Käsitteellä tarkoitetaan edustamista tai jonkin tilalla olemista “perinteisesti objektina, tilana tai ominaisuutena, jonka tehtävä on viitata johonkin itsensä ulkopuoliseen”. Representaatiot edustavat, kuvaavat, esittävät, merkitsevät tai havainnollistavat epäsuorasti tiettyä ulkopuolista kohdetta, esimerkiksi kielikuvien ja muotokuvien avulla. Käsite kytkeytyy “läsnäolon ja poissaolon problematiikkaan”, kun poissaoleva korvataan toisenlaisella läsnäolon muodolla. (Knuuttila & Lehtinen 2010, 10–12.) Representaation kyvyllä viitata toiseen objektiin tarkoitetaan käsitteen takana olevaa intentionaalisuutta, jolloin “representaatio koskee jotakin ja viittaa itsensä ulkopuolelle” (Knuuttila & Lehtinen 2010, 11). Esimerkiksi uskomukset, ajatukset, toiveet, unet ja halut koskevat jotain itsensä ulkopuolista kohdetta. (Knuuttila & Lehtinen 2010, 11.) Tässä tutkimuksessa käsitteellä viitataan erityisesti käsitteen merkitykseen edustaa poissaolevaa ja näkymätöntä kohdetta, kun näkyviä kauhun elementtejä tarkastellaan traumaattisen muiston representaationa. Representaation teoriaa fiktiivisten maailmojen yhteydessä sovelletaan holistisen näkökulman avulla, jonka mukaan

esittävyttä pohditaan suhteessa tekstin kokonaisuuteen ja sen kannalta tärkeisiin kysymyksiin (Veivo 2010, 139). Representaation käsite toimii siis tutkimuksessa yhdistävänä tekijänä kauhugenren elementtien ja traumanarratiivin välillä, luoden yhteyttä kerronnan tyylillisten yksityiskohtien ja teoksessa esiintyvän traumanarratiivin välille holistisesta, kokonaisuutta korostavasta, näkökulmasta.

2.2. Tutkimusmenetelmä

Käsittelen tutkimuksessani aineistoa kahden eri kirjallisuusgenren, traumafiktio (eng. *trauma fiction*) ja kauhufiktio (eng. *horror fiction*), näkökulmasta. Kahden eri lajityypin samanaikaiseen käsittelyyn motivoi pääsääntöisesti tutkimukseni aihe, jossa yhdistyvät sekä traumafiktioon että kauhufiktioon kuuluvien käsitteiden käyttö. Aineisto motivoi myös itsessään molempien lajityyppien yhdistelyyn, koska teos lukeutuu pääpiirteiltään kauhufiktio lajityypin piiriin, mutta teemoiltaan liittyy oleellisesti myös traumafiktio lajityypin. Käytännössä tarkastelen tutkimuksessani siis tapaa, jolla teoksen yleiset ja yksittäiset kauhun elementit representoivat teoksen kerronnallista traumaa. Lajityyppien piirteiden yhdistelemisessä hyödynnän representaation käsitettä, jolla tarkoitetaan teoksessa toistuvia elementtejä, jotka edustavat ja havainnollistavat epäsuorasti jotain ulkoista kohdetta (Knuutila & Lehtinen 2010, 10–11). Keskeisiä käsitteitä tutkimuksessani ovat traumafiktio, kauhufiktio, kauhuelokuva, kauhu, trauma, perhetrauma sekä representaatio. Seuraavissa kappaleissa esittelen sekä kauhu- että traumafiktio lajityyppien taustaa ja yleistä käsitteistöä. Kauhufiktio yhteydessä esittelen erikseen myös kauhuelokuvien piirteitä, aineiston audiovisuaalisen kerronnan muodon vuoksi. Vaikka *The Haunting of Hill House* luetaan yleispiirteiltään kauhufiktio lajityypin piiriin, teoksen teemat kannustavat teoksen tarkasteluun lajihybridisestä näkökulmasta (Jytilä 2022, 40), jossa yhdistellään sekä kauhu- että traumafiktiota. Kyseisillä lajityypeillä on myös selkeitä yhtymäkohtia, sekä historiallisesti että käsitteellisesti, joita avaan tarkemmin luvussa traumafiktio ja kauhun yhdistyminen.

3. Kauh- ja traumafiktio lajityyppejä

3.1. Kauhufiktio

Kauhutarinoiden suullisen kerronnan perinne on keskeinen osa kansantaruja ja uskomuksia läpi historian (Clasen 2017, 13–14). Kauhukertomuksen lajityypin juuret juontavat 1700-luvun Englantiin, romantiikan aikakaudelle, erityisesti goottilaiseen romaaniin ja hautausmaarunouden tekstilajeihin. Näissä teksteissä tyypillisinä aiheina toimivat kalmistot, kuolema, aaveet sekä muut yliluonnolliset tapahtumat (Kilpeläinen 2015, 18; Clasen 2017, 9), jotka ovat keskeisesti esillä myös moderneissa kauhuteoksissa. Nykyään kauhufiktio on yksi suosituimmista ja tuottavimmista lajityypeistä viihteen parissa (Clasen 2017, 1) ja genren piiriin lukeutuu monimuotoisia kerronnan välineitä, kuten elokuvia, videoita ja pelejä (Clasen 2017, 65; Mäyrä 1996, 165; Hännikäinen 2018, 16). Vaikka kauhun lajityypin alle lukeutuu monimuotoisia kerronnan tapoja sekä elementtejä ja tyylejä (Clasen 2017, 10–11), kauhutarinoiden tematiikan keskiössä esiintyvät yhä elämän ja kuoleman rajatiloja representoivat motiivit, kuten aaveet (Mäyrä 1996, 169; Hännikäinen 2018, 16–17). Tyypillisesti kauhufiktivisten teosten kerronnan keskiössä ovat arkijärjen vastaiset tapahtumat, jolloin teoksen sisäinen maailma ei enää toimi ympäröivän maailman normien mukaisesti (Mäyrä 1996, 166; Hännikäinen 2018, 10). Esimerkiksi edellä mainitut aaveet ja muut epäkuolleet entiteetit, kuten vampyyrit, voivat toimia keskeisinä arkijärven vastaisina elementteinä. Kauhun haastaessa ympäröivän maailman normit, teokset herättävät turvattomuutta ja pelkoa. Näin itse kauhun tunne kumpuaa hallinnan menettämisestä kauheiden tapahtumien hetkellä. (Kilpeläinen 2015, 14.)

Kauhufiktiossa keskeisenä tekijänä onkin säilynyt teosten pyrkimys herättää voimakkaita tunteita, kuten pelkoa ja inhoa (Clasen 2017, 10–11). Kauhun tunteen nähdään pohjautuvan psykoanalyttikko Sigmund Freudin tunteesta *unheimlich* (engl. *uncanny*), jolla tarkoitetaan ”tutuissa asioissa piilevää, levottomuutta herättävää vierautta” (Kilpeläinen 2015, 27, 104). Esimerkiksi Nicholas Roylen teoksessa *The Uncanny* (2003) eritellään kyseisen termin alle lukeutuvina elementteinä muun muassa pimeyden (eng. *darkness*) ja selittämättömyyden tunteen (eng. *inexplicable*), josta esimerkkinä mainitaan kummitteleva talo sekä déjà-vun eli entiskokemuksen tunteen (eng. *déjà vu*) (Royle 2003, 108–111; 133–140; 173–183). Kyseiset elementit ovat tavanomaisia esimerkkejä kauhufiktio keinoista, joilla pyritään herättämään pelkoa. Kauhufiktiossa esiintyy myös tiettyjä vakiintuneita elementtejä, joiden pelko perustuu Freudin

esittämälle tutun ja vierauden kaksijakoisuudelle. Esimerkiksi kummittelevan talon pelottavuus vaatii kauhufiktio lukijalta sen, että lukija hyväksyy kummitusten olemassaolon teoksessa. Kummitteleva talo on yhdistelmä tavallista rakennusta ja yliluonnollisia tapahtumia ja entiteettejä. (Smuts 2003, 162.)

Eräs tunnetuista määritelmistä kauhun termille tulee Noël Carrollin teorioista, joissa keskeisenä kauhun ominaisuutena esitetään ”luonnontieteen kyvyttömyys selittää kauhussa esiintyviä hirviöitä” (Kilpeläinen 2015, 14–15). Näin ollen Carrollin kauhu kukoistaa erityisesti hirviöitä ja tuntemattomia ilmiöitä käsittelevässä kerronnassa, jossa katsoja tai lukija odottaa saavansa lopulta selville, miten tarinassa käy. Näin selittämättömät tapahtumat saavat lopulta selityksen. (Kilpeläinen 2015, 27–28.) Vaikka Carroll esittää teoriassaan, että ”kauhun hirviön tulee olla pelottava ja vastenmielinen”, kauhufiktio ei aina vaadi yliluonnollisten motiivien esiintymistä (Kilpeläinen 2015, 14–15). Osa kauhun tunnetta herättävistä elementeistä perustuu ihmisten universaaleihin pelonkohteisiin, kuten vaarallisiin eläimiin, vihamielisiin ihmisiin tai äkillisiin koviin ääniin tai häilyviin objekteihin, joiden tarkoitus on säikäyttää katsoja (eng. *jump scare*) (Clasen 2017, 35–36). Esimerkiksi Robert Louis Stevensonin teos *Tohtori Jekyll ja Mr. Hyde* (1886) sekä myöhemmin ilmestynyt Alfred Hitchcockin teos *Psycho* (1960) eivät hyödynnä narratiiveissaan yliluonnollisia ilmiöitä, vaan pelon ja inhon tunteiden lähteenä toimivat henkilöihahmojen moraaliton toiminta, omatunnottomuus sekä minuuden katoaminen (Hännikäinen 2018, 17; 86). Näin kauhun tunteiden motiiveina toimii siis myös todellisen elämän realiteettien mukainen toiminta.

Niin kutsuttujen ”postmodernien hirviöiden” pelottavuuden onkin luonnehdittu kumpuavan juuri psyykkisistä sairauksista tai ”itsensä menettämisestä”, jolloin kauhun tunne syntyy sairauden ja normaaliuden rajan hämärtyessä (Kilpeläinen 2015, 71). Suomalainen kirjallisuudentutkija Ilkka Mäyrä kuvailee kauhutarinoiden luonnetta seuraavasti:

“Kauhutarinoissa kauhu saa voimansa ratkeamattomien kaksijakoisuuksien ja ristiriitojen alueelta: välitilan häilyminen yliluonnollisen ja arkisen, rationaalisen maailmankuvan ja maagisen kohtalonuskon välillä on tärkeä. Hirviöiden esiintyminen todellisessa maailmassa rikkoo tilojen kaksijakoisuuden, luoden toisenlaisia välitiloja.” (Mäyrä 1996, 173.)

Tunteiden kaksijakoisuus muutti kauhufiktio perusajatusta ja yleistyi myöhemmin kauhulle ominaisena tehokeinona yliluonnollisten ilmiöiden rinnalle. (Kilpeläinen 2015, 20–21; Clasen 2017, 83–84.) Kaksijakoisuuden tematiikassa korostetaan myös kauhugenren psykologisuutta, kun teoksissa liikutaan rationaalisuudesta irrationaalisuuteen. Vaikka kyseessä olisi reaalimaailmaa vastaava itsensä menettäminen tai yliluonnollisen entiteetin kohtaaminen, molemmissa yhteyksissä huomio kohdistuu henkilöihahmon mieleen ja kykyyn selviytyä tilanteista.

3.2. Kauhuelokuvat

Kauhun lajityypin sisällä elokuvamuotoinen kerronta nousee usein keskeiseksi tarkastelukohteeksi, koska kauhun visuaalisiin esitysmuotoihin ei ole vielä täysin totuttu (Kilpeläinen 2015, 35–38). Kauhugenren elokuvauksen (eng. *cinematography*) yleisenä tavoitteena on asettaa elokuvan yleisö henkilöhahmojen tapaiseen asemaan, jossa yleisö kokee tapahtumia reaaliaikaisesti henkilöhahmojen kanssa. Kauhuelokuvien kohtaukset ovat yllättäviä ja jännittäviä, ja niitä luodaan hyödyntämällä audiovisuaalisesti epämiellyttäviä keinoja, kuten kovia ääniä ja pimeässä valaistuksessa kuvattuja kohtauksia. (Clasen 2017, 30–32.) Tyypillisenä motiivina kauhun kiehtovuudelle pidetään äärimmäisten tunteiden, kuten pelon ja vaaran, tuntemista turvallisessa ympäristössä (Clasen 2017, 53). Kauhuelokuvan myötä yleisö voi siis kokea ja tuntea arkielämästä poikkeavia tapahtumia ja tuntemuksia ilman todellista vaaraa. Kauhun lajityypin narratiiveissa esiintyvät teemat ovatkin erityisen poikkeavia niiden herättämien (negatiivisten) tuntemusten vuoksi. Erityisesti inhon tunteen sanotaan toimivan erottavana tekijänä kauhu- ja jännityskertomuksen välillä (Hännikäinen 2018, 13). Negatiivisillä tunteilla on kuitenkin syy kauhutarinoiden perinteessä. Suullisten kansantarinoiden yhteydessä kauhua herättävien tarinoiden avulla on muun muassa jaettu informaatiota vaarallisista eläimistä sekä opetettu lapsia toimimaan viisaasti ja turvallisesti. (Clasen 2017, 56.) Tätä näkemystä on mahdollista soveltaa myös nykypäivänä, koska kauhutarinoissa esiintyy myös modernille ihmiselle relevantteja uhkia, kuten viruksia tai murhaajia. Kuitenkin kauhun tapa representoida henkilöhahmojen psyykettä esiintyy genren keskiössä:

”Horror fiction, particularly supernatural horror fiction, can be outrageously outlandish and implausible in terms of the monsters or monstrous events depicted -- but good horror fiction is psychologically realistic, and it engages with substantial issues that are relevant to people. It depicts in plausible and careful detail the responses of characters to monsters and monstrous events.” (Clasen 2017, 57.)

Kauhussa korostuu oleellisesti yleisön tapa vastaanottaa kauhua adaptiivisesti, jolloin yleisö tuntee henkilöhahmojen tavoin samaistuessaan heihin ja teoksen tapahtumiin. Henkilöhahmojen tavat käsitellä tapahtumia voivat herättää sekä samaistumisen että turhautumisen tunteita yleisössä. Ne voivat myös toimia esimerkinomaisena toimintatapana tosielämän vaaroihin, suullisen kerronnan perinteen tapaisesti. (Clasen 2017 58–59.) Erityisesti audiovisuaalisessa kauhussa henkilöhahmojen reaktiot kauhua herättäviin tapahtumiin ovat keskeisessä roolissa. Näitä reaktioita esitetään reaktiokeskeisten otosten avulla, joissa hyödynnetään voimakkaita audiovisuaalisia elementtejä,

jotka johtavat katsojan säikähtämiseen (eng. *startle effect, jump scare*) (Clasen 2017, 42). Näin tunteiden peilaaminen ruudulta yleisöön vahvistuu (Clasen 2017, 50–51). Jump scare -kohtaukset ovat kauhuelokuvien yleinen elementti, koska niiden avulla voidaan herättää tehokkaasti pelkoa yleisössä, juuri niiden aiheuttaman säikähtämisreaktion vuoksi. Tyypillisessä jump scare -kohtauksessa yleisö altistetaan äkillisesti visuaalisesti epämiellyttävälle ärsykkeelle, kuten aaveelle, ja voimakkaille äänitehosteille, kuten paukkeelle tai huudolle (Clasen 2017, 36).

Kauhuelokuvissa yhdistellään pelkoa ja vastenmielisyyttä, ja niiden avulla käsitteellistetään erilaisia pelkoja, kuten pimeänpelkoa (Kawin 2012, 3). Kauhuelokuvan olennainen aihe on suhde “normaalin” ja “hirviön” välillä. Normaalilla tarkoitetaan tässä yhteydessä sosiaalisten normien kanssa sopusuhtaisia tavanomaisia asioita: heteropariskuntaa, ydinperhettä tai kirkon ja poliisin kaltaisia instituutioita. Hirviöllä puolestaan viitataan tätä normaalia uhkaavaan ilmiöön, joka voi esiintyä monenlaisissa muodoissa, kuten vampyyrinä, maanulkopuolisena hyökkääjänä tai riivattuna lapsena. (Wood 2002, 47–48.) Kerronnassa esiintyvä ristiriita normaalin ja epänormaalin on välillä keskiössä myös oman tutkimuksen aineistossa, jossa perheenjäsenet altistuvat vuorollaan yliluonnollisille tapahtumille perheen muutettua kartanoon. Teoksen yliluonnollisten tapahtumien keskiössä ovat teoksessa kuolleet ja kummittelevat henkilöihahmot sekä jump scare -kohtaukset. Lisäksi teoksessa on paljon pimeässä kuvattuja kohtauksia, joiden tarkoituksena on luoda jännityksen ilmapiiriä ja pelkoa pimeässä mahdollisesti piilevistä vaaroista (Clasen 2017, 32).

Kauhugenren suomalainen tutkimus on toistaiseksi melko suppeaa, etenkin 2000-luvun jälkeisenä aikana. Kuitenkin muun muassa Eino Railon teoksessa *Haamulinna* (1925) käsitellään yksityiskohtaisesti goottilaista romaania ja kauhugenren historiaa. Kauhugenren määrittäviä aineksia eritellään Raimo Kinisjärven ja Matti Lukkarilan toimittamassa teoksessa *Kun hirviöt heräävät* (1986). Jukka Sarjalan tuoreemmassa tutkimuksessa *Salonkien aaveet. Varhaisin kauhuromantiikka Suomen kirjallisuudessa* (2007) tarkastellaan Suomen kauhuromanttisia teoksia ja kertomuksia kansanperinteen näkökulmasta. Viimeisin kauhufiktiota käsittelevä teos suomalaisen kauhukirjallisuuden tutkimuskentällä on Timo Hännikäisen esseekokoelma *Medusan kasvot: kirjoituksia kauhusta* (2018), jossa käsitellään myös audiovisuaalista kauhua.

3.3. Traumafiktio

Trauman merkitykset ovat moninaistuneet, kun trauma on noussut 2000-luvulla tärkeämmäksi kirjallisuudessa ja kulttuurisessa keskustelussa. Globaalisti traumakirjallisuuden teemat liittyvät muun muassa sotiin, globaaleihin kriiseihin tai rotuun ja seksuaalisuuteen kohdistuvaan väkivaltaan. Traumaattisten kokemusten tarkastelussa keskeistä on traumaattisen muistin käsite, joka toimii erilaisissa viitekehyksissä, niin yksilön kuin yhteisöjenkin tasolla. Traumaattinen kokemus yhdistää yksittäiset tapahtumat ja kokemukset osaksi laajempia, kulttuureja muokkaavia tapahtumakulkuja. Traumaa käsittelevien tutkimusten kysymykset kohdistuvat muistojen esittämiseen, tukahduttamiseen ja trauman vaikutukseen yksilön ja yhteisöjen nykyisessä elämässä. (Jytilä 2022, 10–11.) Traumanarratiivit kertovat merkittävistä sosiaalisista sekä psykologisista ongelmista ja ne ilmentävät moniulotteisia sosiaalisia ongelmia, kuten poliittisia ideologioita, sotia, perheväkivaltaa ja köyhyyttä. Traumafiktio nostaa esille näiden traumaattisten kokemusten yhteydessä myös piiloon jääviä struktuureja, muun muassa trauman kieltämistä ja vastustamista, jotka liittyvät edellä mainittuihin sosiaalisiin ja psykologisiin ongelmiin. (Vickroy 2002, 2–3.)

Traumakirjallisuuden juuret juontavat psykoanalyttiseen tutkimuskenttään ja käsityksiin traumasta ja sen teoriasta. Traumateoria ja kirjallisuudentutkimus yhdistyivät 1990-luvulla psykoanalyttisen traumakäsityksen yhdistyessä dekonstruktioon sekä jälkistrukturalismiin. Tällöin traumateoriaa käytettiin kirjallisuuden dekonstruktioivassa lukutavassa, jossa yhteydellä viitattiin traumaattisten oireiden ilmenemiseen myös kielen tasolla. Psykoanalyttikko Sigmund Freudin tulkintatraditiossa traumaa on esitetty yksilöllisenä kyvyttömyytenä kertoa tarinaa, jolloin trauman tulkinta on keskittynyt tukahdutettujen merkitysten paljastamiseen. (Jytilä 2022, 25–26.) Andrew Barnabyn tekstissä *The Psychanalytic Origins of Literary Trauma Studies* (2018) Barnaby referoi Freudin näkemyksiä trauman kokemuksesta: Freudin mukaan trauma käsitteenä kuvaa yksinkertaisimmillaan epämiellyttävää kokemusta tai kivun tunnetta. Käsitteen merkitys kuitenkin laajentui myöhemmin kattamaan vaarallisen tilanteen sekä yksilön kokeman avuttomuuden tunteen, joista itse traumaattinen tilanne syntyy. (Barnaby 2018, 22–23.) Tämän myötä trauman analyysissä siirryttiin kiinnittämään huomiota tapaan, jolla trauma esiintyy yksilön reaaliaikaisessa elämäntilanteessa. Tässä yhteydessä esitellään termi trauman tukahduttaminen (eng. *repression*) Näin ollen trauman ilmentymistä tulisi tarkastella erilaisten tiedostamattomien puolustusmekanismien avulla, joissa menneisyyden tukahdutettu trauma palaa jälleen nykyisyyteen (eng. *the return of the repressed*). (Barnaby 2018, 26–28.)

Psykoanalyysin teorioiden nähdään inspiroineen trauman kokemuksen kuvauksia ja kerronnallisten keinojen kehitystä kirjallisuudessa, kun traumatutkimuksen kirjallisuudenhaaran irtautui kliinisen tutkimuksen juurista. Irtaantumisen myötä traumafiktion pääpaino siirtyi tulkinnallisiin ja representaationaalisiin kysymyksiin. (Jytilä 2022, 25.) Barnabyn tekstissä viitataan myös Paul Ricoeurin teoriaan, jonka mukaan Freudin tukahdutetun trauman palaaminen voi ilmetä fiktiivisessä kerronnassa muun muassa retrospektiivisenä kerrontana, jossa narratiivi vaihtelee menneisyyden trauman ja nykyisyyden välillä. Tukahdutettu trauma voi myös toimia motiivina teoksen henkilöhahmojen teoille. (Barnaby 2018, 34.) Trauman retrospektiivinen kerronta on keskiössä myös tutkimukseni aineiston analysoinnissa, koska teoksen kohtaukset esittävät tapahtumia vaihdellen systemaattisesti menneisyydestä nykyisyyteen. Tutkimuksessani sovelletaan myös näkökulmaa trauman toimimisesta motiivina, kauhun elementtien analysoinnin yhteydessä.

Traumanarratiivin tutkija Cathy Caruthin määritelmän mukaan trauma on aikaväli, joka sijoittuu käsittelemättömän menneisyyden tapahtuman ja nykyisyyden väliselle aikajanelle. Trauma palaa ikään kuin vainoamaan traumasta selviytynyttä yksilöä menneisyydessä esiintyneiden ajatusten, kuvien ja tunteiden kautta. Koska traumaattista tapahtumaa on haasteellista prosessoida tietoisesti, kokemus näyttäytyy trauman kokeneelle yksilölle hallusinaatioiden, unien ja takaumien kautta. (Caruth 1995, 4–5.; Jytilä 2022, 25.) Caruth viittaakin tutkimuksissaan suoraan Sigmund Freudin teoriaan traumasta, käsitellessään posttraumaattista stressihäiriötä (PTSD) ja trauman takaumia (eng. *flashback*):

“Dreams occurring in traumatic neuroses have the characteristic of repeatedly bringing the patient back into the situation of his accident, a situation from which he wakes up in another fright. -- Unlike the symptoms of a normal neurosis, whose painful manifestations can be understood ultimately in terms of the attempted avoidance of unpleasurable conflict, the painful repetition of the flashback can only be understood as the absolute inability of the mind to avoid an unpleasurable event that has not been given psychic meaning in any way. -- What Freud encounters in the traumatic neurosis is not the reaction to any horrible event, but, rather, the peculiar and perplexing experience of survival.” (Caruth 1996, 60.)

Traumaattisen tapahtuman aktiivinen esiintyminen yksilön elämässä ulottuu siis itse tapahtumahetken ulkopuolelle ja muuttaa merkittävästi yksilön nykyisyyttä. Muun muassa yhdysvaltalainen tutkija Laurie Vickroy (2002) on kuvaillut traumaattisen tapahtuman vaikutusta yksilötasolla seuraavasti:

“Traumatic experience can produce a sometimes indelible effect on the human psyche that can change the nature of an individual’s memory, self-recognition, and relational life. -- traumatic experiences can alter people’s psychological, biological, and social equilibrium to such a degree that the memory of one particular event comes to taint all other experiences, spoiling appreciation of the present.” (Vickroy 2002, 11–12.)

Trauman palaaminen yksilön mieleen unien ja takaumien muodossa johtuu siis siitä, että yksilö käy yllättäen läpi traumaattisen tapahtuman, jota mieli sitten pyrkii toistamaan uudestaan ja uudestaan, pyrkien näin valmistamaan yksilöä trauman uudelleenkohtaamiseen. Toiston merkitys on kuitenkin paradoksaalinen, koska yllättävä hetki on jo ohi, eikä sitä varten voi valmistautua uudelleen. Näin ollen toisto ei varmista yksilön pärjäämistä traumaattisessa tilanteessa, vaan päinvastoin tekee nykyhetkessä elämisestä mahdotonta. (Caruth 1996, 64–65.)

Vaikka tyypillisen traumanarratiivin mukaisesti tarinassa liikutaan menneisyydestä tulevaisuuteen, traumaattisen muistin ulottuvuus koskettaa myös tulevaisuutta, jolloin traumaattisuus kohdistuu uhkaavan tulevaisuuden mahdollisuuteen. Tällainen tulevaisuudenkuvaus on tyypillistä erityisesti dystopisessa fiktiossa, muun muassa ilmastonmuutoksen kontekstissa (Jytilä 2022 13–14). Kuitenkaan traumakirjallisuuden aiheet eivät rajoitu ainoastaan historiallisten tapahtumien representaatioihin. Trauman käsitettä ja teoriaa pidetään erityisesti metaforan teoriana (Jytilä 2022, 24), ja metaforisten ilmausten avulla voidaan kuvailla esimerkiksi tuskallisia asioita traumahoidon yhteydessä (Maanmieli 2022, 245). Traumakirjallisuudessa voidaan siis keskittyä myös yksilöä koskeviin traumaattisiin tapahtumiin. Juuri metaforinen lähtökohta on olennaista huomioida myös omassa tutkimuksessani, jossa tarkastelen trauman ja kauhunelementtien kerronnallista yhteyttä.

Suomalaisessa traumafiktion tutkimuksessa vaikuttavat erityisesti Sirkka Knuutila sekä Riitta Jytilä. Knuutilan (2006) mukaan traumakirjallisuudessa esitetään ylivoimaisen katastrofin kokemusta kielellisin keinoin. Traumakirjallisuudella on merkittävä kulttuurinen asema, koska traumareaktion olemassaoloa todistaa tyypillisesti trauman uhrin kykenemättömyys kertoa ja todistaa tapahtumia. (Knuutila 2006, 22.) Traumaattinen muisti voi toimia yksilön identiteetin narratiivisena rakennusvälineenä, joka auttaa hahmottamaan ja käsittelemään joko omaa tai yhteistä menneisyyttä. Trauman kuvauksen kielellisinä välineinä toimivat erityisesti tajunnan, muistojen, tunteiden ja aistimusten kuvaus. (Jytilä 2022, 35.) Näin ollen traumaa voi myös hyödyntää tulkinnan työkaluna, monitieteisen traumatutkimuksen kysymysasettelujen avulla. Uudenlainen traumatutkimuksen lähestymistapa avaa kirjallisia (laji)kategorioita ja luo uudenlaisia yhteyksiä niiden välille. (Jytilä 2022, 47.) Traumafiktion tutkimuksen tematiikan soveltaminen eri lajityyppien tutkimukseen on mielenkiintoinen mahdollisuus laajentaa tutkimuskenttää. Esimerkiksi traumanarratiivin ja kauhun yhdistäminen palvelee tätä näkökulmaa ja luo yhteyksiä erilaisten lajityyppien välille.

3.4. Traumafiktion ja kauhun yhdistyminen

Trauma- ja kauhufiktion lajityypeillä on monia samanlaisia ominaisuuksia: Molempien lajityyppien keskiössä on ihmismieli ja mielensisäiset prosessit, kuten traumat ja pelot. Tämä yhteys näkyy myös molempien lajien yhteisessä psykoanalyttisessä tutkimuskentässä. Tunteilla on keskeinen asema sekä kauhussa että traumakertomuksissa, koska tarinat pyrkivät herättämään yleisössään monia tunteita ja tunnereaktioita, kuten tuskaa, järkytystä, kostonhalua, kärsimystä, myötätuntoa ja sääliä (Jytilä 2022, 54). Riitta Jytilän mukaan traumafiktiossa kuvataan monin tavoin pelolle altistavia tapahtumia sekä haavoittuvuuden, haurauden ja kuoleman läheisyyden kokemuksia. Traumafiktiivinen kerronta voi olla ”fragmenttista ja epälineaarista” ja se voi sekoittaa todellista ja kuvitteellista. Näin trauma palautuu jälleen psyykettä tarkastelemaan traumadiskurssiin. (Jytilä 2022, 190.) Traumafiktiivisten teosten tavoin myös kauhufiktiossa teosten kerronnassa esiintyy usein traumaattisia aiheita, kuten perheenjäsenen menetys tai hengenvaarallinen tilanteen kohtaaminen ja siitä selviytyminen.

Etenkin moderneissa kauhuteoksissa suosittuina teemoina esiintyvät erilaiset psykologiset kysymykset sekä ongelmalliset perhesuhteet. Kauhugenren alalaji *psykologinen kauhu* pitääkin sisällään kauhukulttuurin tunnetuimpia romaaneja ja elokuvia. Esimerkiksi kirjailija Stephen Kingin kauhukirjallisuuden klassikoissa *Carrie* (1974), *It* (1986), *Misery* (1987) sekä *Gerald's Game* (1992), kauhu on keskeisesti sidoksissa henkilöhahmojen psyykkeeseen. Lisäksi teokset, kuten Stanley Kubrickin ohjaama *The Shining* (1980) sekä Alfred Hitchcockin *Psycho* (1960) kuvaavat häiriintynyttä ihmismieltä. Traumaattinen kokemus teemana ei myöskään ole ennenkuulumaton motiivi kauhugenren sisällä, ja trauma esiintyykin teemana monissa uusissa kauhugenren teoksissa. Esimerkkinä trauma käsittelevistä teoksista ovat muun muassa Jennifer McMahonn romaani *The Winter People* (2014), Ari Asterin elokuvat *Hereditary* (2018) ja *Midsommar* (2019), Leigh Whannellin elokuva *The Invisible Man* (2020) sekä Alex Garlandin elokuva *Men* (2022). Edellä mainituissa teoksissa päähenkilöt kokevat teoksen alkupuolella traumaattisen tapahtuman, joka toimii kerronnallisena konfliktina narratiivissa (Bacon 2000, 22). Tämän jälkeen teoksissa keskitytään kuvaamaan, kuinka henkilöahmot käsittelevät kokemaansa traumaa. Psykologista kauhua käsitellään myös tutkimuksen aineistossa. Tähän palataan myöhemmin analysoidessa kauhun elementtien tapoja representoida henkilöahmojen traumaa.

4. TEOKSEN TRAUMANARRATIIVI

The Haunting of Hill House kertoo perheestä, jonka menneisyyttä avataan teoksen katsojalle jakso kerrallaan. Kohtaukset paljastavat menneisyyden tapahtumia hiljalleen eri henkilöhahmojen näkökulmasta. Perheeseen kuuluvat isä Hugh, äiti Olivia sekä heidän viisi lastansa: Steven, Shirley, Theodora ”Theo”, Eleanor ”Nellie” sekä Luke. Steven on lapsista vanhin, kun taas kaksoset Nellie ja Luke ovat selkeästi muita lapsia nuorempia. Lasten tarkat iät jäävät teoksessa tulkinnanvaraisiksi, kuitenkin kaikki lapset näyttävät kouluikäisiltä. Menneisyyden narratiivissa perheen mukana kartanossa työskentelevät myös Horace ja Clara Dudley (eng. *Mr. and Mrs. Dudley*), jotka ovat kuuluneet kartanon palvelusväkeen jo entisten asukkaiden aikana. Menneisyyden narratiivissa tapahtumat seuraavat Crainien perhettä kartanoon muuttamisen ensimmäisestä päivästä, Olivia-äidin kuolemaan saakka. Perhe muuttaa kartanoon kesällä ja perhe ehtii asua kartanossa noin kuukauden ajan. Kartanossa kuvataan talon remontin etenemistä sekä perheen elämää remontin keskellä. Tapahtumat päättyvät Olivia-äidin itsemurhaan, jossa Olivia hyppää kartanon korkealta parvelta alas. Nykyisyyden narratiivissa seurataan nyt aikuisia Crainin sisaruksia noin 20 vuotta Hill Housen tapahtumien jälkeen. Nykyisyyden narratiivissa esitetään muutaman kuukauden pituiseen ajanjaksoon sijoittuvia tapahtumia, joita ovat muun muassa Stevenin kirjan julkaiseminen (Liite 1: E1/15, E3/07, E3/22) sekä Luken kaksoissiskon Nellien häät (Liite 1: E2/24, E3/15, E5/07, E5/08). Kuitenkin pääasiassa nykyisyyden narratiivi alkaa Nellien itsemurhaa edeltävästä yöstä ja päättyy Nellien hautajaisten jälkeiseen iltaan.

Teoksen tapahtumat saavat alkunsa, kun perhe muuttaa kesän alussa Hill Houseen. Perheellä on tavoitteena kunnostaa kartano ja myydä se eteenpäin suurella voittomarginaalilla. Kuitenkin nopeasti muuton jälkeen talossa alkaa tapahtua kummallisia asioita: Perheen lapset näkevät toistuvia painajaisia ja talossa kuuluu ja näkyy asioita, joille ei löydy syytä eikä selityksiä. Lasten kauhunäkyjen lisäksi perheen äidin Olivian mieli sirpaloituu (eng. *scatter*) hiljalleen. Sirpaloitumista välitetään katsojalle Olivian aurallisten migreenikohtausten, harhakuvien ja ajallisten katkosten (eng. *dissociation*) avulla. Tarinan kerronta alkaa siis tasapainotilasta, joka sitten järkkyy erilaisten konfliktien myötä. Näistä konflikteista muotoutuvat henkilöhahmojen päämäärät, joiden tavoittelusta kerronnan tapahtumat koostuvat. (Bacon 2000, 22.) Erityisesti Olivian mielenterveyden heikkeneminen esiintyy kummallisten ja vaarallisten tapahtumien keskiössä,

esimerkiksi kohtauksessa, jossa Hugh herää yöllä ja huomaa uneksivan Olivian pitävän ruuvimeisseliä tämän kurkulla:

[The Haunting of Hill House 2018, EP07: 42.03]

Lopulta Olivian sekava käytös alkaa huolettaa koko perhettä sekä talossa työskentelevää Dudleyn pariskuntaa, jonka vuoksi Olivia päättää lähteä siskonsa luokse vierailulle ”ottaakseen etäisyyttä taloon” (Liite 1: E7/12, E7/19, E9/12, E9/14). Olivia kuitenkin valehtelee Hughille ja palaa salaa takaisin talolle. Olivian paluu kartanolle käynnistää perheen traumaattisten tapahtumien ketjun: Olivia saapuu kartanolle ja yrittää tapaa nuoret kaksoset sekä itsensä. Hugh kuitenkin pysäyttää vaimonsa ja pakenee lastensa kanssa kartanolta. Kohtalokas ilta päättyy, kun Olivia katsoo perheensä lähtevän ja tappaa itsensä hyppäämällä korkealta kaiteelta alas. Teoksen nykyisyyttä kuvaavassa narratiivissa perheen vanha trauma nostaa uudelleen päättään, kun perheen nuorin tytär Eleanor ”Nellie” yhtäkkiä palaa talolle ja hirttäytyy samalla parvella, josta Olivia heittäytyi alas. Nellien itsemurhan myötä sisarukset ja isä Hugh kokoontuvat jälleen yhteen, selvittämään vuosien aikana tulehtuneita välejään. Tarinan edetessä loppuaan kohti, kohtalokkaan yön tapahtumia selvitellään kohtaus kerrallaan, näkökulman vaihdellessa henkilöahmosta toiseen. Lopulta jaksossa 10 *Silence lay steadily* palaset lokshtelevat yhteen, kun yön viimeiset hetket käydään läpi Hughin näkökulmasta.

Sekä kuolema että trauma ovat aiheina keskeisesti sidoksissa teoksen narratiiviin ja trauman vaikutukset näyttäytyvät eri muodoissaan yksittäisten perheenjäsenten elämässä: Hugh on eristäytynyt lapsistaan Olivian kuoleman jälkeen ja elää yksityistä elämää vaimonsa aave rinnallaan.

Shirley pitää miehensä kanssa kotonaan hautaustoimistoa ja Steven kerää tuntemattomien ihmisten kertomuksia paranormaaleista, toistuvasti menetykseen ja traumaattisiin tilanteisiin linkittyvistä tapahtumista. Stevenin työkuva esitellään tarkemmin pilottijaksossa *Steven sees a ghost*, jossa Steven haastattelee naista, joka väittää nähneensä kuolleen miehensä kummituksena hautajaisten jälkeisenä yönä. Nainen kuvailee groteskia näkyään yksityiskohtaisesti, viitaten aaveen ilmentävän miehelleen tapahtunutta onnettomuutta [The Haunting of Hill House 2018, EP01: 08.01–11.00]. Keskimäinen sisarus Theodora ”Theo” on menestyksekkäs lastenpsykologi, joka työskentelee päivittäin traumatisoituneiden lasten kanssa. Perheen nuorimmat lapset Nellie ja Luke oireilevat Olivian kuoleman jälkeen lapsista näkyvimmin: Luke kamppailee huumeaddiktion kanssa ja Nellie kärsii toistuvista painajaisista ja masennuksesta. Jaksossa 4 *Twin thing* Luke kertoo suoraan aloittaneensa huumeaineiden käytön, koska lapsuuden kauhut palasivat kummittelemaan [The Haunting of Hill House 2018, EP04: 43.42], ja Nellien mielentilan yhteyttä menneisyyden traumaan käsitellään terapiaistunnoissa jaksossa 5 *The Bent-Neck Lady* (Liite 1: E5/10, E5/20). Kuolemaa ja traumaattisia tapahtumia käsitellään teoksessa myös sivuhahmojen kokemusten kautta, esimerkiksi Theon ja Shirleyyn työnkuvien myötä jaksossa 2, jossa Shirley auttaa isoäitinsä menettänyttä pelokasta poikaa [The Haunting of Hill House 2018, EP02: 01.50–04.07], sekä jaksossa 3, jossa Theo auttaa seksuaalisen väkivallan uhriksi joutunutta tyttöä [The Haunting of Hill House 2018, EP03: 02.55–05.26].

Trauman rakentumista teoksessa esitetään tehokkaasti kohtausten vaihdoksilla, tarinan liikkuesssa menneisyyden ja nykyisyyden välillä. Esimerkiksi kohtauksessa, jossa aikuinen Shirley kuulee miehensä Kevinin naulaavan taulua hautaustoimiston seinään, palataan ajassa taaksepäin kohtaukseen, jossa nuori Shirley näkee isänsä remontoivan Hill Housen takkaa. [The Haunting of Hill House 2018, EP01: 18.43–19.06.] Samoin toimii myös kohtauksien vaihdos, jossa nykyisyyden narratiivissa Nellie ajaa hotellin pihalle ja näkee takanaan auton ajovalot. Samassa viereen ajaa menneisyyden Hughin lasten kanssa, jolloin kerronta vaihtuu menneisyyden narratiiviin [The Haunting of Hill House 2018, EP05: 42.00–44.52]. Baconin mukaan tässä on kyse elokuvan hajautetusta ekspositiosta, jolloin osa tapahtumista esitetään viivytetysti. Näin henkilöhahmoja avataan yleisölle vähitellen kerronnan edetessä, paljastaen hiljalleen hahmoista uusia piirteitä ja kriittisiä seikkoja, esimerkiksi tarkastelemalla heidän menneisyyttänsä takaumien kautta. Näin henkilöhahmoille annetaan enemmän psykologista syvyyttä. (Bacon 2000, 102.) Kohtausten vaihtuminen muistuttaa traumaattisen kokemuksen nousemista tietoiseen mieleen takauman (eng. *flashback*) tapaisesti, jossa nykyisyyden tilanne nostaa ennalta-arvaamattomasti menneisyyden kokemuksen nykyisyyteen (Caruth 1996, 59–60). Takaumien avulla saadaan siis enemmän tietoa

sekä menneisyyden tapahtumista että henkilöhahmojen tunteista ja reaktioista nykyisyyden tapahtumiin.

Kohtausten vaihdokset luovat myös voimakkaita syy-seuraus-ketjuja trauman kokemusten ja nykyisyyden tapahtumien välille. Esimerkkinä tästä toimii pilottijakson tapahtumasarja aikavälillä [14.08–16.26], jossa liikutaan kolmen kohtauksen välillä: Tapahtumasarjan alussa aikuinen Nellie soittaa Stevenille, joka jättää vastaamatta tämän soittoon. Tämän jälkeen esitetään nopeasti kohtaus stressaantuneesta Nelliestä hotellihuoneessa puhelin kädessään. Nopean vaihdoksen jälkeen palataan takaisin menneisyyden narratiiviin, jossa nuori Nellie pyytää saada nukkua olohuoneessa äitinsä kanssa, peläten kohtaavansa tyttöä piinavaan Bent-Neck Ladyn aaveen jälleen unissaan. Äiti kuitenkin poistuu paikalta tytön nukahdettua ja kohtaus päättyy siihen, että Nellie kohtaa kummituksen kasvotusten. Tästä siirrytään taas nopeasti nykyiseen narratiiviin stressaantuneesta Nelliestä hotellihuoneessa. [The Haunting of Hill House 2018, EP01: 14.08–16.26.] Vaihdokset esittävät tulevaisuuden tragediaan johtavaa syy-seuraus-ketjua, jossa nykyisyyden Nelliin hätä ja yksin jääminen johtavat Nelliin itsemurhaan. Vaihdosten voidaan nähdä esittävän myös menneisyyden pelon nousemista nykyisyyteen takauman muodossa. Takauman hetkellä aikuinen Nellie kokee lapsuudestaan tuttua pelkoa, jossa aave kummittelee nuorelle Nellielle. Takauman syynä on menneisyyttä ja nykyisyyttä yhdistävä hädäntunne, jota Nellie kokee.

5. KAUHUN ELEMENTIT TEOKSESSA

Aaveet ovat keskeisessä osassa tutkimuksen aineistossa, jossa pääasiallisena kauhun elementtinä on kuolleiden henkilöhahmojen esiintyminen nykyajassa aaveen muodossa. Aaveina esiintyvät sekä henkilöhahmoille tutut henkilöhahmot, kuten perheen äiti Olivia ja nuorin tytär Nellie että tuntemattomat hahmot, kuten kartanon entiset asukkaat. Pääasiallinen aaveiden esiintymispaikka on menneisyyden Hill House, mutta trauman noustessa esille uudestaan nykyisyyttä kuvaavassa narratiivissa, myös aaveet ilmestyvät uudelleen nyt aikuisten päähenkilöiden elämään. Aaveiden ulkomuoto myös vaihtelee teoksessa. Osa aaveista näyttää tavallisilta henkilöhahmoilta, kun taas osa näyttää selkeästi enemmän kuolleilta ihmisiltä: aaveilla on laikukas ja harmaa iho, likaiset vaatteet sekä sumeat silmät. Esimerkiksi Olivian aave esiintyy teoksessa molempien aaveiden tavoin, myös ruumista muistuttavassa muodossa:

[The Haunting of Hill House 2018, EP07: 39.56]

Aaveiden esiintyminen on epälineaarista: Osa teoksen aaveista edustaa tulevaisuudessa esiintyvää uhkaa ja osa avaa menneisyyden tapahtumia. Esimerkiksi se, että Olivian aave esiintyy pääasiallisesti perheen isän Hughin rinnalla, muistuttaa Hughta jatkuvasti vaimonsa traagisesta kuolemasta. Kuitenkin aaveen voi myös tulkita ennustavan tulevaa tragediaa pilottijakson kohtauksessa, jossa Hugh herää yöllä Olivian aaveen hyytävään huutoon, juuri ennen kuin Nellie soittaa isälleen kartanolta [The Haunting of Hill House 2018, EP01: 30.02–30.20]. Epälineaarisen

kerronnan ja aaveiden avulla syvennetään teoksen traumanarratiivia, esittäen traumaattista tapahtumaa nykyisyyden rinnalla.

Kauhun tunnetta luodaan teoksessa myös muilla visuaalisilla tehokeinoilla. Tyypillisesti sarjan kauhunelementit ilmestyvät henkilöhahmojen näkyviin illan hämärtyessä. Menneisyyden narratiivissa lapset näkevät painajaisia aaveista ja kuulevat pelottavia ääniä, kuten selittämätöntä pauketta ja koirien haukuntaa (Liite 1: E2/08, E4/12, E8/13, E10/05). Yöajan pelottavuutta lisää myös palvelusväen rutiininomainen poistuminen kartanon mailta ennen pimeää, koska kartano muuttuu palvelusväen mukaan yöaikaan ”erilaiseksi” [The Haunting of Hill House 2018, EP07: 27.00–33.18]. Baconin mukaan henkilöiden ominaisuuksia, henkistä tilaa sekä akuuttia tilannetta voidaan esittää myös elokuvan tyyllisten keinojen (kompositiot, kuvakulmat ja valaistus) avulla. Eritoten visualisilla keinoilla kuten pimeydellä ja oudoilla kuvakulmilla voidaan luoda tuntua eksistentiaalisesta ahdistuksesta. (Bacon 2000, 181–182.) Baconin kuvaavaa ahdistuksen ilmapiiriä esitetään erityisesti jaksossa 6 *Two Storms*, jossa kerronta vaihtelee nykyisyydessä tapahtuvasta Nellien hautajaistilaisuudesta menneisyyden myrskyiseen yöhön kartanossa. Yhteistä molemmille kohtauksille on voimakas ukkosmyrsky, joka katkoo sähköjä ja aiheuttaa salamenvälähdyksiä ikkunassa. Läpi jakson kamera kiertää lähes jatkuvassa liikkeessä henkilöhahmojen ympärillä salamoiden välkkyessä taustalla. Katsoja voi myös erottaa taustalta paikoittain aaveita, kuten hautajaistilaisuuden kohtauksessa, jossa Nellien aave on ilmestynyt perheensä taakse:

[The Haunting of Hill House 2018, EP06: 14.18]

Kameran liikkuminen, voimakas myrsky, valojen välkkyminen sekä aaveiden vilahtelu taustalla luovat sekavaa ja jännittynyttä tunnelmaa, joka kuvaa myös henkilöhahmojen epävakaita olotiloja jakson kohtauksissa. Erityisesti Nellien ruumiinvalvojisissa henkilöhahmot haastavat vuorotellen riitaa toistensa kanssa, romahtavat nyhkyttämään kesken lauseiden ja yrittävät epätoivoisesti pärjätä menetyksen kanssa, nähden samalla selittämättömiä kauhukuvia (Liite 1: E6/01, E6/03, E6/05).

Erityisesti taide- ja kauhuelokuvissa voidaan tietoisesti pyrkiä sumentamaan rajaa subjektiivisen ja objektiivisen näkökulman välillä, jolloin päämääränä on hämmentää rajaa toden ja kuvitellun välillä ja vedota pelkoon todellisuuden äkillisestä epävakauksesta (Bacon 2000, 203). Todellisuuden ja kuvitellun rajan hämärtymistä havainnollistetaan erityisesti jaksossa 9 *Screaming Meemies*, jossa keskitytään kuvaamaan Olivian mielen dissosiativisia kohtauksia yksityiskohtaisemmin. Olivia toimii jaksossa fokalisoijan asemassa eli kerronnan perspektiivinä (Hosiaislouma 2003, 250–251), koska tapahtumat seuraavat häntä ja hänen mielenliikkeitään, esittäen jo sarjassa tuttuja kohtauksia hänen kokemustensa kautta. Tapahtumat ovat sekavia ja vaihtelevat nopeasti ja arvaamatta tilanteesta ja keskustelusta toiseen, jolloin on vaikea seurata tapahtumien todellista kulkua. Koska fokalisoijan havainnot muokkaavat esityksen suuntaa (Hosiaislouma 2003, 250–251), Olivian havainnot saavat katsojan epäilemään tapahtumien luotettavuutta. Esimerkiksi kohtaus, jossa Olivia keskustelee kaksosten kanssa heidän kammottavista painajaisistaan, päättyy Stevenin kutsuessa äitiään. Silloin yö vaihtuu yhtäkkiä päiväksi ja kaksoset katoavat huoneesta [The Haunting of Hill House 2018, EP09: 25.40]. Katsojan on siis vaikea arvioida tapahtumien todellisuutta, jolloin raja subjektiivisen ja objektiivisen välillä on hämärä.

Lisäksi teoksessa esiintyy myös hienovaraisempia kauhuelementtejä, kuten Theodoran kyky aistia asioita käsiensä kosketuksen avulla. Erityisesti kolmannessa jaksossa *Touch* esitetään useita kohtauksia, joissa Theodora aistii käsiensä avulla muun muassa henkilöhahmojen tuntemuksia sekä yksityiskohtia kartanon historiasta (Liite 1: E3/03, E03/05, E03/11). Kyvyllä on oleellinen asema Theodoran työssä lastenpsykiatrina, jossa hän kohtaa sulkeutuneita potilaita: Jaksossa *Touch* Theodoran nuori potilas ei kykene kertomaan traumaattisista tapahtumista sanoin ja vaikeat tunteet luovat lapsen mielessä hirviömäisen *Mr. Smileyn*. *Mr. Smiley* ilmestyy kummittelemaan yöllä myös Theodoran luo [The Haunting of Hill House 2018, EP03: 20.55–21.05] ja Theo selvittää tapauksen menemällä perheen kellariin, jossa hän tuntee nuoren potilaansa tuntemukset. Samalla hän huomaa kellarin katon laudoissa kuvion, joka muistuttaa hymynaamaa [The Haunting of Hill House 2018, EP03: 34.00–35.03]. Yliluonnollinen kyky toimii siis teoksen paranormaalina luonnetta korostavana tekijänä sekä vihjaa kauhuelementtien yhteydestä traumaattisiin tapahtumiin.

6. KAUHUN ELEMENTIT TRAUMAN REPRESENTAATIOSSA

6.1. The Bent-Neck Lady

Teoksessa esiintyy yksittäisiä aaveita, joiden symbolinen merkitys korostuu henkilöhahmojen trauman kuvauksessa. Erityisesti Nellien henkilöhahmon kohdalla painajaismainen naisen aave on keskeisessä osassa Nellien traumatisoituneen mielen kerrontaa: Menneisyyden narratiivissa nuorin tytär Nellie näkee toistuvasti näkyjä ja painajaisia tummasta naishahmosta, jonka niskat ovat taittuneet poikki (Liite 1: E5/01, E5/03, E5/09, E5/14, E5/27). Aavetta puhutellaan teoksessa termillä *Bent-Neck Lady* ja aave mainitaan ensimmäisen kerran teoksen pilottijaksossa kohtauksessa, jossa nuori Nellie on herännyt itkien yöllä toistuvaan painajaiseensa:

Steven: "What was it?"

Nellie: "The Bent-Neck Lady."

Hugh: "Oh her again?"

[The Haunting of Hill House 2018, EP01: 02.16–02.20.]

Aave näytetään katsojalle samassa jaksossa kohtauksessa, jossa Nellie on siirtynyt nukkumaan olohuoneeseen äitinsä kanssa pakoillakseen aavetta. Suunnitelma kuitenkin epäonnistuu äidin poistuessa paikalta. Pian tämän jälkeen Nellie herää ja näkee aaveen leijuvaan yllään:

[The Haunting of Hill House 2018, EP01: 15.35–16.19]

Sama kohtaus toistuu uudelleen sarjan viidennessä aaveelle omistetussa jaksossa, mutta poiketen kohtauksen ensimmäisestä versiosta, aave toistaa ilmestyessään sanaa ”no” [The Haunting of Hill House 2018, EP05: 05.56].

Tämän kohtaamisen jälkeen aave seuraa Nellietä läpi tämän elämän, ilmestyen kummittelemaan erityisesti yöllä Nellien nukkuessa. Aikuinen Nellie hakeutuu näkyjen myötä hoitoon ja aaveen ilmestymistä ryhdytään hoitamaan unihalvauksina (Liite 1: E5/04, E5/06). Pian Nellie ja hänen unihalvauksiaan hoitava Arthur alkavat seurustelemaan ja suhteen myötä Nellien kohtaukset aaveen kanssa poistuvat lähes kokonaan. Parisuhteen vaikutusta aaveen ilmestymiseen kuvataankin kohtauksessa, jossa Nellie herää yöllä ”halvaantuneena” kauhunäystänsä, Arthurin rauhoitellessa Nellien kohtauksen yli [The Haunting of Hill House 2018, EP05: 11.21–12.25]. Nellien onni saa kuitenkin traumaattisen käänteen: Aave ilmestyy jälleen kummittelemaan yöllä ja Arthur saa yllättäen sairaskohtauksen ja kaatuu kuolleena maahan. Nellien itkee kohtauksesta halvaantuneena sängyssä ja ryömiä lopulta miehensä ruumiin luokse. [The Haunting of Hill house 2018, EP05: 16.00–17.45.] Arthurin kuoleman jälkeen Nellie hakeutuu terapeutti Tohtori Montaqueen potilaaksi ja aloittaa terapian sekä mielialalääkkeiden käytön.

Tohtori Montaque ja Nellien välisissä kohtauksissa syvennyttään Nellien mielenliikkeisiin ja tapoihin käsitellä traumaattisia tapahtumia. Nellien mielessä Arthurin kuolema on ilmestyneen aaveen syytä ja kauhukuvien lähteenä on Hill House:

Nellie: ”I... I started seeing her when I was a kid. And after the house, when we lived with my aunt, I saw her some more. But then he came into my life, and she went away. And then she killed him.”

Doctor Montague: ”Oh we’ve talked about this before. Arthur died of an aneurysm.” Nellie: ”I know.”

Doctor Montague: ”Well, if you know, then you must also know that it was a... a random tragic event.”

Nellie: ”I know it looked like an aneurysm.”

Doctor Montague: It’s perfectly normal to wanna find something to blame.

Nellie: ”I know what’s to blame.”

Doctor Montague: ”Hill house.”

Nellie: ”Hill house.”

[The Haunting of Hill House 2018, EP05: 18.02–18.53.]

Tohtori pyrkii ohjaamaan keskustelua traumaattisten tilanteiden herättämiin tunteisiin, mutta Nellie on vakuuttunut aaveiden ja paranormaalien kokemusten todenmukaisuudesta. Tohtori toteaa myöhemmin suoraan Nellielle tämän ongelmien johtuvan menneisyyden tilanteiden pakoilusta:

Doctor Montague: "Because, you know, this was never about confronting Steven or your other siblings. The problem is that you haven't confronted your past. Every time we talk about your mother or your childhood... or your symptoms or Arthur... it always comes back to one thing. The house."

[The Haunting of Hill House 2018, EP05: 39.53–40.12.]

Nellien mielenterveydelliset ongelmat eivät ole salaisuus muiden perheenjäsenten kesken. Ennen itsemurhaansa Nellie lopettaa mielialalääkkeidensä syömisen ja alkaa käyttäytyä sekavasti ja hyökkäävästi sisaruksiaan kohtaan. Nellien käytöstä esitetään viidennessä jaksossa kohtauksessa, jossa Nellie kutsuu Theodoran luokseen ja pyytää tätä tunnustelemaan käsillään ympäri huonetta. Nellie haluaa, että Theodora todistaisi aaveen tappaneen Arthurin. Theodora suuttuu Nellien itsekkästä ja harhaisesta käytöksestä ja poistuu. [The Haunting of Hill House 2018, EP05: 32.02–34.] Toisessa kohtauksessa Nellie saapuu Stevenin kirjaesittelyyn ja syyttää Steveniä perheen traumojen kaupallistamisesta [The Haunting of Hill House 2018, EP05: 36.32–38.11]. Tämän jälkeen Steven syyttää Nellieta lääkkeiden lopettamisesta ja tämän tuhoisasta käyttäytymisestä, viitaten tämän aikaisempiin epäonnistuneisiin hoitoyrityksiin:

Steven: "Why the hell are you doing this now? Huh?"

Steven: "Are you off your meds?"

Eleanor: "No."

Steven: "Bullshit. I've seen all the phases with you. The Christian phase, the New Age phase, the crystal phase, the antidepressant phase. You don't get to just start smashing up our lives because you're transitioning into a new treatment, Nell."

[The Haunting of Hill House 2018, EP05: 38.30–38.55.]

Nellien mielenterveys heikkenee nopeaa tahtia lääkkeiden lopettamisen myötä ja hän muuttuu hermostuneeksi, impulsiiviseksi sekä harhaiseksi. Tutun Bent-Neck Ladyn lisäksi, Nellie muun muassa näkee motellihuoneen katossa kuolleen Luken [The Haunting of Hill House 2018, EP05: 46.34] sekä saa poissaolokohtauksen. Poissaolokohtaus esitetään katsojalle Nellien hahmon jähmettymisenä paikalleen samalla kun päivä muuttuu yöksi [The Haunting of Hill House 2018, EP05: 53.29–53.31]. Lopulta Nellie ajaa yöllä takaisin kartanolle kohdatakseen menneisyytensä. Kun Nellie saapuu kartanolle hänen mielensä hallusinaatiot ottavat hänestä vallan: Nellie näkee kartanon pihavalon välkkyvän, jonka jälkeen hän kävelee taloon sisälle. Talossa Nellien muistot sekoittuvat todellisuuteen ja hän näkee sisaruksensa ja isänsä menneisyyden narratiivissa. Nellie

näkee myös Olivian sekä kuolleen aviomiehensä Arthurin. Arthur ja Nellie tanssivat ympäri kartanoa ja tanssin loputtua Nellie kävelee äitinsä perässä korkealle parvelle. Lopulta harhainen Nellie pudottautuu köysi kaulassa alas parvelta [The Haunting of Hill House 2018, EP05: 57.40–01.07.40].

Nellien hirttäytyessä kohtaaminen saa yllättävän käänteeseen. Nellie putoaa muistoissaan uudelleen ja uudelleen tilanteisiin, joissa on kohdannut Bent-Neck Ladyä aaveen. Samalla kuollut Nellie kohtaa kaamean totuuden, jossa tajuaa olevansa itse kummitteleva Bent-Neck Lady, ennustus omasta traagisesta kohtalostaan. Aave kummittelee Nellille läpi tämän elämän, toimien ennustuksen tavoin merkinä Nellien traagisesta kohtalosta. Lopuksi Nellie käy elämänsä läpi aaveen muodossa ulkopuolisen perspektiivistä. Nellien henkilöhahmon jakautuminen vastaa traumatutkimuksessa esitettyä teoriaa traumatisoituneen yksilön mielessä tapahtumasta jakautumisesta (eng. *splitting*):

”Splitting is a common defense mechanism accompanying trauma that illustrates the nonintegration of traumatic memory with normal memory, whereby survivors can occupy dual positions, both inside and outside their pasts, and reenact the past without recalling it. Traumatized individuals are ”possessed by an image or event” that returns ”against the will of the one it haunts” -- (Vickroy 2002, 28.)

Nellien henkilöhahmo jakautuu teoksessa kahtia pelottavaksi aaveeksi sekä masennusta sairastavaksi nuoreksi aikuiseksi.

6.3. Hill House kauhun keskiössä

Teoksen kauhunelementtien keskeisenä esiintymispaikkana toimii kummitteleva Hill House. Sekä talossa esiintyvillä kauhunelementeillä että talolla itsellään voidaan nähdä olevan monenlaisia symbolisia merkityksiä, jotka kulminoituvat henkilöhahmojen kokemaan traumaan. Kartanossa kummittelevat aaveet ovat edesmenneitä Hill Housen asukkaita sekä työntekijöitä, kuten teoksessa useasti mainittu kellonkorjaaja [The Haunting of Hill House 2018, EP08: 06.53; 30.44–31.43]. Aaveet sekä avaavat talon menneisyyttä että toimivat keskeisessä osassa henkilöhahmojen psyykeen pirstaloitumisessa (eng. *scattered*). Pirstaloitumista esittävät aaveet ilmestyvät henkilöhahmojen lähettyville hahmon mielen järkkyyessä, kuten Nellien Bent-Neck Lady, joka edustaa Nellien kammottavaa kohtaloa. Myös Olivian migreeni- ja poissaolo kohtausten yhteydessä Olivia näkee jatkuvasti kartanon entisiä asukkaita, kuten jaksossa kuusi *Two storms*, jossa Olivia näkee kohtauksen yhteydessä nuoren pojan pyörätuolissa [The Haunting of Hill House 2018, EP06: 42.26–42.43].

Aaveet voivat myös toimia keskustelukumppanina kohtauksissa, joissa kuvastetaan henkilöahmon mielenliikkeitä dialogin avulla: Jaksossa yhdeksän *Screaming Meemies* Olivia herää yöllä unestaan oven avaamisen ääniin ja näkee ovella harmaan naisen aaveen. Olivia yrittää herättää miestänsä, mutta Hugh ei herää. Olivia lähtee seuraamaan aavetta kohti käytävää, mutta pysähtyy huoneen ovella, kun hän huomaa yhtäkkiä nuoren naisen hahmon katselevan Hughia pariskunnan sängyn luona. Nuori nainen, joka on tunnistettavissa talon entiseksi emännäksi Poppy Hilliksi, pyytää Oliviaa seuraamaan itseään lukuhuoneeseen. Lukuhuoneessa Poppy puhuu huoneen entisestä sisustuksesta ja Olivia epäilee näkevänsä unta. Poppy pyytää Oliviaa istumaan ja aloittaa keskustelun Olivian unelmoinnista ja henkisestä väsymyksestä. Keskustelu kääntyy nopeasti Olivian pelkoon lastensa menettämisestä ja Olivia kertoo Poppylle unestaan, jossa kadotti Nellien. Kohtauksen tunnelma muuttuu uhkaavaksi, kun Poppy kuvailee groteskein yksityiskohdin unia, joissa koki omien lastensa kuoleman:

Poppy: "--You try and try to keep them safe. All you can do, really, but it's hard, isn't it? And you can't keep them safe forever, can you?"

Poppy: "Losing a child. Do you think there's a thing worse than that?"

Olivia: "No. I don't think there's anything worse than that. I don't think there could be."

Olivia: "I had a dream, a few night ago, during the storm that I lost my little girl. I couldn't find her anywhere. And it felt so real."

Poppy: "I dreamed I lost my little girl once. I dreamed that she was choking on her own body for no reason. Just trying for air like the room was underwater, and shaking like she was in the hot squat. And I dreamed I held her little hand and sat at her side. And days, it took days, weeks, it took weeks for her to quit gulping that watery air, quit gaping at me like a fish on the beach, but finally, she did. She breathed, ragged and hard, and she went stiff and one of her eyes turned red as blood. And she'd shake. She'd shake so bad the bed would shake. And when she started shaking, it went fast. She dangled. She died."

Poppy: "And my boy, I once dreamed his little legs stopped working. They just... stopped one day. And... he couldn't walk and he couldn't stand and he couldn't speak and then he couldn't do anything but cry. Cry and bang on the walls. Bang on the walls for help and bang on the walls for Momma and just bang, bang, bang, bang. And he couldn't even see. In the end, he couldn't see me there with him. And then he stopped banging, he stopped crying... He stopped it all once he died. I held him so long, he went cold in my arms."

Poppy: [laughs, sighs] "But that was just a dream. Just a dream. The worst dream. A screaming meemie. But then I woke up. And they were safe in their beds."

[The Haunting of Hill House 2018, EP09: 16.40–19.20.]

Kahden hahmon keskustelun kautta katsojalle heijastetaan Olivian pelkoja lastensa menettämisestä. Kammottavan keskustelun ja tapahtumien ennalta-arvaamattomuuden takia kohtaaminen itsessään muistuttaa jonkinlaista painajaisuntaa. Vaikka Poppy lasten kohtalon todenmukaisuus jää

tulkinnanvaraiseksi, ”herääminen” pahasta unesta yhdistyy Olivian mielessä todellisuuteen, kun Poppy ja Olivia siirtyvät jatkamaan keskustelua nukkuvien kaksosten huoneeseen:

Poppy: ”And I bet you’d do anything for them. Ain’t that so?”

Olivia: ”Yes.”

Poppy: ”So what if they was having a dream? I mean, bad ones. I mean posilutely sceaming meemies. The worst of the worst. What would you do?”

Olivia: ”I’d... wake them up.”

Poppy: ”I mean a dream so mean, so scary... A dream about... sick... and sad... and disease... and rot... and loss... and darkness. If they was stuck in that dream, you’d wake’em.”

Olivia: ”Of course.”

Poppy: ”And keep them safe. No more bad dreams, no more screaming meemies. You’d wake’em up, and you’d keep’em just perfect. Just like they is, wouldn’t you?”

Olivia: ”I would.”

Poppy: ”Well, mitt me, kid, ’cause I got a secret. A way to wake’em up. A way to keep’em safe... if they get stuck in them dreams.”

[The Haunting of Hill House 2018, EP09: 19.42–21.09.]

Poppyn ja Olivian dialogin loppuksi siirrytään jälleen kohtaukseen, jossa Olivia pitää ruuvimeisseliä Hughin kurkulla tämän nukkuessa [The Haunting of Hill House 2018, EP09: 21.17–21.32]. Siirtymän voi tulkita havainnollistavan kammottavaa ajatusta, jossa ”herättäminen pahasta unesta” tapahtuu kuoleamisen kautta. Kammottavaa ajatusta herättämisen tavasta vahvistetaan myöhemmin teoksessa kohtauksessa, jossa Olivian esitetään käyvän keskustelua nuorten kaksosten kanssa:

Nellie: ”What if I have a bad dream?”

Olivia: ”Like what? Like the old Bent-Neck Lady? Or the little blonde girl in the woods?”

Nellie: ”Not the Bent-Neck Lady. What if I have a worse dream?”

Olivia: ”Well, I’m sure we can handle any dream you have.”

Nellie: ”What if I dream that you kill us?”

Olivia: ”What?”

Nellie: ”What if I dream that you send us away into the dark, and we get hurt?”

Luke: ”Really hurt.”

Nellie: ”You send us away, out into the dark, and my heart breaks right in half, and I can’t feel anything happy, for weeks and months and years, until I can’t stand it anymore. And I-- I have to die.”

Luke: ”And what if I’m so sad and scared of the dark out there, that I put poison in me? I poison myself for years and years, until my blood turns into poison and my body breaks down.”

Nellie: "You send us out there into the dark, and the dark gets us, a piece at a time, over the years and years and years, until I'm on a silver table with my jaw wired shut, and Luke is dead and cold on the floor with a needle in his arm. And it was you that killed us, because you sent us out there, in the night, in the dark."

[The Haunting of Hill House 2018, EP09 23.34–25.09.]

Kohtaus saa yllättävän lopun, kun Steven kutsuu äitiään ja herättää tämän todellisuuteen [The Haunting of Hill House 2018, EP09: 25.40]. Metatekstinomaisen dialogin avulla voidaan tulkita Olivian käyvän mielensisäistä keskustelua itsensä kanssa peloistaan sekä sirpaloituneen mielensä esittämistä ratkaisuista pelkojen kohtaamiseen. Tässä yhteydessä Poppyn aave kuvastaisi siis Olivian mielenvääristymää, ajatusta kuolemasta ja painajaisesta heräämisestä.

Läpi teoksen Hill Housea kuvaillaan viittaamalla ihmiskehon fyysisiin ominaisuuksiin. Esimerkiksi teoksen toisessa jaksossa *Open Casket* Olivia kertoo nuorelle Shirleylle, kuinka talot vastaavat ihmiskehoa:

Olivia: "This dining room is the heart of the house. Everything flows in and out, see? Every house needs a heart, and this is ours, because that's where we spend most of our time together."

Olivia: "You know, a house is like a person's body. The walls are like bones, the pipes are veins. It needs to breathe, needs light and flow, and it all works together to keep us safe and healthy inside."

[The Haunting of Hill House 2018, EP02: 04.45–05.12.]

Talon symbolinen merkitys teoksessa korostuu, kun tuodaan esille ajatus talosta elävänä organismina. Talosymboli esiintyy unitutkimuksissa yhtenä yleisimmistä unisymboleista ja sen ajatellaan kuvaavan uneksijaa itseään. Esimerkiksi talon ulkoasu voi havainnollistaa unennäkijän psyykeen tilaa (Vuohelainen 1998, 149). Remontoinnista huolimatta Hill House näyttää rapistuvan entisestään ja musta home leivää talossa selittämättömän nopeassa tahdissa [The Haunting of Hill House 2018, EP07: 14.53–15.52]. Jos kummittelevaa kartanoa tarkastelee metaforana henkilöhahmojen psyyken tilasta, taloa sisältä päin tuhoava musta home vertautuu mielisairauteen. Kohtauksessa, jossa Olivia ja Hugh keskustelevat talosta ja sen hämmentävistä pohjapiirroksista, Olivia jopa toteaa talon kärsivän skitsofreniasta, sillä sen pohjapiirotukset eivät muodosta yhtenäistä ja selkeää kuvaa talosta [The Haunting of Hill House 2018, EP07: 15.29]. Talon "oireilu" lisääntyy Olivian oireiden pahentuessa menneisyyden narratiivin konfliktikohtausta lähestyttäessä. Kyseistä oireilua esitetään muun muassa aaveiden ja migreenikohtausten lisääntymisellä.

6.4. THE RED ROOM

Kartanossa on myös mystinen punaovinen huone, jota nimitetään punaiseksi huoneeksi ”The Red Room”. Huone on erityinen, koska mikään talon avaimista ei sovi lukkoon, eikä kukaan tiedä mitä huoneen sisällä on. Huoneen ovea yritetään avata useaan eri kertaan, esimerkiksi seitsemännessä jaksossa *Eulogy*, jossa turhautunut Hugh yrittää selvittää talon vesivahingon alkuperää [The Haunting of Hill House 2018, EP07: 37.35–38.35]. Huoneen sisälle päästään lopulta yhdeksännessä jaksossa, jossa menneisyyden narratiivissa Olivia palaa yöllä kartanolle salaa perheeltään: Olivia herättää kaksoset ja näiden yökylään saapuneen ystävän Abigailin, ja kutsuu heidät yllätysteekutsuille. Lapset seuraavat Oliviaa punaiseen huoneeseen, jonka ovi on avoinna [The Haunting of Hill House 2018, EP09: 41.20–42.45]. Huoneen seinät ovat mustan homeen peitossa, ja huoneen keskellä on ruokapöytä ja tuolit:

[The Haunting of Hill House 2018, EP09: 43.29]

Teoksen viimeisessä jaksossa *Silence lay steadily* punaisen huoneen mysteeri selviää lopullisesti monimuotoisten kohtausten ja fokalisaation vaihdosten myötä. Huoneen olemassaoloa havainnollistetaan heti jakson alussa, kun jaksossa yhdistetään kaksi sarjassa aiemmin erillään esiintynyttä menneisyyden narratiivin kohtausta: Ensimmäisessä kohtauksessa Shirley ja Nellie yrittävät avata punaista ovea talon yleisavaimella, mutta ovi pysyy lukossa. Turhautunut Shirley lyö ovea, mutta antaa lopulta periksi ja tytöt poistuvat oven luota. Kun tytöt poistuvat, oven alapuolella näkyy liikkuva varjo. [The Haunting of Hill House 2018, EP01: 19.44–20.56.] Toisessa kohtauksessa Theo on tanssistudiota muistuttavassa huoneessa ja havahtuu huomattessaan huoneen

oven kahvan heiluvan. Theo siirtyy lähemmäs ovea ja säikähtää kun oven takaa kuuluu voimakas paukahdus. Lopulta ovi kuitenkin pysyy kiinni ja Theo palaa tanssiharjoituksensa pariin. [The Haunting of Hill House 2018, E03: 13.25–14.40.] Kyseisessä jaksossa kohtaukset esitetään limittäin, vaihdellen fokalisoijan asemaa Theodoran ja Shirleyyn välillä [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 0.38–2.00]. Näin teoksessa muodostetaan selkeä tapahtumaketjun kohtausten välille ja havainnollistetaan punaisen huoneen toimintamallia menneisyyden narratiivissa.

Viimeisen jakson kohtaukset punaisessa huoneessa vaihtelevat nykyisyyden narratiivin sekä henkilöhahmojen yksilöllisten unenomaisten kauhukuvien välillä. Painajaismaisten takaumien ja unien aikana avataan henkilö kerrallaan henkilöhahmojen pelkoja ja menneisyyden traumaattisia kokemuksia, yhdistäen ne teoksessa esiintyviin kauhuelementteihin. Nykyisyyden narratiivissa Steven ja Hugh saapuvat kartanolle, jonne Luke on jo saapunut aikaisemmassa jaksossa bensakanisterien kanssa (Liite 1: E8/20). Hugh epäilee Luken olevan punaisessa huoneessa ja hahmot suuntaavat huonetta kohti. Huoneen ovi on kuitenkin lukossa ja Hugh yrittää epätoivoisesti aukaista ovea Luken nimeä huutaen. Steven toteaa isälleen, että huoneen ovi on ollut aina lukittuna. Hugh kuitenkin toteaa, että ovi avautuu vain silloin, kun talo haluaa sen avautuvan. Tämän jälkeen Hugh poistuu kauemmas ovelta ja yhtäkkiä Steven näkee huoneen oven olevan auki, ja sisällä makaavan Luken kurkottavan veljeään kohti. Steven astuu huoneeseen ja ovi sulkeutuu ennen kuin Hugh ehtii estämään Steveniä. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 06.01–08.51.]

Tämän jälkeen kohtaus vaihtuu yllättäen Stevenin ja tämän raskaana olevan vaimon Leighin keskusteluun kartanon tapahtumista. Hahmot keskustelevat nykyisyyden narratiivin tapahtumista menneessä aikamuodossa ja Leigh väittää Luken kuolleen kartanossa. Steven hämmentyy, koska hän ei muista miten tilanne punaisessa huoneessa päättyi. Tavanomaiselta vaikuttavan keskustelun sävy muuttuu, kun Stevenin hahmo ryhtyy kyseenalaistamaan ympäröivää todellisuuttaan. Samassa Leigh ryhtyy syytelemään ja loukkaamaan Steveniä ja tämän työtä. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 08.52–12.17.] Kohtaus synkkenee entisestään, kun Leigh pelottelee Steveniä ja Leighin raskausvatsan ylle leviää musta home ja hahmo muuttuu teoksessa tyypillisen aaveen muotoon:

[The Haunting of Hill House 2018, EP10: 12.43]

Stevenin kahunäyn keskeyttää yhtäkkiä Nellie, joka kutsuu Steveniä ja koskettaa tämän otsaa. Kosketuksen myötä kahunäky haihtuu ja palataan takaisin punaiseen huoneeseen. Huoneessa Steven herää ja näkee Shirley'n ja Theodoran istumassa seinää vasten, ja Luken makaamassa tajuttomana lattialla neula kädessään. Steven siirtyy Luken luokse ja ryhtyy elvyttämään tätä. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 12.48–13.20.]

Stevenin ryhtyessä elvyttämään Lukea, siirrytään esittämään tapahtumia Luken perspektiivistä: Luke yrittää sytyttää kartanoa tuleen, mutta bensasta huolimatta lattia ei syty palamaan. Luke nostaa katseensa aulan portaikkoon ja näkee äitinsä punaisessa mekossa kurottavan Lukea kohti. Luken kutsuessa äitiään Poppy Hillin aave ilmestyy Luken taakse ja tarttuu hänen päästä kiinni. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 13.21–13.55.] Tämän jälkeen siirrytään kahdeksannesta jaksosta tuttuun kohtaukseen, jossa Luke etsii katkohoidosta karannutta ystävänsä Joeytä. Toisin kuin aiemmassa jaksossa, jossa Joey vei Luken rahat, Joey palaa Luken luokse. Seuraavaksi kaksikko siirtyy yhdessä hotelliin, jossa Luke kyseenalaistaa tapahtumien kulkua. Joey kuitenkin kiistää Luken väitteet ja yrittää taivutella Lukea käyttämään huumeita. Vaikka Luke pysyy vahvana ja kieltäytyy huumeista, hän huomaa neulan kyynärtaipeessaan. Häätäntynyt Luke kääntyy ystävänsä puoleen, samalla kun ystävänsä silmät muuttuvat valuvaksi nesteeksi. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 14.00–17.59.] Tämän jälkeen Luke havahtuu painajaisestaan ja palaa takaisin kohtaukseen, jossa kurottaa Steveniä kohti. Steven kävelee huoneeseen ja ovi sulkeutuu tämän perästä. Samassa aiemmin teoksessa esiintynyt Poppy Hillin aave ilmestyy Stevenin viereen ja koskettaa tämän otsaa, jonka jälkeen Steven kaatuu maahan. [The Haunting of Hill House 2018,

EP10: 18.00–18.20.] Samalla huoneen ulkopuolella Hugh yrittää avata huoneen ovea. Yhtäkkiä oven ylle leviää mustaa hometta ja home tarttuu Hughiin. Hahmo pakenee hätäntyneenä ovelta ja kaatuu homeen peittämänä ikkunaa vasten. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 18.23–18.36.]

Seuraavaksi Shirley ja Theodora saapuvat kartanolle. Siskot kuulevat isänsä huutavan heitä ja Theodora juoksee portaat ylös maassa makaavan Hughin luo. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 18.39–19.10.] Ennen kuin Theo ehtii auttaa isäänsä, Poppyn aave ilmestyy Theon luo [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 19.33]. Theodoran poistuttua Shirley näkee viereisessä huoneessa miehen aaveen kohottavan lasiaan tervehdykseksi [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 19.20]. Aaven myötä Shirleyyn hahmo siirtyy takaumaan, jossa kyseinen mies lähestyy Shirleytä baaritiskillä. Shirley ja mies juttelevat pilkkuun asti, ja mies pyytää Shirleytä huoneeseensa yömyssylle. Shirley näkee miehen nimettömässä sormuksen ja kieltäytyy, jonka jälkeen mies poistuu. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 19.39–22.49.] Mies kuitenkin palaa välittömästi takaisin ja kertoo tapahtumien todellisen kulun, jossa Shirley hyväksyi ehdotuksen:

Man: "That's not what you said, though. You looked at my ring, and then I said the thing about the carnivorous biceps and then you said..."

Shirley: "Let's see what kind of martini it makes."

Man: "We walked out of the bar, crossed the lobby, into the elevator, and you had that martini didn't you? How old was Jayden then? Six? And Allie was..."

Shirley: "Two."

Man: "Two. It had been diapers and bills for years and you just bought the business, and it was in the red and life was..."

Shirley: "Loud."

--

Man: "You did this thing. You did it and you liked it and just decided not to look at it. Now that's just you all over. Shirley doesn't want to look. But Shirley has to look."

[The Haunting of Hill House 2018, EP10: 23.00–24.59.]

Keskustelun päättyessä siirrytään kohtaukseen, jossa Shirley saapuu omiin hautajaisiinsa aviomiehensä Kevinin sekä lapsuudesta tutun hautaustoimiston työntekijän kanssa. Hautajaisissa Kevin kertoo työntekijälle kuinka Shirleyyn pahin pelko on se, että Kevin saa kuollessaan selville Shirleyyn aviorikoksen. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 24.58–25.45.] Tämän jälkeen hautausurakoitsija kävelee Shirleyyn kanssa arkun luokse ja kuvailee inhorealisticen yksityiskohtaisesti ruumiin valmistelun prosessia. Kun Shirley saapuu arkun luokse, hän näkee kuinka hänen oma ruumiinsa nousee arkusta ja ryhtyy repimään kasvojensa ihoa irti. Painajaisen

keskeyttää jälleen paikalle ilmestynyt Nellie, jonka jälkeen Shirley siirtyy punaiseen huoneeseen ja näkee Stevenin elvyttävän tajutonta Lukea [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 25.46–27.20.]

Tämän jälkeen fokalisoijan rooliin vaihtuu Theodora ja kohtauksessa näytetään, kuinka Theo keskustelee naisystävänsä Trishin kanssa. Theo kertoo muistosta, jossa äiti Olivia löi Theoa lapsena, koska tämä oli heittänyt kiven lasitetun puutarharakennuksen katon läpi. Muistelun jälkeen Theo ryhtyy laittamaan hanskoja käsiinsä ja Trish kysyy hanskojen tarkoitusta. Kuitenkaan Theo ei kykene muistamaan hanskojen pitämisen syytä, eikä näytä tuntevan käsiensä läpi mitään tavallisesta poikkeavaa. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 27.45–29.31.] Theo jättää kätensä paljajaksi, jonka jälkeen Trish kertoo tarinaa miehestä, joka muurasi itsensä seinien sisälle paetakseen pelkojaan:

Trish: "Fear and guilt are sisters. I knew a man once, who knew those sisters well. They kissed his eyelids as he slept, and every morning, he went just a little more mad. So he built a wall to keep it all outside, but those two sisters, they were in there with him. Even there. That silly man thought his wall would keep them out, but there was just enough room for him... and them. So he was trapped behind that wall. Afraid and guilty. As his voice left him, he scratched and whimpered, and his fingers were shredded on his own bricks, until his scratches sounded like rats in a wall. He felt small. So small. But that was his dream. And when he woke up he was tall. So tall. For always.

[The Haunting of Hill House 2018, EP10: 29.45–31.05.]

Tarinan kuvailee Hill Housen aavetta William Hilliä, joka esiintyy teoksessa koppahattuisena aaveena. Williamin tarinaa avataan teoksessa aiemmin, kun talon kellarista löytyy remontin yhteydessä ruumis (Liite 1: E7/23). Tarinan jälkeen Trish siirtyy sängyn jalkopäähän ja kohtauksessa kuvataan makaavaa Theodora, jonka kehon ympärille kerääntyy lukuisia tummia käsiä. Theodora hätäntyy ja yrittää paeta käsien alta. Samassa Nellien hahmo ilmestyy sängyn viereen, ojentaa kätensä Theon avuksi. Näin kohtaus loppuu edeltävien tavoin ja Theodora havahtuu hereille punaisesta huoneesta, jossa Shirley ja Steven elvyttävät Lukea. Elvytys ei kuitenkaan näytä toimivan ja Luken suusta tulee veristä limaa. Kohtaus päättyy, kun Luke makaa elottomana maassa sisarustensa ympäröimänä. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 31.25–32.53.]

Seuraavassa kohtauksessa Luke havahtuu valkoisesta huoneesta, jossa häntä odottaa pöydän ympärillä äiti Olivia sekä nuori Nellie sekä Abigail. Olivia on onnellinen Luken "heräämisestä" ja kertoo ikävöineensä poikaansa. Pian Olivia nousee ja kävelee pöydän ympärille. Luke hämmentyy, kun näkee yhtäkkiä kaikkien hahmojen päässä koppahatut. Koppahattu on muisto menneisyyden narratiivista, jossa nuori Luke saa William Hillin vanhan koppahatun, jota isä Hugh nimitti teoksessa aiemmin termillä "big boy hat" (Liite 1: E4/05). Olivia ojentaa Lukelle koppahattua ja

Luke kieltäytyy hätäisesti. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 32.55–34.53.] Olivia pyytää Lukea liittymään teekutsuille ja nuori Nellie liittyy keskusteluun, käskien Lukea poistumaan:

Nellie: Go.

Olivia: "Why would you want your brother to go? He just got here."

Olivia: "Have a seat." Nellie:

"Don't.

Luke: "Am I dead?"

Olivia: "No. You are awake. And I'm so sorry honey, you were having such a nightmare."

--

Nellie: "Don't. Go."

Luke: "Why-- Why does she keep saying that?"

Olivia: "Honey. Honey... Just-- Just look at me. Look at me. This is a gift. For us all."

Luke: "Not if I'm dead. I-- I-- I don't want to be dead. I--"

Olivia: "But you want to be in here."

Luke: "No, I-- I don't."

Olivia: "Yeah, you do. You-- You've been knocking on that door for years and years and years. We could hear you. Knocking louder all the time. And finally here you are."

[The Haunting of Hill House 2018, EP10: 35.04–36.28.]

Jälleen kohtaus päättyy aikuisen Nellien ilmestyessä ja vetäessä Luken takaisin nykyisyyden narratiiviin punaisessa huoneessa. Luke herää yskien lattialta ja sisarukset kerääntyvät jälleen Luken ympärille. Luke kertoo Nellien pelastaneen hänet ja samassa aave ilmestyy huoneeseen:

Nellien aave puhuu sisaruksilleen tapahtumista ja siitä, kuinka näkee kuolemansa jälkeen tapahtumat selkeämmin. Samalla Nellie myös selittää sisaruksilleen punaisen huoneen vaihtelevaa olomuotoa:

Shirley: "I feel like I've been here before."

Nellie: "We have. All of us have. So many times, and we didn't know it. All of us."

--

Nellie: "This room is like the heart of the house. No, not a heart, a stomach. It was your dance studio Theo. It was my toy room. It was a reading room for Mom. A game room for Steve. A family room for Shirley. A tree house. But it was always the Red Room."

Nellie: "It put on different faces so that we'd be still and quiet. While it digested. I'm like a small creature swallowed whole by a monster. And the monster feels my tiny little movements inside."

[The Haunting of Hill House 2018, EP10: 37.52–40.40.]

Dialogissa käy ilmi, että jokainen sisarus on käynyt huoneessa tietämättään. Huone on muuntautunut vastaamaan jokaisen hahmon mielenkiinnonkohteita, jonka vuoksi hahmot ovat luulleet talossa olevan useampia huoneita. Vaikka hahmojen kokemukset huoneesta olivat erilaisia, kyseessä oli pohjimmiltaan aina sama huone. Huone on tapahtumapaikkana merkittävä, koska siellä tapahtuu traumanarratiivin keskeisiä tapahtumia, kuten Olivian yritys tappa nuoret kaksoiset. Myös edellä esitetyt kauhunäyt tapahtuvat hahmojen mielissä, samalla kun heidän kehonsa ovat punaisessa huoneessa. Samassa kohtauksessa sisarukset myös pyytävät Nellieltä anteeksi tapahtumia, jotka johtivat välien tulehtumiseen sekä Nellien kuolemaan:

Nellie: "You have to live."

Luke: "[sighs] I don't-- I don't know how to do this without you."

Nellie: "I learned a secret. There's no without. I am not gone. I'm scattered into so many pieces, sprinkled on your life like... new snow."

Nellie: "There's so much I want to say to you all."

Theo: "I'm so sorry our last words were in anger."

Nellie: "They weren't our last"

Shirley: "I'm sorry. I'm sorry that I didn't answer the phone."

Nellie: "But you did. So many times."

Steve: "I'm sorry if I didn't listen, and I'm sorry--"

Nellie: "It wouldn't have changed anything. I need you to know that. Forgiveness is warm. Like a tear on a cheek. Think of that and of me when you stand in the rain. I loved you completely. And you loved me the same. That's all. The rest is confetti."

[The Haunting of Hill House 2018, EP10: 40.45–42.21.]

Keskustelun myötä sisarukset antavat toisilleen anteeksi ja teos loppuu, kun sisarukset poistuvat talosta. Teoksen viimeisessä jaksossa henkilöhahmot siis kohtaavat lopulta tukahdutetun menneisyyden trauman ja käsittelevät sen yhdessä keskustelun muodossa. Punainen huone on siis sekä trauman tapahtumapaikka että trauman käsitteilyn keskiö. Kohtauksessa viitataan myös uudelleen kartanon ihmiskehoa muistuttavaan fysiikkaan, kun Nellie kuvailee huonetta ensin sydämenä ja sitten vatsana. Jos huone on hirviön vatsa, voidaan päätellä kartanon olevan itse hirviö, joka söi Nellien. Syömisen taas voidaan nähdä kuvastavan Nellien itsemurhaa talossa.

Huomionarvoista on myös todeta, että punaisella huoneella ei näytä olevan minkäänlaista erityistä merkitystä perheen isälle Hughille. Toisin kuin muiden perheenjäsenten kohdalla, huone ei muuta itseään edustamaan mitään erityistä tilaa Hughin mielenkiintojen mukaan. Toinen erityinen piirre punaisen huoneen toiminnassa Hughin kohdalla on se, että huone ei avaudu Hughille. Hugh pääsee huoneeseen sisälle vasta kohtauksessa, jossa menneisyyden narratiivin Hugh estää Oliviaa tappamasta kaksosia [The Haunting of Hill House 2018, EP09: 45.55–46.12]. Samoin nykyisessä narratiivissa ovi sulkeutuu Hughin edestä kiinni, kun Steven ja Luke ovat huoneessa sisällä [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 18.12–18.17]. Kun sisarukset ovat keskenään huoneen sisällä, Olivian aave saapuu Hughin luokse. Hugh pyytää Oliviaa avaamaan oven, jotta lapset pääsisivät pois talosta. Olivia kieltäytyy, mutta suostuu lopulta avaamaan oven, kun Hugh lupaa jäädä Olivian kanssa taloon. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 48.35–49.45.] Oven avautuessa Steven huomaa Hughin makaavan kuolleena oven ulkopuolella, tyhjä lääkepullo kädessään [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 50.54–50.59; EP10: 1:00:13]. Teoksen lopuksi siis myös Hugh tekee itsemurhan kartanossa ja tämän aave jää taloon vaimonsa ja tyttärensä kanssa.

7. PERHETRAUMAN TEMATIikkaa

Crainin perheen trauman avulla teoksessa esitetään myös erilaisia tapoja, joilla traumaattisten kokemuksen kohtaavat yksilöt käsittelevät traumaansa. Teoksessa perheen äidin itsemurha ja lasten huoltajuuden siirtyminen isältä lasten tädille on aiheuttanut tilanteen, jossa lapset ovat jääneet yksin traumansa kanssa. Tämän vuoksi lasten trauman käsittely on jäänyt vaillinaiseksi ja perheen lapset oireilevat myöhemmin aikuisiällä traumaattisen muiston vuoksi eritavoin. Trauman käsittely ja integraatio, eli kokonaisen muiston luominen traumaattisesta tilanteesta, on epäonnistunut lasten jäätyä yksin tunteidensa kanssa (vrt. Suokas-Cunliffe 2006, 20). Erityisesti sellaiset traumaattiset tapahtumat, joihin liittyy kuoleman todistaminen, vaikuttavat negatiivisesti trauman kokeneeseen mieleen (Raphael & Meldrum 2000, 4). Tapoja, joilla yksilöt pyrkivät elämään traumansa kanssa tilanteen jälkeen, kutsutaan traumatutkimuksen yhteydessä defenssi- eli puolustuskeinoiksi. Näiden avulla muun muassa ylläpidetään hallinnan tunnetta sekä minuutta. (Maanmieli & Sarvela 2022, 85.)

Erilaisiin tapoihin käsitellä menetystä ja traumaa viitataan teoksessa useasti. Erityisesti Stevenin hahmon kautta kuvaillaan yksityiskohtaisesti perheenjäsenten puolustuskeinoja. Keskustelua traumasta käydään muun muassa Stevenin ja Hughin välisessä dialogissa jaksossa kahdeksan *Witness Marks*:

Steven: "Last time I saw Mom, the look in her eye... I've seen that look in Nell over the years, and Luke, from the start, from when he'd sit there drawing crazy ghouls in his tree house. And, hell, I've seen that look in the mirror. Our family has a disease that's never been treated, because it was easier to listen to your crazy stories about an evil house."

Hugh: "So you think you saw it in the mirror? That's why you think you'll never have kids?"

Steven: "Oh, I know I'm never having children."

Hugh: "Because you think that they'll just have the same imaginary sickness?"

Steven: "They would. We all do. Nell was delusional, depressed. Luke's an addict, Shirley is a control freak and Theo's basically a clenched fist with hair. The whole fucking family is on the brink of a breakdown and seeing things that aren't there, hearing things that aren't there, and that shit happened after the house. It's not the house. There's something wrong with our goddamn brains. --"

[The Haunting of Hill House 2018, EP08: 24.23–25.21.]

Steven erittelee dialogissa sisarustensa tavat käsitellä traumaa aikuisiällä: Nellie on masentunut ja harhainen, Luke käyttää huumausaineita, Shirley pyrkii pakonomaisesti kontrolloimaan tapahtumia ja Theodora on kireä ja vihainen. Erityisesti Nellien henkilöhahmon traaginen kuolema kuvaa

henkilöhahmon kamppailua trauman ja hahmon oman pirstaloituneen mielen kanssa. Nellien hahmon mielen oireilua trauman jälkeen kuvataan teoksessa masennuksen ja kauhukuvien myötä (Liite 1: E5/04, E5/10, E5/16). Vaikka Nellien hahmon esitetään hakeutuneen ammattiavun pariin, hahmolla on vaikeuksia kohdata menneisyytensä terapiassa:

Doctor Montague: "Because, you know, this was never about confronting Steven or your other siblings.

The problem is that you haven't confronted your past. Every time we talk about your mother or your childhood... or your symptoms or Arthur... it always comes back to one thing. The house." [The

Haunting of Hill House 2018, EP05: 39.53–40.12.]

Trauman kohtaaminen ammattiavun tukemana on keskeinen askel traumasta toipumisessa (Raphael & Meldrum 2000, 16), mutta terapia ei auta Nellietä, koska tämä valehtelee terapeutilleen ja lopettaa mielialalääkkeiden käyttämisen salaa. Myös Nellien kaksoisveli Luke pyrkii teoksessa jatkuvasti ammattiavun pariin kamppaillessaan huumeriippuvuutensa kanssa (Liite 1 E2/05, E4/02, E5/14). Päihteiden avulla traumatisoitunut aikuinen pyrkii turruttamaan tunteita, jotka traumaattinen muisto laukaisee (Suokas-Cunliffe 2006, 20). Luken henkilöhahmo esitetään lapsuudesta asti pelokkaana poikana, joka kokee epäonnistuneensa isoksi ja rohkeaksi pojaksi kasvamisessa (Liite 1 E4/05, E4/17). Luke kertoo aloittaneen huumeiden käytön lapsuuden kauhujen vuoksi [The Haunting of Hill House 2018, EP04 43.42], ja kauhukuvat saapuvat vainoamaan kuivilla olevaa Lukea uudelleen, kun Nellie kuolee (Liite 1: E4/07, E4/11, E4/16, E4/18, E4/21).

Toisin kuin perheen nuorimmat lapset, muiden sisarusten ei kerrota hakeutuneen ammattiapuun trauman vuoksi. Steven sanoo Shirleyyn olevan "kontrollifriikki" ja Shirleyyn toimiminen hautaustoimiston työntekijänä mahdollistaakin eräänlaisen trauman ja kuoleman kontrolloimisen. Shirleyyn työnkuvaan kuuluu muun muassa hautajaisten järjestämisen ja vainajien maskeeraus, jolloin Shirley kokee "korjaavansa" traumaattisia tapahtumia. Esimerkkinä tästä ajatusmallista toimii kohtaus, jossa Shirley rauhoittelee isoäitinsä menettänyttä poikaa, joka ei halua nähdä isoäitiään arkussa:

Shirley: "The thing about an open casket, and I know it sounds scary, is that it's a great chance to take all of those pictures in your head of Grandma in the hospital, or Grandma without her hair or teeth, or anything else in your imagination... and... cover it all up with a better... picture."

Boy: "Better picture?"

Shirley: "That's right."

Shirley: "Before she's... ever even in the casket, I'm gonna fix her. That's what I do."

[The Haunting of Hill House 2018, EP02: 02.55–03.25.]

Tapahtuman korjaamisella viitataan erityisesti muun muassa Shirley'n työtehtävään, jossa Shirley valmistelee ja maskeeraa vainajien ruumiita hautajaisia varten. Ajatus korjaamisesta syntyy Olivian hautajaisissa, jossa nuori Shirley kävelee arkun luokse ja näkee äitinsä ruumiin arkussa ”korjattuna” [The Haunting of Hill House 2018, EP02: 46.27–46.59]. Theodoran kohdalla trauman käsittelytapa on eristäytyminen. Tätä havainnollistetaan konkreettisesti kohtauksessa, jossa Theodora kuvailee nuorelle potilaalleen tapaa, jolla hän käsitteli nuorena pelkojaan:

Theodora: ”See, when I was little, I was afraid of a lot of things. I didn't have to be, though. They were all in my head. I just didn't know that yet. But when I was scared I would imagine myself building... a big wall, all around me, made of the strongest bricks in the whole world.”

Theodora: ”And when I got scared... I'd imagine myself putting another one on, one after the other until that wall was so thick and so strong... I knew I'd be safe in there forever.”

Theodora: ”And that's what you do too, right? It's okay. It's good. 'Cause kids like us have been through more than other kids. We're tougher than other kids. We're great builders. We make ourselves really safe. And no one ever gets in.”

[The Haunting of Hill House 2018, EP03: 04.25–05.24.]

Theodora kuvailee kohtauksessa lälipääsemätöntä muuria, jonka hän rakentaa tiili kerrallaan ympärilleen. Muurin tarkoitus on pitää henkilö koskemattomana, mutta samalla hän eristäytyy muusta maailmasta ja omista vaikeista tunteistaan. Muurin avulla ilmennetään metaforisesti tapaa, jolla trauman kohdannut henkilö sulkee tunteensa ja tapahtumansa itsensä ulkopuolelle (Suokas-Cunliffe 2006, 20; Raphael & Meldrum 2000, 5). Theodora käsittelee kuitenkin vaikeita tilanteita myös vihan tunteen kautta ja hahmo viittaakin vahvoihin vihan tunteisiinsa muun muassa Nellien ruumiinvalvojisissa [The Haunting of Hill House 2018, EP06: 8.44–8.46].

Vaikka Steven kuvailee teoksessa yksityiskohtaisesti sisarustensa tapoja käsitellä traumaa, hän jättää oman kokemuksensa keskustelun ulkopuolelle. Traumaattisen kokemuksen välttäminen tai kieltäminen on yksi tavoista käsitellä traumaa, jolla yksilö pyrkii välttämään menneitä tapahtumia sekä omia tuntemuksia (Suokas-Cunliffe 2006, 20). Välttelyn lisäksi yksilö voi myös yrittää kieltää tapahtumia (Raphael & Meldrum 2000, 5). Stevenin henkilöahmon defenssikeinona voidaankin tulkita olevan trauman kieltäminen ja välttäminen. Steven kieltää teoksessa toistuvasti paranormaalien ilmiöiden olemassaolon ja pyrkii järjeilemään sekä omaa menneisyyttään että asiakkaidensa kokemuksia [The Haunting of Hill House 2018, EP01: 13.04, 40.20–42.25]. Steven jopa selittää asiakkaalleen paranormaalien tapahtumien olevan traumatisoituneen mielen oireilua:

Irene: ”And the man that I saw hanging from my ceiling?”

Steven: [chuckles] ”The mind... It is a powerful thing ma’am. Especially the grieving mind.”

Irene: ”I know what I saw.”

Steven: ”The water and the car horns... you’d be picturing how he died as much as you wouldn’t want to.”

Irene: ”I saw him.”

Steven: ”When you push that stuff down... it comes out at night. You couldn’t help it.”

Steven: ”When I said I’ve never seen a ghost, that’s not exactly true. I’ve seen a lot of ghosts. Just not the way you think. A ghost can be a lot of things. A memory, a daydream, a secret. Grief, anger, guilt. But in my experience... most times, they’re just what we want to see.”

Irene: ”Why would I want to see my Carl like that?”

Steven: ”Because it’s better than never seeing him again.”

Steven: ”Most times, a ghost is a wish.”

[The Haunting of Hill House, 2018 EP01: 41.22–42.26.]

Trauman kieltämisen näkökulma korostuu Stevenin henkilöahmon kohdalla myös teoksen viimeisessä jaksossa, kun Steven ja Hugh palaavat kartanolle: Välittömästi kartanolle palaamisen jälkeen Steven ja Hugh kohtaavat yliluonnollisia ilmiöitä, kuten kovaa pauketta, kuolleen Abigailin sekä William Hillin aaveen, joka lähestyy hahmoja uhkaavasti. Joutuessaan kasvotusten kartanon kauhujen kanssa Steven muuttuu silminnähden pelokkaaksi ja hermostuneeksi, koska tapahtumien välttely ja kiistäminen ei ole enää mahdollista. Hugh kuitenkin pysyy tilanteessa rauhallisena, rohkaisten ja rauhoitellen Steveniä selviämään pelottavasta tilanteesta. [The Haunting of Hill House 2018, EP10: 07.17–08.10.] Mielenkiintoinen ristiriita teoksen narratiivissa sekä henkilöahmojen mentaliteetissa onkin juuri Stevenin järkeily tapahtumien yhteydessä. Henkilöahmo pysyy läpi teoksen vahvasti käsityksessään, jonka mukaan perheenjäsenten mielenterveys toimii paranormaaleja ilmiöitä selittävänä tekijänä. Teoksen lopuksi Steven kuitenkin joutuu ”kohtaamaan todellisuuden”, jonka mukaan paranormaalit kokemukset olivat aitoja, sen sijaan, että Stevenin teoria tapahtumista pirstoutuvan mielen tuottamina oireina olisi tapahtumia selittävä tekijä.

Stevenin näkemyksen vastakohtaa edustaa teoksessa Hughin hahmo. Hugh on hahmoista ainoa, joka ”tietää” aaveiden olevan totta, eikä tämän vuoksi näytä pelkäävän niitä erityisesti. Hughin asennetta aaveisiin havainnollistetaan muun muassa Nellie ruumiinvalvojisissa, jossa Hugh näkee Nellien aaveen kutsuvan isäänsä käytävällä. Nähdessään aaveen Hugh kävelee näkyä kohti rauhallisesti, puhutellen kuollutta lastaan. [The Haunting of Hill House 2018 EP06: 39.40–40.21.]

Hugh on myös hahmoista ainoa, joka tietää Olivian kuolemaan liittyvät yksityiskohdat, muttei suostu paljastamaan totuutta edes aikuisille lapsilleen. Tapahtumien kulku selviää vasta teoksen viimeisessä jaksossa, jossa Hugh ja Steven käyvät läpi Olivian kuolemaan johtaneen yön tapahtumat Hughin näkökulmasta (Liite 1: E10/23, E10/24). Koska Hughin hahmo kokee Olivian kuoleman aikuisena, Hughin mieli prosessoi traumaattisen tapahtuman eri tavalla perheen lapsiin verrattuna. Tämä voi toimia selittävänä tekijä teoksessa Hughin hahmon rauhalliselle ja hallitulle olemukselle. Kuitenkin Hugh kertoo näkevänsä Olivian hahmon luonaan jatkuvasti ja Hugh puhuu aaveelle, kuin tämä olisi vielä elossa. Traumaattisen menetyksen yhteydessä kaipuu voi yltyä niin suureksi, että yksilön mieli täyttyy kuolleen henkilön mielikuvista sekä hereillä ollessa että nukkuessa (Raphael & Meldrum 2000, 2–3). Hugh jopa sanallistaa dialogissa Olivian hahmon näkemisen olevan tapa käsitellä kokemaansa menetystä:

Hugh: ”No. You know... [sighs] I see your mother every day. I do. I have since she died.”

Luke: ”Well, um, that’s-- that’s pretty nuts.”

Hugh: ”Well, it’s, uh... For me, it’s a coping mechanism. And you’d be surprised, a lot of widowers, widows, they do that. They recreate loved ones in their minds, and, um... You know, it’s nothing to be embarrassed about. In fact, my therapist says that it’s a perfectly normal--”

Luke: ”Well, I’m happy for you, Dad.”

[The Haunting of Hill House 2018, EP07: 46.15–47.26.]

Hugh myös viittaa dialogissa hakeutuneensa itse ammattiavun piiriin vaikeiden tunteidensa kanssa. Hughin hahmon näkemys tapahtumista on kuitenkin ristiriitainen. Vaikka Hugh käsittelee omaa traumaansa ammattilaisen kanssa, hahmo ei hyväksy selitystä, jonka mukaan Olivia ja Nellie olisivat olleet mielisairaita. Lisäksi teoksen viimeisessä jaksossa myös Hugh tekee itsemurhan kartanossa, jonka vuoksi Hughin mielentila näyttäytyy lopuksi kyseenalaisessa valossa.

Erityisesti Nellien itsemurhan jälkeen yliluonnollisten tapahtumien luonne herättää keskustelua teoksen henkilöhahmojen välillä. Erityisesti kohtauksessa, jossa Steven ja Hugh riitelevät Nellien kuolemaan johtavista tekijöistä, dialogissa tuodaan esille myös kauhuelementtien ja traumanarratiivin välistä yhteyttä metatekstin tapaisesti:

Hugh: ”I talked to her that night. And she was... She was worried about a lot more than, uh, than Luke.”

Steven: ”Well...” [breathing shakily] ”Like what”

Hugh: ”She said the Bent-Neck Lady was back.”

Steven: [sighs] ”There it is. Mental illness.”

Hugh: "No, no Steve--"

Steven: "Clear as day."

Hugh: "No, you don't--"

Steven: "Hereditary. You let her believe all that bullshit."

Hugh: "You don't--"

Steven: "All that bullshit about Hill House, and this is the inevitable conclusion, which makes you culpable"

--

Steven: "So you hear her spout some of the crazy stuff..."

Hugh: "It's not crazy."

Steven: "...she said when she was six years old, and you don't think that maybe you should get her some help?"

Hugh: "Well I did. I called you immediately."

Steven: "God! Just like Mom, you ignore the signs."

[The Haunting of Hill House 2018, EP06: 32.18-33.20.]

Stevenin henkilöahmo syyttää Hughia Nellien harhojen ruokkimisesta sekä sairaan mielen laiminlyömisestä, samoin kuin Olivia-äidin tapauksessa. Steven tuo keskustelussa ilmi myös näkökulman, jonka mukaan kyseinen mielisairaus olisi perinnöllinen. Periytyvän mielisairauden näkökulma toimii teoksessa yliluonnollisen kauhun näkökulman vastakohtana. Tyypillisesti kauhufiktiossa yliluonnollisiin tapahtumiin ei ole tieteellisestä selitystä toisin kuin traumafiktiossa, jossa tapahtumat selitetään psyykeen oireiluna. Teoksessa esitetään tapahtumia molemmista näkökulmista, erityisesti Stevenin ja Hughin hahmojen dialogin avulla. Vastakohtien esiintymisen voi tulkita kannustavan katsojaa tarkastelemaan teoksen kauhunelementtien yhteyttä traumanarratiiviin. Näin voidaan myös perustella kauhunelementtien yhteyttä henkilöahmojen traumaan.

8. PÄÄTÄNTÖ

The Haunting of Hill House kertoo sentimentaalisen ja katkeransuloisen tarinan perheestä, jonka menneisyyden käsittelemätön trauma palaa kummittelemaan, kun vanha trauma nousee esiin uuden tragedian myötä. Aaveiden symboliikkaa käsitellään teoksessa jo sarjan ensimmäisessä jaksossa [The Haunting of Hill House 2018, EP01: 41.22–42.26] ja keskusteluun palataan uudestaan sarjan viimeisessä jaksossa, Stevenin ja Leighin dialogissa:

Steve: "I've been so wrong about so much. I've lived with ghosts since I was a kid. Since before I knew they were even there. Ghosts are guilt, ghosts are secrets, ghosts are regrets and failings. But most times... most times, a ghost is a wish."

Steve: "Like a marriage is a wish. A marriage can be like a house, and a marriage can be haunted, and I let that happen to us. And I'm so sorry Leigh."

--

Steve: "I'm saying, I built a wall around a big part of my life, and I hid behind that wall, and I thought that wall kept us both safe. But walls don't work that way. Walls never work that way."

--

Steve: "And all of that, the guilt the grieve and the secrets and the walls and the ghosts, right now, my only wish, my only wish is to come home. Please. I just want to fix this."

[The Haunting of Hill House 2018, EP10: 01.03.10–01.06.49.]

Teoksessa esiintyvät aaveet esittävät jokainen jossain määrin edeltävässä dialogissa esiintyviä teemoja syyllisyys (eng. *guilt*), salailu (eng. *secrets*), katumus (eng. *regrets*), epäonnistuminen (eng. *failings*) sekä toive (eng. *wish*). Shirley'n aviorikos edustaa salailua sekä syyllisyyttä, ja William Hillin aave ja koppahattu edustavat Luken epäonnistumista kasvaa "isoksi pojaksi". Nellien voi nähdä katuvan tekoaan kokiessaan elämänsä uudestaan Bent-Neck Lady'n aaveen muodossa, kun taas itse Nellien aaveen ilmestyminen sisarustensa luo viimeisen kerran edustaa sisarusten toivetta sovitteluun. Teemojen esiintyminen teoksen alusta loppuun sitoo teoksen traumanarratiivin kokonaisuutta yhteen, koska vastaukset kysymykseen traumanarratiivin ja kauhunelementtien representatiivisesta yhteydestä ovat olleet esillä teoksen alusta asti. Trauma kietoutuu teoksen kauhunelementteihin keskeisesti. Aaveet ja painajaiset representoivat monia erilaisia trauman kokemuksen ja käsittelyn muotoja. Myös kysymykset mielenterveydestä sekä trauman hoidosta ovat teoksen keskiössä. Henkilöhahmojen itsemurhat ja muut tuhoisat käytösmallit, kuten päihteidenkäyttö, ovat tuotosta traumaattisen tapahtuman ja vaikeiden tunteiden tukahduttamisesta. Teos siis sivuaa myös traumaterapian ja avoimen dialogin tärkeyttä, ja välittää viestin siitä, kuinka

tärkeää on huomioida sekä ammattiavun että muun sosiaalisen tuen tärkeys traumaattisesta tapahtumasta toipumisessa (Raphael & Meldrum 2000, 7).

Yhdistävänä tekijänä näiden kahden lajityypin välillä voidaan pitää tapahtumien kummittelevaa (eng. *haunting*) luonnetta, jolla viitataan sekä traumaattisten tapahtumien että paranormaalien tapahtumien esiintymiseen henkilöihahmojen elämässä. Anne Whiteheadin mukaan traumafiktiossa menneisyyden käsittelemättömät traumat palaavat vainoamaan henkilöihahmon mieltä aaveenmuodossa (Whitehead 2004, 6–7), ja traumakirjallisuus hyödyntääkin usein fantasiakirjallisuudessa tyypillisiä elementtejä, mahdollistaakseen traumanarratiivin kulkemisen häilyvien aavekuvien avulla ajassa ja tilassa edestakaisin (Whitehead 2004, 25). Myös Riitta Jytilä referoi Whiteheadin teoriaan omassa tutkimuksessaan käsitellessään Emmi Itärannan dystooppista teosta *Teemestarin kirja* (2012), jossa pihapiirin aaveilla esitetään tulevaisuudessa lähestyvää ja väistämätöntä kuolemaa (Jytilä 2022, 176). Kyseisessä teoksessa aaveet toimivat kuoleman tunnushahmoina, koska ne edustavat elämän ja kuoleman rajatilaa. Aaveet rikkovat lineaarisen ajan etenemisen, koska aaveen representoimat tapahtumat voivat sijaita sekä menneisyydessä että tulevaisuudessa (Jytilä 2022, 176–177). Näin myös kummittelun symboliikka toimii trauman ja kauhun lajityyppejä yhdistävänä tekijänä.

Kauhu- ja traumafiktion yhdistäminen teoksessa toi uudenlaisen merkityksen trauman kummittelevalle luonteelle yksittäisen mielen perspektiivissä. Kammottavien aaveiden ilmestyminen edusti teoksessa henkilöihahmojen pyrkimystä sekä käsitellä että torjua traumaattiset tapahtumat. Aineiston traumanarratiivin tarkastelu avarsi tietämystäni traumaattisen mielen monimuotoisista kuvaustavoista. Tyypillisten potilaskertomusten lisäksi traumaa on mahdollista käsitellä muun muassa elokuvan keinoin, esimerkiksi kauhufiktion lajityypin sisällä. Aineiston analyysin yhteydessä esiin nousi myös ajatuksia vaihtelevan kerronnan muotojen esiintymisestä ja vaikutuksesta traumakerrontaan. Muun muassa trauman erilainen kerronnallistaminen yksittäisten teosten yhteydessä voisi olla hedelmällinen jatkotutkimusidea traumafiktion tutkimuskentällä. Tutkimuksessa voisi hyödyntää myös erilaisia kerrontaa tarkastelevia käsitteitä kuten fokalisaatio tai nollakertoja. Näin olisi mahdollista tarjota uudenlaista ulottuvuutta tutkimuskenttään erityisesti trauman sanallistamisen näkökulmasta.

9. LÄHDELUETTELO

AINEISTO

Kaplow, D. (tuottaja). (2018). *The Haunting of Hill House*. [Netflix-sarja]. Netflix.

LÄHDEKIRJALLISUUS

Bacon, H. (2000). *Audiovisuaalisen kerronnan teoria*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Barnaby, A. (2018). The Psychoanalytic Origins of Literary Trauma Studies. Teoksessa Kurtz, J. R. (2018). *Trauma and Literature*. Cambridge: Cambridge University Press.

Caruth, C. (1995). *Trauma: explorations in memory*. Baltimore, MA: Johns Hopkins University Press.

Caruth, C. (1996). *Unclaimed Experience: Trauma, Narrative, and History*. Baltimore, MA: Johns Hopkins University Press.

Clasen, M. F. (2017). *Why Horror Seduces*. Oxford University Press.

Hosiaislouma, Y. (2003). *Kirjallisuuden sanakirja*. Helsinki: WSOY.

Hännikäinen, T. (2018). *Medusan kasvot: Kirjoituksia kauhusta*. Hexen Press.

Jackson, S. (2009 [1959]). *The Haunting of Hill House*. Penguin Classics.

Jytälä, R. (2022). *Traumaattinen muisti nykyproosassa*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Opetushallitus (2023). Lukion kielten perusteksteihin liittyviä käsitteitä. OPH. [Lukion kielten perusteksteihin liittyviä käsitteitä | Opetushallitus \(oph.fi\)](#) Viitattu 12.06.23

Maanmieli, K. (2022). ”Me alistutaan, koska se on mejän asema sairaalaolosuhteissa” – Potilaiden muistoja pakkokeinoista, väkivallasta ja kaltoinkohtelusta. Teoksessa Jäntti, S., Heimonen, K., Kuuva, S., Maanmieli, K. & Rissanen, A. (2022). *Kokemuksia mielisairaalaista: Muistoihin kaivertuneet tilat*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. [kokemuksia-mielisairaalaista.pdf \(jyu.fi\)](#) Viitattu 31.5.2023

Kawin, B. F. (2012). *Horror and the Horror Film*. Anthem Press.

Kilpeläinen, T. (2015). *Silmät ilman kasvoja. Kauhu filosofiana*. Tampere: Eurooppalaisen filosofian seura ry.

Knuuttila, T. & Lehtinen, A. P. (2010). Johdanto: Representaatio – tiedon kivijalasta tieteiden työkaluksi. Teoksessa Knuuttila, T., Lehtinen, A. P. (toim.), *Repsentaatio: Tiedon kivijalasta tieteiden työkaluksi* (sivut 7–35). Gaudeamus Helsinki University Press.

Knuuttila, S. (2006). *Kriisistä sanataiteeksi: traumakertomusten estetiikkaa*. (s. 22–42). Avain 3(4), Helsinki. [Knuuttila_Kriisist_sanataiteeksi_Avain_4_2006.pdf\(helsinki.fi\)](#) Viitattu 8.11.2022

Maanmieli, K., & Sarvela, K. (2022). *Yhteinen mieli: Traumatietoutta mielenterveystyöhön*. Basam Books.

Mäyrä, I. (1996). Veren kirjat – kauhukulttuurin paradokseja. Teoksessa Norkola, T. & Rikkinen, E. (toim.), *Sivupolkuja – tutkimusretkiä kirjallisuuden rajaseuduille*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Raphael, B. & Meldrum, L. (2000). Helping People Cope With Trauma. Teoksessa Watts, R. & Horne, D. J. de L. (toim.), *Coping with Trauma. The Victim and the Helper*. Australian Academic Press.

Royle, N. (2003). *The Uncanny*. Manchester University Press.

Smuts, A. (2003). Haunting the House from Within: Disbelief Mitigation and Spatial Experience. Teoksessa Schneider, S. J. & Shaw, D. (toim.), *Dark thoughts: philosophic reflections on cinematic horror*. The Scarecrow Press, Inc 2003.

Suokas-Cunliffe, A. (2006). *Trauma – omaan elämäntarinaaan yhdistymätön mielen loinen*. 21(5) Yleislääkäri. [Trauma omaan elamantarinaan yhdistamaton mielen loinen - Anne Suokas.pdf \(traumaterapiakeskus.com\)](#) Viitattu 31.5.23

Vickroy, L. (2002). *Trauma and survival in contemporary fiction*. University of Virginia Press.

Veivo, H. (2010). Representaation muodot ja mahdollisuudet kirjallisuudessa. Teoksessa Knuuttila, T., Lehtinen, A. P. (toim.), *Repsentaatio: Tiedon kivijalasta tieteiden työkaluksi*. Gaudeamus Helsinki University Press.

Vuohelainen, R. (1998). *Suuri unikirja*. Juva: WSOY.

Whitehead, A. (2004). *Trauma Fiction*. Edinburgh: Edinburgh University Press

Wood, R. (2002). The American nightmare. Horror in the 70 s. Teoksessa Jancovich, M. (toim.), *Horror, the film reader*. Routledge, London and New York

MUUT LÄHTEET

Berriman, I. (2018). *The Haunting of Hill House showrunner on turning the classic ghost story into a Netflix Original*. SFX Magazine, 13.10.2018. [The Haunting of Hill House showrunner on turning the classic ghost story into a Netflix Original | GamesRadar+](#) Viitattu 8.11.2022

LIITE 1: The Haunting of Hill House 2018 – Tiivistelmät jaksojen kohtauksista ja aikajanoista.

EPISODE 1 – Steven sees a ghost

E1/01 Menneisyys (eng. then): Nuori Steven herää kartanossa siskonsa itkuun.

- Steven menee lohduttamaan Nellietä, joka kertoo nähneensä tutun aaveen ”The Bent-Neck Lady”.
- Myös perheen isä Hugh tulee lohduttamaan pelästynyttä lasta ja peittelee lapset uudestaan.
- Hugh sulkee huoneen oven ja poistuessaan Hugh kuulee Shirleyn puhuvan unissaan punaisesta huoneesta ja pandoista.
- Hugh palaa makuuhuoneeseensa ja kertoo tilanteesta vaimolleen Olivialle.
- Nellie katsoo ovelle ja huomaa sen olevan jälleen auki.
- Nellie kutsuu Lukea, joka ei vastaa. Lopulta Nellie sulkee silmänsä ja hänen takaansa ilmestyy aave.

E1/02 Nykyisyys (eng. now): Aikuinen Steven haastattelee miehensä menettänyttä naista, Ireneä.

- Irene kuvailee miehensä auto-onnettomuutta yksityiskohtaisesti ja jatkaa kertomustaan yöllisellä kauhunäyllä kuolleesta miehestään.
- Lopuksi Steven sanoo nukkuvansa tulevan yön makuuhuoneessa, jossa Irene kertoi kohdanneensa kauhunäyn.
- Steven näkee Irenen kirjahyllyssä omia teoksiaan ja Steven paljastaa naiselle, ettei ole itse koskaan todistanut mitään paranormaalialia.
- Irene kysyy Steveniltä tämän perheestä ja samassa Nellie soittaa Stevenille.
- Steven hylkää puhelun ja kohtauksessa näytetään aikuinen Nellie motellihuoneessa puhelin kädessään.

E1/03 Menneisyys: Nellie haluaa nukkua olohuoneen sohvalla ja äiti Olivia päättää jäädä tyttärensä kanssa olohuoneeseen nukkumaan.

- Nellien nukahdettua Olivia poistuu olohuoneesta.

- Nellie havahtuu pian hereille ja huomaa olevansa kasvatusten yllään riippuvan Bent-Neck Ladyn kanssa.

E1/04 Nykyisyys: Nellie soittaa motellista siskolleen Shirleylle.

E1/05 Nykyisyys: Shirleyn puhelin soi ja Shirley hylkää puhelun.

- Shirley on tapaamisessa isoäitinsä menettäneen perheen kanssa. Perheen nuori poika ei halua osallistua isoäitinsä valvojaisiin, koska näkee isoäitinsä öisin sänkynsä luona.

- Perheen lähdettyä Shirley kuuntelee Nelliin ääniviestin ja yrittää soittaa Nellielle takaisin.

- Shirleyn mies ryhtyy naulaamaan taulua seinään.

E1/06 Menneisyys: Shirley tulee olohuoneeseen, jossa Hugh ja herra Dudley remontoivat takaa.

- Shirley saa herra Dudleyltä talon yleisavaimen ja poistuu.

- Shirley juoksee yläkertaan Nelliin luokse ja tytöt yrittävät avata punaista ovea. Oven avaus ei onnistu ja Shirley lyö ovea.

- Tytöt poistuvat ovelta ja oven alla näkyy liikkuva varjo.

E1/07 Nykyisyys: Shirleyn ja Stevenin puhuvat puhelimesta Nelliin soitosta.

- Shirley ja Steven riitelevät, ja Shirley lyö Stevenille luurin korvaan.

- Steven jatkaa työtään miehensä menettäneen naisen luona.

E1/08 Nykyisyys: Steven siirtyy ulos autolleen ja yrittää soittaa Nellielle.

- Nellie ei vastaa ja Steven jättää ääniviestin, jossa kertoo soittaneensa Luken vieroitushoitolaan. Steven myös lupaa nähdä Nelliin seuraavana päivänä.

E1/09 Nykyisyys: Kohtaaminen vaihtuu yökerhoon, jossa perheen keskimäinen sisarus Theodora tapaa naisen, jonka kanssa siirtyy jatkoille Theodoran luokse.

- Nainen yrittää tutustua Theodoraan, mutta Theodora käskee naista poistumaan.

- Naisen poistuu ja Theodora tulee kuistille juttelemaan Shirleylle naisesta.

- Siskot jatkavat keskustelua Nelliistä ja Lukesta. Theodora mainitsee tiiliseinän rajojen vetämisen metaforana.

E1/10 Nykyisyys: Hugh herää yöllä vaimonsa aaveen huutoon. Samassa Nellie soittaa Hughille ja kertoo Bent-Neck Ladyn palanneen.

- Hugh hätäntyy ja Nellie valehtelee isälleen olevansa kotona. Hugh sanoo lentävänsä huomenna Nellien luo.

- Puhelun loppuu ja Nellie saapuu kartanolle.

- Hugh ryhtyy pakkaamaan tavaroitaan ja puhuu itsekseen tapahtumista.

E1/11 Menneisyys: Hätäntynyt Hugh herättää nuoren Stevenin unesta. Isä käskää Stevenin pysyä hiljaa ja huoneen ovea yritetään avata ulkoa päin.

- Steven on peloissaan ja Hugh käskää Steveniä pitämään silmät kiinni. Hugh lähtee juoksemaan käytävää pitkin, Steven sylissä.

- Steven näkee äitinsä nilkuttavan kartanon käytävällä heitä kohti.

- Isä ja poika juoksevat talosta ulos autolle, jossa muut lapset odottavat heitä peloissaan.

- Hugh ajaa pois ja Steven näkee äitinsä kartanon ikkunalla.

E1/12 Nykyisyys: Hugh soittaa Stevenille ja kertoo Nelliestä.

- Puhelu päättyy ja Steven makaa asiakkaansa makuuhuoneessa.

- Kohtaus vaihtuu kuvaamaan aikuista Nelliä tanssimassa kartanon käytävillä.

E1/13 Nykyisyys: Kuvataan digitaalikellon vaihtumista lukuun 03.03 ja kaikki sisarukset heräävät yksitellen vuoteistaan haukkoen henkeään.

- Shirley sanoo unissaan Nellien olevan punaisessa huoneessa.

- Herännyt Steven makaa sängyssä ja huomaa veden tippuvan otsalleen.

- Steven tutkii kattoa ja säikähtää ulkoa kuuluvaa auton torvea.

E1/14 Nykyisyys: Steven selittää asiakkaalleen, kuinka tämä on kuvitellut miehensä aaveen, yhdistellen mielessään yöllisiä tapahtumia, kuten veden tippumista ja auton torvea.

- Steven selittää naisen surevan miestänsä ja toivovan miehen palaamista.

E1/15 Steven saa takauman tapahtumasta, jossa aikuinen Shirley riitelee Stevenin kanssa.

- Shirley on vihainen ja sanoo Stevenin rahastavan perheen traumalla ja vääristävän tapahtumia. Steven sanoo äidin olevan mielisairas ja vihjaa sairauden periytyvän.

E1/16 Nykyisyys: Steven sanoo asiakkaalleen julkaisevansa tämän kertomuksen, vaikkei Steven nähnyt mitään yliluonnollista.

E1/17 Menneisyys: Steven on isänsä Hughin kanssa asianajajan toimistossa.

- Asianajaja pyytää Hughia puhumaan lehdistölle tapahtumasta, mutta Hugh kieltäytyy puhumasta sekä myymästä taloa.

- Steven ja Hugh puhuvat autossa mahdollisuudesta, jossa lasten huoltajuus siirtyy Olivian siskolle Janet-tädille.

E1/18 Nykyisyys: Steven soittaa vaimolleen Leighille ja kertoo puhelustaan isänsä kanssa.

- Steven pyytää mahdollisuutta keskustella ja Leigh sulkee puhelimen.

E1/19 Menneisyys: Steven puhuu rouva Dudleyyn kanssa Dudleyn pariskunnan asumisjärjestelyistä.

- Rouva Dudley kertoo kuinka palvelusväki ei asu kartanossa.

- Olivia keskeyttää kaksikon keskustelun etsiessään Lukea.

- Steven sanoo Luken olevan puumajassa ja Olivia sanoo Stevenin pilailevan.

E1/20 Menneisyys: Steven siirtyy puumajaan, jossa Luke piirtää yksikseen.

- Luke kertoo Stevenille nähneen tytön metsässä.

- Steven sanoo mielikuvitusystävien katoavan, kun Luke kasvaa isoksi.

E1/21 Nykyisyys: Steven saapuu asunnolleen ja huomaa Luken varkaissa.

- Luke sanoo olevansa kylmissään, ja Steven antaa Lukelle rahaa.

- Luke sanoo olevansa pahoillaan ja poistuu.

- Steven siirtyy huoneeseensa ja näkee Nellien seisovan pimeässä. Steven syyttää Nellietä tapahtumista ja yrittää kysellä tältä kysymyksiä, mutta Nellie ei vastaa.

- Samalla Hugh soittaa Stevenille ja kertoo Nellien kuolleen kartanossa.

- Nellie muuttuu Stevenin edessä huutavaksi aaveeksi ja Steven kaatuu maahan.

EPISODE 2 – Open Casket

E2/01 Nykyisyys: Shirley herää hengästyneenä ja sanoo Nellien olevan punaisessa huoneessa.

- Shirleyyn asiakkaiden lapsi kuvailee yötä, jolloin lapsi on nähnyt isoäitinsä. Näky oli pelottava, eikä lapsi halua nähdä isoäitiään arkussa.

- Shirley selittää, kuinka isoäiti hoidetaan entisen näköiseksi, jotta poika saa hyvästellä mummonsa.
E2/02 Menneisyys: Shirley keskustelee Olivian kanssa talon pohjapiirustuksista.

- Olivia kertoo talon toimivan ihmisruumiin tapaisesti.

- Olivia puhuu Shirleyyn kanssa talosta, jonka on suunnitellut perheen lopulliseksi kodiksi ("forever house").

- Nellie pyytää Shirleytä leikkimään ja Olivia sanoo väläyttävänsä kuistin valoja kahdesti, kun lasten pitää palata kotiin.

E2/03 Menneisyys: Nellie ja Shirley ovat ulkona ja Shirley ottaa kuvia sisaruksistaan.

- Luke näkee tytön metsän laidalla.

- Hugh ja herra Dudley puhuvat punaisesta huoneesta, jota ei saa auki.

- Shirley vaeltaa metsään ja näkee Hillien perheen hautakiviä. Hautojen vieressä on rakennus, josta kuuluu vinkumista.

- Shirley menee rakennukseen ja löytää kissanpentuja.

- Shirley säikähtää naamiota rakennuksessa ja hakee isän ja herra Dudleyyn.

E2/04 Nykyisyys: Shirley riitelee poikansa Jaydenin kanssa tämän Halloween asusta.

- Poika poistuu ja Shirley keskustelee miehensä Kevinin kanssa yrityksen tappiosta.

- Hautaustoimiston asiakas keskeyttää keskustelun ja tuo rasian, jossa on vainajan koruja.

- Shirley jähmettyy rasian nähdessään ja Kevin poistuu asiakkaan kanssa. Samassa Shirley näkee näyn miehestä, joka nostaa tälle lasiaan.

- Kevin palaa ja Shirley siirtyy kirjoittamaan shekkiä.

E2/05 Kohtaus vaihtuu takaumaan, jossa Shirley ja Steven keskusteleivat Luken vieroitushoidosta.

- Hoito on odotettua kalliimpi ja Shirley joutuu maksamaan koko summan.

- Luke hyvästelee sisaruksensa ja poistuu hoitajan kanssa huumetestiin.

E2/06 Nykyisyys: Shirleyyn perhe ja Theodora syövät illallista.

- Ruuan jälkeen siskot keskustelevat Kevinin yksityisestä tilistä, jonka Shirley löysi.

E2/07 Menneisyys: Shirley ja Nellie ja Luke syöttävät kissanpentuja.

E2/08 Menneisyys: Theodora tulee yöllä Shirleyyn huoneeseen kysyen, miksi Shirley hakkaa seiniä.

- Tytöt kuulevat koirien haukkumista ja kova pauke yltyy huoneessa.
- Tytöt pelästyvät pauketta ja huutavat apua.
- Hugh juoksee huoneeseen ja pauke loppuu.
- Isä ei kuullut pauketta ja epäilee tyttöjen pelästyneen putkia.
- Hughin puhuessa tämän ääni muuttuu yhtäkkiä lujaksi mörinäksi.

E2/09 Nykyisyys: Shirley herää säikähtäneenä sängystä.

- Samassa Steven soittaa Shirleylle, ja sanoo Nellien tappaneen itsensä.
- Shirley ei usko Steveniä, ja Steven kertoo nähneensä Nellien aaveen.
- Steven sanoo Hughin soittaneen kuolemasta.
- Shirley syyttää Steveniä tapahtuneesta ja puhelu loppuu.
- Shirley kävelee ulos kuistille ja lähestyy ulkorakennusta, jossa Theodora asuu.

E2/10 Menneisyys: Shirley herää aamulla ja huomaa yhden kissanpennun kuolleen.

E2/11 Menneisyys: Hugh, Olivia ja Shirley hautaavat kuollutta kissanpentua.

- Vanhemmat auttavat Shirleytä pitämään muistopuheen kuolleelle kissalle.
- Muistopuheen lopussa Shirley näkee, kuinka kissanpennun pää liikkuu.
- Vanhemmat yrittävät rauhoitella Shirleytä, joka yrittää herätellä kissaa.
- Yhtäkkiä pennun suusta ryömii kovakuoriainen ja Shirley säikähtää.

E2/12 Nykyisyys: Shirley, Kevin ja Theodora puhuvat Nellien tulevista hautajaisista.

- Kevinin mielestä Shirleyyn ei pitäisi järjestää hautajaisia.

E2/13 Nykyisyys: Shirley rauhoittelee asiakasperheen poikaa perheen isoäidin hautajaisissa.

E2/14 Takauma Olivian hautajaisista, jossa Shirley kävelee arkulle hautaustoimistontyöntekijän kanssa.

E2/15 Nykyisyys: Shirley ja Kevin riitelevät Nellien ruumiin valmistelusta.

- Shirley sanoo korjaavansa Nellien.

E2/16 Nykyisyys: Nellien ruumis tuodaan toimistolle.

E2/17 Menneisyys: Nellie ja Shirley palaavat ruokkimaan kissanpentuja.

- Tytöt huomaavat pentujen kuolleen, mutta yksi pennuista näyttää olevan elossa.
- Shirley nostaa pennun ja huomaa, että pennun silmät ovat valkoiset.
- Shirley säikähtää ja huutaa.

E2/18 Nykyisyys: Shirley ja Steven riitelevät puhelimessa, kun Shirley tyhjentää Nellien ruumista.

E2/19 Menneisyys: Olivia ja Shirley puhuvat kuolleista pennuista.

- Olivia kertoo Shirleylle, että valkosilmäinen pentu vietiin uuteen kotiin.
- Shirley suuttuu ja Olivia saa rajun migreenikohtauksen.

E2/20 Menneisyys: Hugh ja Olivia makaavat sängyssä ja keskustelevat Olivian migreenistä.

- Olivia ja Hugh kiistelemään kissoista ja Olivia pelkää Shirleyyn traumatisoituneen tilanteesta.

E2/21 Nykyisyys: Shirley ompelee Nellien ruumista kiinni.

- Shirleyyn lapset keskeyttävät työn ja kyselevät tädistään.
- Shirley pyytää lapsiaan etsimään kuvia Nelliestä ja lapset poistuvat.

E2/22 Menneisyys: Shirley kokoaa olohuoneessa kuva-albumia perheestään.

E2/23 Nykyisyys: Shirleytä meikkaa Nellien ruumista.

E2/24 Takauma, jossa Shirley meikkaa Nelliä tämän häpäpäivänä.

- Shirley näkee ikkunasta Luken saapuvan ja Shirley poistuu pihalle.
- Shirley huomaa Luken olevan pilvessä ja suuttuu Lukelle.
- Luke haluaa tulla häihin, mutta Shirley estää Lukea.
- Shirley palaa takaisin sisälle.

E2/25 Nykyisyys: Shirley itkee ja pyytää anteeksi Nellien ruumiilta.

- Shirley näkee Nellien suusta ryömivän torakan ja säikähtää näkyä, romahtaen itkemään.

E2/26 Menneisyys: Olivian hautajaisissa Shirley näkee äidin ruumiin ”korjattuna” hauta-arkussa.

E2/27 Nykyisyys: Shirley kävelee ruumishuoneen ovelle ja sammuttaessaan valot näkee äitinsä aaveen toisella ruumispöydällä.

- Aave pitää käsissään kissojen arkkua, josta nousee kissanpentu.
- Shirley laittaa valot päälle ja aave katoaa.

E2/28 Nykyisyys: Shirley katsoo Nellien kuvaa toimistossa.

- Shirley lähtee ja kävelee ohi Olivian suunnitteleman ”forever house”-pienoismallin ohi, jonka pihavalot vilkkuvat kahdesti.

Episode 3 – Touch

E3/01 Menneisyys: Theodora tuntee käsien halaavan häntä yöllä.

- Theodora puhuttelee Nellietä, mutta kukaan ei vastaa.
- Kädet puristavat Theodora lujempaa ja Theodora nousee istumaan.
- Kädet katoavat ja Theodora kutsuu Nellietä hämmentyneenä.

E3/02 Nykyisyys: Theodora keskustele nuoren potilaansa kanssa, joka kertoo kohdanneen kellarissa hirviön nimeltä Mr. Smiley.

- Potilas kuvailee tapahtumia ja Theodora koskettaa tytön kättä.
- Theodora kuvailee itsekin suojaavansa itsensä pelottavilta asioilta, henkisen muurin avulla.
- Potilaan sijaisvanhemmat keskustelevat Theodoran kanssa tapauksesta.

E3/03 Menneisyys: Theo auttaa Hughia lajittelemaan tavaroita.

- Theodora koskettaa puista laatikkoa ja aistii sisällä olevan kalliin pullon viiniä.
- Theodora saapuu Olivian ja rouva Dudleyn luokse tunnustelemaan talon kylmiä kohtia.

E3/04 Nykyisyys: Shirley ja Theodora ovat Shirleyyn keittiössä lounaalla.

- Siskot ruokailevat ja juttelevat Theodoran potilaasta.

E3/05 Menneisyys: Theodora, Luke ja Nellie tutkivat talon sisäpuhelinta.

- Luke ja Theodora menevät yläkertaan ja Theodora aistii sängyn olevan sairasvuode.

E3/06 Nykyisyys: Theodoran vastaanotolla on uusi potilas.

- Potilaan lähdettyä Theodora löytää toimistostaan Stevenin kirjan.

E3/07 Takauma, jossa Steven tarjoaa perheelleen rojalteja kirjoittamastaan kirjasta.

- Shirley on vihainen kirjasta ja ilmoittaa kaikkien kieltäytyvän rojalteista.

E3/08 Nykyisyys: Theodora heittää kirjan roskeen.

E3/09 Menneisyys: Theodora tanssii tanssistudiossa ja huomaa huoneen ovenkahvan heiluvan.

- Theodora lähestyy ovea ja yhtäkkiä ovi paukahtaa ja Theodora säikähtää.
- Theodora katsoo oven alle ja huutaa Lukea, lopulta jatkaen tanssimistaan.

E3/10 Nykyisyys: Theodora on yöklubilla ja näkee naisen, jonka kutsui luokseen aiemmin.

- Nainen yrittää lähestyä Theodora, mutta perääntyy tämän kääntyessä pois päin.

E3/11 Menneisyys: Theodora ja Luke ovat keittiössä tutkimassa ruokahississä.

- Rouva Dudley saapuu ja hätäntyy Luken leikkiessä ruokahissillä.
- Theodora aistii rouva Dudleyn olevan peloissaan, kun nainen koskettaa häntä.

E3/12 Nykyisyys: Theodora kirjoittaa muistiinpanoja ja piirtää potilastietoihin hymynaaman.

- Theodora pistää kansion pöydälle ja näkee pöydällä Trishin puhelinnumeron.

E3/13 Menneisyys: Theodora huomaa yöllä Luken ruokahississä.

- Luke pyytää Theodora käynnistämään hissini ja Theodora suostuu.
- Hissi käynnistyy ja laskee Luken alas. Theodora kutsuu Lukea ja yrittää pysäyttää hissini.
- Hissi laskee Luken kellariin, jossa Luken taskulamppu alkaa tempuilla.
- Luke näkee kellarissa käden ja yhtäkkiä aave ryömii Lukea kohti. Luke hätäntyy ja huutaa.
- Olivia ja Hugh saapuvat paikalle ja saavat hissini ylös.
- Theodora itkee ja Olivia käskee Theodoran poistumaan.

E3/14 Nykyisyys: Theodora nukkuu ja huomaa peittonsa valuvan sängyn jalkopäähän.

- Theodora katsoo sängyn pätyyn, jossa peittoa vetää hymyilevä hirviö.
- Theodora huutaa ja Shirley tulee ovelle kertomaan Nellien itsemurhasta.

E3/15 Takauma Nellien häihin, jossa Nellie ja Steven etsivät Nellien morsiusneitoa.

- Sisarukset löytävät naisen pelehtimästä Theodoran kanssa.

E3/16 Nykyisyys: Shirley ja Theodora puhuvat Nellien itsemurhasta kuistilla.

- Theodora antaa vinkkejä Shirleylle, joka murehtii, miten kertoisi lapsilleen tilanteesta.

- Theodora sanoo olevansa vihainen, koska Nellien tiesi, mitä itsemurha tekee perheelle.

E3/17 Menneisyys: Theodora tulee pyytämään Lukelta anteeksi hissionnettomuutta.

- Luke on surullinen, koska vanhemmat eivät usko Luken kertomusta tapahtumasta.

- Theodora sanoo uskovansa Lukea ja auttaa Lukea todistamaan väitteensä.

- Theodora menee keittiöön ja löytää tikkaat kellariin.

E3/18 Nykyisyys: Theodora menee kotikäynnille potilaansa taloon.

- Theodora menee tutkimaan kellaria, jossa potilas kertoo nähneensä Mr. Smileyn.

- Theodora asettuu makaamaan sohvalle ja kokee äkillistä pelkoa ja paniikkia.

- Theodora näkee katossa jäljen, joka muistuttaa hymynaamaa.

- Theodora lähtee talosta ja kättelee perheen isää ilman hanskoja.

- Talon ulkopuolella Theodora soittaa poliiseille.

E3/19 Menneisyys: Theodora ja Olivia keskusteleivat Theodoran kyvystä.

- Olivia koskettaa Theodoran kättä ja Theodora näkee äitinsä kallo halki edessään.

E3/20 Nykyisyys: Theodora istuu autossa ja katsoo, kun poliisit pidättävät potilaan isän.

E3/21 Menneisyys: Theodora katsoo, kun Hugh ja herra Dudley tarkastelevat kellaria.

- Olivia viittoon Theon luokseen ja kertoo tytölle, kuinka perheen naiset ovat herkkiä aistimaan asioita, joita muut eivät tavallisesti huomaa. Samalla Olivia antaa Theodoralle hanskat.

E3/22 Takauma, jossa Steven antaa Theodoralle rojalteja kirjastaan.

- Theodora kritisoi Steveniä kirjan tapahtumista, ja kertoo poistuessaan rahoittavansa psykologian tutkintonsa rojalteilla.

E3/23 Nykyisyys: Theodora menee ruumishuoneelle ja koskettaa Nellien ruumista.

- Theodora järkyttyy ja valahtaa lattialle itkemään ja huutamaan.

E3/24 Nykyisyys: Theodora itkee ja juo alkoholia Shirley'n talon kuistilla.

- Kevin saapuu ja Theodora kertoo Shirley'n löytäneen tiedot Kevinin pankkitilistä.

- Trish ajaa pihaa. E3/25 Nykyisyys: Theodora ja Trish siirtyvät Theon makuuhuoneeseen.

- Theodora suutelee Trishiä, mutta Trish pyytää saada keskustella Theodoran kanssa.

- Theodora kertoo nuoren potilaansa tapauksesta, verraten sitä Nellien kohtaloon.

E3/26 Menneisyys: Theodora juoksee kartanon portaita alas.

- Hugh käskee Theodora auttamaan nuoremmat sisaruksensa autoon.

- Hugh tarttuu Theodora kädestä ja tämä näkee nopeiden kauheiden kohtausten sarjan.

- Hugh päästää irti, kun Theodora huutaa ettei häneen saa koskea.

E3/27 Nykyisyys: Theodora pelehtii Trishin kanssa ja pyytää tätä koskemaan häntä.

Episode 4 – The Twin thing

E4/01 Menneisyys: Luke kertoo Abigailille kuinka Luken vanhemmat eivät usko Luken kertomuksia kartanon tapahtumista.

E4/02 Takauma kuuden viikon takaiseen tilanteeseen, jossa Luke on ryhmäterapiassa.

- Entinen sotilas Gordon kertoo kokemuksistaan Bagdadissa, ja kuinka sodan kokemukset johtivat huumeiden käyttöön ja lopulta miehen sokaistumiseen. Gordon kuvailee näkyään palaneesta tytöstä, jonka silmät olivat valuneet poskille.

- Ryhmänohjaaja pyytää myös Lukea kertomaan kokemuksistaan, mutta Luke kieltäytyy.

E4/03 Takauma kahden päivän päähän, kun Luke saa merkin olleessaan 90 päivää kuivilla.

- Luke menee ryhmän eteen ja aloittaa puheenvuoron.

E4/04 Menneisyys: Luke laskee lelusotilaita piirtämänsä kuvan päälle.

E4/05 Menneisyys: Luke yrittää kertoa Hughille kellarissa näkemästään hirviöstä.

- Olivia saapuu paikalle ja löytää Nellien piileskelemästä laatikoiden takaa.

- Luke löytää laatikosta koppahatun ja pyytää saada sen omakseen.
- Hugh sanoo hatun olevan ”isojen poikien hattu”, ja Luken tulee nyt olla iso poika, eikä enää pelätä kuvitteellisia hirviöitä.
- Nellie kertoo aistivansa Luken pitävän hatusta, koska he ovat kaksosia.
- Luke ottaa hatun ja poistuu Nellien kanssa.
- Olivia sanoo kokevansa déjà vu:n ja kuvailee kartanon entistä sisustusta Hughille.

E4/06 Nykyisyys: Luke puhuu ystävänsä Joeyn kanssa vieroituksen neljännestä askeleesta.

- Luke ja Joey kertaavat paheitaan ja Luke mainitsee asuneensa kummitalossa.
- Ryhmänohjaaja tulee ja kertoo Lukelle Stevenin soitosta.

E4/07 Nykyisyys: Luke herää yöllä henkensä salpautumiseen.

- Luke näkee Nellien seisomassa huoneessa ja Nellie käskee häntä lähtemään.

E4/08 Menneisyys: Luke ja Nellie leikkivät talon sisäpuhelimella.

- Kaksoset kuulevat puhelimesta naisen äänen kutsuvan Claraa.
- Luke menee tarkistamaan äänen yläkerrasta ja säikähtää, kun kuulee äänen uudelleen.

E4/09 Nykyisyys: Luke herää vieroitushoitolasta ja huomaa lapun tyynynsä alla.

E4/10 Nykyisyys: Ryhmänohjaaja puhuu ryhmälle Joeyn lähdöstä ja Luke poistuu ärtyneenä.

- Luke karkaa hoitolasta ja ohjaaja löytää Joeyn jättämän lapun.

E4/11 Nykyisyys: Luke soittaa Nellielle ulkoa, mutta Nellie ei vastaa.

- Ulkona Luke huomaa koppahattuisen miehen seisovan urheilukentän laidalla.

E4/12 Menneisyys: Luke herää kartanossa koirien haukuntaan.

- Luke kuulee käytävästä pauketta ja nousee kurkistamaan käytävään.
- Luke näkee ilmassa leijuvan pitkän hahmon, joka kopauttelee kävelykeppiään lattiaan.
- Luke sulkee huoneen oven ja piiloutuu sänkynsä alle.
- Ovi aukeaa ja aave lipuu huoneeseen.
- Aave ottaa Luken yöpöydältä koppahatun ja poistuu ovelle.

- Luke henkäisee sängyn alta ja aave kääntyy yllättäen takaisin.
- Aave kurkistaa sängyn alle ja Luke huutaa.

E4/13 Nykyisyys: Luke havahtuu liikenteen ääniin ja huomaa Joeyn ostavan huumeita.

- Luke lähestyy ystäväänsä, joka alkaa itkemään Luken löydettyä tämän.
- Luke soittaa vieroitukseen, mutta Luke ja Joey eivät enää pääse hoitoltaan takaisin.
- Luke ja Joey puhuvat tapahtumista, ja Luke sanoo hankkivansa rahaa motellihuoneeseen.
- Luke näkee koppahattuisen miehen ja kaksikko poistuu paikalta.

E4/14 Nykyisyys: Luke ja Joey nousevat taksista Stevenin ja Leighin talon luona.

- Luke kertoo Joeylle, kuinka Nelliellä ja Lukella on oma kaksostenvälinen yhteys.
- Luke soittaa ovikelloa ja keskustelee Leighin kanssa Stevistä.
- Luke pyytää Leighiltä rahaa lainaa ja Leigh alkaa luennoida Lukelle.

E4/15 Takauma kaksi kuukautta sitten pidettyyn illanviettoon Stevenin ja Leighin luona.

- Joey kyselee Stevenin työstä ja kehuu Luken kirjoitustaitoja.
- Steven kääntää keskustelun vieroitushoitoon ja Joey kuvailee raitistumisen vaikeutta.
- Steven ja Luke riitelevät keittiössä Joeyn luonteesta ja luotettavuudesta.
- Luke suuttuu ja poistuu huoneesta potkaisten ovea.

E4/16 Nykyisyys: Luke murtautuu Stevenin asunnolle ja varastaa tältä tavaraa.

- Rappukäytävässä Luke törmää Steveniin.
- Luke palaa Joeyn luo ja kaksikko kävelee kadulla.
- Joey katoaa kujille ja Luke hätäntyy.
- Luke näkee koppahattuisen miehen ja juoksee karkuun.
- Luke pysähtyy sillan alle, mutta näkee koppahattuisen miehen ja jatkaa matkaa.

E4/17 Palataan takaumaan, jossa Luke pitää puhetta ryhmälle, koska on ollut 90 päivää kuivilla.

- Luke kertoo, kuinka hän on ollut lapsesta asti pelokas poika.
- Luke kertoo äitinsä kuolemasta ja pelosta, ja kuinka alkoi käyttämään huumeita.

E4/18 Nykyisyys: Luke ryöstetään kadulla.

- Luke laskee kadulla askeleitaan seitsemään ja koppahattuinen mies seuraa Lukea.

E4/19 Nykyisyys: Luke soittaa kadulla ryhmänohjaajalle ja pyytää päästä takaisin hoitolaan.

- Ohjaaja sanoo noutavansa Luken Stevenin kanssa.
- Luke odottaa ohjaajaa ja laskee seitsemään.

E4/20 Menneisyys: Luke herää yöllä Nellien itkuun.

- Luke lohduttaa Nellietä ja opettaa tämän laskemaan seitsemään rauhoittuakseen.

E4/21 Nykyisyys: Luke kävelee kadulla ja laskee askeliaan seitsemään.

- Luken taakse ilmestyy koppahattuinen aave, joka leijuu tämän takana.
- Luke kääntyy ja näkee äitinsä aaveen koppahattupäässä kutsuvan häntä.
- Samassa Luken ryhmänohjaaja saapuu Stevenin kanssa paikalle, ja Luke saa tietää Nellien kuolleen.

EPISODE 5 – The Bent-Neck Lady

E5/01 Menneisyys: Nellie herää ensimmäisenä yönä kartanossa ja näkee sänkynsä päädyssä tumman naishahmon, jonka niskat ovat taittuneet poikki.

- Aave ja tyttö huutavat samaa aikaa ja Luke herää huutoon.

E5/02 Menneisyys: Nellie on Hughin ja Olivian makuuhuoneessa ja vanhemmat lohduttavat tyttöä.

E5/03 Menneisyys: Seuraavana yönä Nellie haluaa nukkua olohuoneen sohvalla.

- Olivia jää Nellien kanssa olohuoneeseen ja Nellie kysy äidiltään tämän medaljonkikorusta.
- Olivia kertoo pitävänsä korussa kaksosten kuvia ja antaa korun Nellielle lainaa.
- Tytön nukahdettua Olivia poistuu.
- Nellie herää ja näkee Bent-Neck Lady, joka toistaa ääneen sanaa ”no”.

E5/04 Takauma, jossa Nellie kuvailee yöllisiä kohtauksiaan unihoitajan vastaanotolla.

- Hoitaja kertoo, että ilmiötä nimitetään unihalvaukseksi.

- Hoitaja esittäytyy Arthuriksi ja ohjaa Nellien jatkotutkimuksiin.

- Nellie ja Arthur sopivat treffit kesken tapaamisen.

E5/05 Esitetään romanttinen montaasi Nellien ja Arthurin parisuhteesta, parin kihlautumiseen asti.

E5/06 Takauma, jossa Nellie ja Arthur nukkuvat, ja Nellie herää peloissaan unihalvaukseen.

- Arthur herää Nellien itkuun ja auttaa Nellien kohtauksen ohi.

E5/07 Takauma, jossa Arthur ja Nellie tanssivat häissään häävalssiaan.

E5/08 Takauma, jossa Nellie ja Steven nauravat Shirleylle, joka näkee Theodoran flirttailevan morsiusneidon kanssa.

- Steven ja Nellie jatkavat keskustelua Nellien ja Arthurin muutosta Los Angelesiin.

- Nellie näkee yhtäkkiä Olivian aaveen hymyilemässä Hughin selän takana.

E5/09 Takauma kuuden kuukauden päähän nykyisyydestä, kun Nellie saa kohtauksen yöllä.

- Arthur herää Nellien hätään ja rauhoittelee vaimoan.

- Arthur lähtee sytyttämään valoja, ja kaatuu yllättäen lattialle.

- Nellie näkee Bent-Neck Lady'n ja lähtee ryömimään sängystä miehensä luokse, itkien hysteerisesti.

E5/10 Nykyisyys: Nellie istuu terapeutin vastaanotolla ja kuvailee kohtaamisiaan aaveen kanssa.

- Nellie kertoo, kuinka Arthurin tapaamisen jälkeen aave katosi lähes täysin.

- Nellie syyttää aavetta ja kartanoa Arthurin kuolemasta, ja terapeutti muistuttaa Nellietä, että Arthurin kuolinsyynä oli valtionpullistuma.

E5/11 Menneisyys: Nellie leikkii kartanon leikkihuoneessa ja löytää vanhan teeastaston.

E5/12 Menneisyys: Rouva Dudleylle kertoo Nellielle, että astiasto kuului Jacqueline Hillille.

- Rouva Dudley antaa Nellielle luvan pitää astiaston, ja Nellie on innoissaan tähtikupista.

E5/13 Menneisyys: Nellie pesee kuppia keittiössä ja Olivia tulee keittiöön etsien tyttöä.

- Nellie ja Olivia siirtyvät käytävään, jossa näkyy Nellien nimi kirjoitettuna keskellä seinää.

- Nellie kiistää kirjoittaneensa seinään, ja Theodora liittyy keskusteluun puolustaen Nellietä.

- Olivia saa migreenikohtauksen ja poistuu paikalta.
- Theodora koskettaa seinää kädellään ja sanoo tietävänsä, että Nellie puhuu totta.
- Theodora repii tapettia irti seinästä ja tapetin alta paljastuu lisää tekstiä ”Come home Nellie”

E5/14 Takauma, jossa Luke juoksee sateesta Nellien luokse autoon.

- Nellie lähtee ajamaan Lukea vieroitushoitoon ja kertoo olevansa ylpeä veljestään.
- Luke pyytää Nellietä pysäyttämään auton ja ostamaan tälle heroïinia.
- Nellie suostuu ja poistuu ulos ostamaan huumeet.
- Nellie palaa huumeiden kanssa ja Luke pistää heroïinia. Samalla Nellie näkee kadulla BentNeck Ladyn seisomassa sateessa.

E5/15 Nykyisyys: Häätäntynyt Nellie juoksee vessaan ja vetää pöntöstä alas omat mielialalääkkeensä.

E5/16 Nykyisyys: Nellie kertoo terapiaistunnossa kuukauden takaisesta tapaamisestaan Luken kanssa, jättäen kuitenkin kertomatta huumeiden ostosta.

- Nellie kuvailee kokeneensa vieroitusoireita Luken ensimmäisen vieroitushoitoviikon aikana.
- Nellie valehtelee terapeutille käyttävänsä lääkkeitä edelleen.

E5/17 Nykyisyys: Nellie tunnustaa Theodoralle ostaneensa Lukelle huumeita.

- Nellie pyytää Theodora tunnuksellemaan Arthurin tyynyä ja mattoa, johon Arthur kaatui.
- Theodora suostuu, mutta sanoo ettei tunne mitään erityistä.
- Siskot riitelevät Nellien mielenterveydestä ja Nellie loukkaa Theodora.
- Theodora poistuu ja Nellie itkee.

E5/18 Nykyisyys: Steven pitää kirjansigneeraustilaisuutta ja vastaa yleisökysymyksiin.

- Nellie nousee ylös ja syyttää Steveniä tämän tekopyhyydestä.

E5/19 Nykyisyys: Steven vetää Nellien sivuun ja syyttää tätä itsekkästä käyttäytymisestä.

- Steven kysyy Nellieltä lääkkeiden lopettamisesta ja Nellie valehtelee.

E5/20 Nykyisyys: Nellie kertoo terapeutille tapahtumista ja terapeutti kysyy jälleen lääkkeistä.

- Terapeutti selittää, että hoidon tarkoitus on auttaa Nellietä kohtaamaan menneisyyden tapahtumat. Terapeutti myös kyseenalaistaa kartanon merkityksen tapahtumien kulussa.

E5/21 Nykyisyys: Nellie varaa lentoliput Los Angelesista Bostoniin ja juo kupista, jossa on tähtiä.

E5/22 Nykyisyys: Nellie saapuu motellin pihalle ja ottaa taskustaan vanhan taskukellon.

- Nellie näkee takaansa tulevan auton ajovalot.

E5/23 Menneisyys: Hugh ajaa lastensa kanssa autolla motellin pihaan.

- Lapset ja Hugh menevät motelliin sisälle ja Hugh kertoo lapsille lähtevänsä takaisin hakemaan perheen äitiä.

- Lapset jäävät motellihuoneeseen ja vertailevat kokemuksiaan yön tapahtumista.

- Luke kertoo kaksosten olleen Olivian ja Abigailin kanssa teekutsuilla punaisessa huoneessa.

E5/24 Nykyisyys: Nellie istuu motellihuoneessa ja juo kahvia, laskien samalla sokeripusseja.

- Nellie nukahtaa ja herää yöllä hengittäen raskaasti.

- Nellie nostaa katseensa kattoon ja näkee kuolleen Luken neula kädessään.

- Nellie näkee samassa, kuinka huoneen ovenkahva alkaa heilua.

E5/25 Menneisyys: Motellihuoneen ovi aukeaa ja Hugh palaa, nähden Nellien istuvan sängyllä.

- Hugh ja Nellie siirtyvät ulos juttelemaan tapahtumista.

- Poliisit saapuvat motellille ja Hugh lähtee poliisien mukaan, jättäen Nellielle taskukellonsa.

E5/26 Nykyisyys: Nellie herää motellihuoneesta ja yrittää soittaa Stevenille.

- Steven on ensimmäisestä jaksosta tutun asiakkaan kanssa, eikä vastaa.

- Nellie soittaa Shirleylle, mutta Shirley ei vastaa, koska hänkin on tutussa tapaamisessa.

- Nellie jättää huolestuneen viestin Shirleyyn vastaajaan ja kysyy Lukesta.

- Nellie ottaa laukusta rahaa ja nousee ylös.

E5/27 Nykyisyys: Nellie kävelee käytävän päähän ja ostaa automaattista vettä.

- Yhtäkkiä käytävän valot alkavat välkkyä.

- Nellie lähtee kävelemään ja Bent-Neck Lady tippuu katosta roikkumaan Nellien eteen.

- Nellie kaatuu maahan ja huutaa.

E5/28 Nykyisyys: Nellie palaa huoneeseensa ja kuuntelee Stevenin ääniviestin.

- Nellie istuu sängyllä katse lasittuneena ja valaistus muuttuu päivästä yöhön.

- Nellie havahtuu ja huomaa kellon olevan yksi yöllä.

- Nellie puhuu itsekseen ja rohkaisee itseään lähtemään talolle.

E5/29 Nykyisyys: Nellie ajaa Hill Housen pihaan.

- Pihalla Nellie soittaa Hughille ja kertoo Bent-Neck Lady'n palanneen kummittelemaan.

- Nellie valehtelee isälleen olevan kotona.

- Yhtäkkiä talon valot syttyvät ja Nellie näkee etuvalon vilkkuvan kahdesti.

- Nellie lopettaa puhelun isänsä kanssa ja kävelee kartanolle.

E5/30 Nykyisyys: Nellie kävelee kartanoon ja näkee perheensä menneisyyden narratiivissa.

- Hugh kertoo Olivian etsivän Nellietä ja Shirley lähtee ohjaamaan Nellietä kartanossa.

- Kuvakulma vaihtuu: Nellie kävelee yksin ränsistyneessä kartanossa.

- Nellie näkee äitinsä kirjoittavan kartanon seinään ”Come home Nellie”

- Olivia kertoo uskoneensa aina Nellietä, ja käskee tätä hakemaan lipastosta uudet vaatteet.

- Nellie vaihtaa ylleen mekon ja äiti tulee hakemaan tyttärensä alakerran vastaanottoon.

- Alakerrassa Shirley, Theodora, Steven ja Leigh odottavat Nellietä häätöjuhla-vaatteissaan ja pyytävät Nellieltä anteeksi. Myös Hugh ja Olivia ilmaantuvat paikalle, samoin Luke.

- Lopuksi Arthur seisoo joukon takana ja pari ryhtyy valsaamaan ympäri kartanoa.

- Kuvakulma vaihtuu: Nellie tanssimassa yksin hylätyssä kartanossa.

- Pariskunta lopettaa tanssimisen ja kohtausten taustalla näkyvät Crainin perheen lisäksi myös Hill Housen entisiä asukkaita.

- Arthur suutelee Nellietä ja katoaa, jättäen Nelliin seisomaan yksin.

- Samassa Nellie näkee Abigailin portailta ja Olivia saapuu paikalle nuoren Luken kanssa.

- Nellie seuraa joukkoa yläkertaan.

- Yläkerrassa Nellie siirtyy portaikon reunalle ja näkee Arthurin seisovan alakerrassa.
- Samassa Nellie huomaa pitelevänsä käsissään köysisilmukkaa.
- Olivia kutsuu Nellietä ja antaa tälle medaljonkinsa.
- Samassa Nellie huomaa seisovansa portaikon reunalla köysi kaulallaan ja.
- Nellie kutsuu hädissään äitiään ja Olivia rauhoittelee Nellietä, suutelemalla tämän otsaa
- Tämän jälkeen Nellie hirttäytyy ja kartanossa on hiljaista ja pimeää.

E5/31 Nellie käy läpi kohtaukset, jossa Nellie on nähnyt Bent-Neck Ladyn.

- Nellie näkee tapahtumat aaveen perspektiivistä ja tajuaa olevansa aave.

EPISODE 6 – Two Storms

E6/01 Nykyisyys: Shirley viimeistelee Nellien ruumista ja Theodora juo arkun vierellä.

- Siskot keskustelevat Nellien ruumiin valmistelusta.
- Theodora kävelee täyttämään lasiaan ja Shirley'n mies Kevin liittyy siskojen seuraan.
- Ovikello soi ja Steven ja Luke saapuvat paikalle.
- Luke jähmettyy nähdessään arkun, hätääntyy ja poistuu pian huoneesta.
- Sisarukset seuraavat veljeään ja Steven rauhoittelee Lukea.
- Siskot kysyvät Steveniltä Leighistä ja Steven tuohtuu.
- Theodora tarjoaa Stevenille juoman ja veljet lähtevät katsomaan Nellietä arkun luo.
- Steven järkyttyy ja peruuttaa pois arkun luota. Shirley siirtyy lohduttamaan Steveniä.
- Steven täyttää lasinsa uudestaan, ja Luke juoksee pois huoneesta, siskojen seurattessa.
- Steven jää yksin huoneeseen ja näkee kääntyessään Olivian aaveen lähestyvän.
- Steven hätääntyy ja poistuu huoneesta sisarustensa luokse.
- Sisarukset keskustelevat Nellien itsemurhan yksityiskohdista.
- Samassa ovikello soi ja Hugh saapuu.
- Hugh lähestyy lapsiaan ja näkee heidät aluksi menneisyyden narratiivissa, kouluikäisinä.

- Kuvakulma vaihtuu ja keskustelun jatkuessa kaikki lapset näyttävät taas aikuisilta.
- Hugh menee katsomaan Nellien arkkua ja näkee myös Nellien menneisyyden narratiivissa.
- Hugh kehuu Shirley'n työtä ja poistuu huoneesta etsimään vessaa.
- Hugh kävelee pitkin taloa ja huomaa kävelevänsä yhtäkkiä Hill Housen käytävillä.
- Hugh kävelee kartanon aulaan ja kattokruunu tipahtaa aulan lattialle.
- Hugh säikähtää ja näkee itsensä menneisyyden narratiivissa aulan portaiden yläpäässä.

E6/02 Menneisyys: Hugh ja Olivia tulevat aulaan katsomaan pudonnutta kattokruunua.

- Kaksoset liittyvät vanhempiensa seuraan, samoin Theodora ja Steven.
- Steven ja Hugh siirtävät kattokruunun sivuun ja Olivia rauhoittelee kaksosia.
- Ulkona myrskyisä sade muuttuu raekuuroksi ja ikkuna särkyä yläkerrassa.
- Shirley saapuu aulaan ja kertoo ikkunan särkyneen hänen makuuhuoneessaan.
- Steven ja Hugh menevät tarkastamaan tilannetta ja Olivia pyytää Shirleytä keittämään kaakaota Theodoran ja Luken kanssa.
- Olivia jää Nellien kanssa laskemaan ukkosen etäisyyttä.
- Sähköt menevät poikki ja lapset hätäntyvät.
- Nellie harhailee pois perheensä luota ja näkee Bent-Neck Ladyn.
- Nellie huutaa ja Olivia kantaa tämän takaisin aulaan.
- Olivia selittää Nellielle kuinka myös hän näkee joskus ihmisiä kartanossa.
- Hugh palaa aulaan taskulamppujen kanssa ja perhe kerääntyy kokoamaan lamppuja, Theodoran ja Nellien seisoessa kauempana käsi kädessä.
- Yhtäkkiä Olivia huomaa Nellien kadonneen Theodoran vierestä.
- Hugh ja Olivia ryhtyvät etsimään Nellietä ja lapset jäävät aulaan. Steven rauhoittelee Lukea.

E6/03 Nykyisyys: Steven kutsuu Lukea ja sisarukset muistelevat Nellien keksimiä sanoja.

- Theodora kiittailee Stevenille ja Shirley käskee Theodora vähentämään juomista.

- Hugh liittyy keskusteluun kertoen lisää tarinoita Nelliestä. Hugh myös mainitsee Nelliin kirjoittaneen hänelle kuukausittain kirjeitä.
 - Shirley keskeyttää muistelun ja pohtii itkien Nelliin itsemurhaa.
 - Luke jatkaa muistojen kertomista.
 - Steven keskeyttää muistelun ja kysyy Hughilta Nelliin kirjoittamien kirjeiden sisällöstä, syyttäen isää perheen salaisuuksien pimittämisestä.
 - Hugh vastaa Stevenin kysymyksiin ja kertoo yksityiskohtia Nelliin itsemurhasta.
 - Steven kyseenalaistaa Nelliin mielenterveyden ja kertoo kirjasideerouksessa tapahtuneesta välikohtauksesta. Sisarukset keskustelevat tarkemmin itsemurhaa edeltäneistä tapahtumista.
 - Hugh liittyy keskusteluun ja kertoo puhuneensa Nelliin kanssa Bent-Neck Ladystä.
 - Steven suuttuu ja syyttää Hughia Nelliin ja Olivian mielentilojen laiminlyönnistä.
 - Sisarukset yrittävät rahoitella Steveniä ja Shirley aloittaa keskustelun Stevenin kirjoittamasta kirjasta. Shirley ja Steven alkavat riidellä.
 - Theodora yrittää rahoitella kaksikkoa ja Shirley loukkaa Theodora.
 - Theodora suuttuu ja tunnustaa ottaneen Stevenin kirjasta rojalteja.
 - Shirley ja Theodora alkavat riidellä ja Shirley käskee Theodora muuttamaan pois.
 - Kevin tunnustaa myös avanneensa tilin rojalteja varten ja Shirley poistuu itkien.
 - Theodora ja Kevin poistuvat hakemaan lisää alkoholia.
 - Shirley huomaa Nelliin ruumiin päällä nappeja ja sähköt menevät poikki.
 - Sisarukset hajaantuvat ja Hugh näkee Nelliin aaveen käytävällä.
 - Aave kutsuu isäänsä ja Hugh lähtee kävelemään aaveen perään.
- E6/04 Menneisyys: Hugh avaa kaksosten huoneen oven ja etsii Nelliä.
- Olivia liittyy Hughin seuraan ja Hughin taskulamppu sammuu.
 - Hugh lähtee hakemaan paristoja ja Olivia jatkaa etsimistä yksin.
 - Olivian kulkee kartanossa ja talon entisten asukkaiden aaveita ilmestyy näkyviin.
 - Hugh palaa taskulampun kanssa käytävään ja löytää lattialta Olivian lampun.

- Hugh kutsuu Oliviaa, joka kävelee pitkin käytäviä reagoimatta miehensä kutsuun.
- Hugh seuraa vaimoaan ja säikähtää, kun myrsky rikkoo ikkunat Olivian edestä.
- Samassa Hugh huomaa Olivian istuvan käytävällä kaukana ikkunoista ja juoksee tämän luo.
- Olivia sanoo näkevänsä kummallista unta ja yhtäkkiä lapset huutavat alakerrassa.
- Hugh ja Olivia juoksevat alakertaan ja lapset kertovat nähneensä suuren koiran kartanossa.
- Samassa Nellie ilmestyy itkien takaisin aulaan.

E6/05 Nykyisyys: Luke sytyttää kynttilöitä ja keskustelee Hughin kanssa Nellien arkulla napeista.

- Hugh sanoo, ettei usko kenenkään laittaneen nappeja Nellien kasvoille.
- Luke ja Hugh pohtivat vaitonaisesti Nellien ja Olivian itsemurhiin johtavia tekijöitä.
- Shirley ja Steven liittyvät keskusteluun ja Steven suuttuu keskustelusta.
- Hugh kertoo Stevenille kartanon aiheuttaneen tapahtumat ja kaksosten ja Olivian näkevän talon todellisen luonteen paremmin kuin Steven.
- Steven huutaa isälleen ja syyttää tätä perheen kohtalosta ja valheiden levittämisestä.
- Kesken riidan Nellien arkku tipahtaa alustaltaan ja valot syttyvät uudelleen.
- Shirley poistuu huoneesta etsimään meikkilaukkaa, jotta voi korjata Nellien meikin.

E6/06 Nykyisyys: Shirley kävelee kellariin ja näkee Theodoran lähestyvän Keviniä varastossa.

- Shirley kävelee pois ja näkee ruumishuoneella näyn miehestä nostamassa lasiaan.
- Kevin kutsuu Shirleytä ja tämä kävelee pois.

E6/07 Menneisyys: Perhe kerääntyy hätäntyneen Nellien ympärille, joka kertoo olleensa paikalla koko ajan, vaikka kukaan perheestä ei nähnyt häntä.

E6/08 Nykyisyys: Luke ja Steven poistuvat hitaasti Nellien arkun luota.

E6/09 Menneisyys: Luke sanoo pelästyneensä katoamista ja pyytää, ettei Nellie katoaisi enää ikinä.

E6/10 Nykyisyys: Nellien aave seisoo surullisena oman arkkunsa edessä.

EPISODE 7 – Eulogy

E7/01 Menneisyys: Hugh istuu poliisiasemalla kuulusteltavana.

- Poliisi selittää Hughille tilanteen ja miehet keskustelevat tapauksesta ja Hughin lausunnoista. Poliisi sanoo myös kuulleensa Hughin olevan hyvä korjaamaan asioita.
- Poliisi poistuu hakemaan kahvia ja Hugh katsoo itseään peilistä.

E7/02 Nykyisyys: Hugh pukeutuu ja puhuu itsekseen vaatteistaan.

E7/03 Nykyisyys: Hugh juttelee Shirleyn lasten kanssa Shirleyn perheen keittiössä.

- Shirley puhuu tuohtuneena puhelimessa ja Kevin saapuu keittiöön.
- Shirley lähettää lapset pukeutumaan ja käskee Kevinia noutamaan kukkatilauksen.
- Kevin lähtee ja Hugh yrittää keskustella Shirleyn kanssa pariskunnan välisestä kinasta.
- Shirley poistuu tuohtuneena ja Hugh keskustelee Olivian aaveen kanssa Shirleyn luonteesta.

E7/04 Menneisyys: Hugh ja herra Dudley tarkastavat myrskyn aiheuttamia vahinkoja kartanossa.

- Steven saapuu käytävään ja huomaa seinän kostuneen.
- Miehet mittaavat kosteusarvoja huoneiden seinistä ja Hugh sanoo korjaavansa asian.

E7/05 Menneisyys: Hugh, herra Dudley ja Steven huomaavat kartanon kellarin olevan kostea.

- Hugh ja herra Dudley ryhtyvät purkamaan kellarin seinää ja huomaavat mustaa hometta.
- Hugh ottaa kuvan seinän sisältä ja seinästä alkaa kuulua rapinaa.
- Hughin ottamassa kuvassa näkyy miehen siluetti.
- Miehet epäilevät seinissä olevan rottia ja Hugh lyö seinää.

E7/06 Nykyisyys: Hugh koputtaa Theodoran ovea ja pyytää pääsevänsä sisälle asuntoon.

- Theodora ja Hugh juovat kahvia ja keskustelevat eilisen tapahtumista.
- Theodora pyytää isältään anteeksi välien etäännyntymistä ja sanoo ymmärtävänsä tapahtumia.
- Theodora poistuu suihkuun ja Hugh jää keittiöön juttelemaan Olivian aaveen kanssa.

E7/07 Menneisyys: Hugh ja Olivia puhuvat vesivahingosta ja homevauriosta.

- Olivia sanoo kartanon pohjapiirrosten olevan sekavia, eikä talosta saa selkeää kuvaa.

E7/08 Menneisyys: Hugh ja Steven kävelevät kellariin huoltomiehen kanssa.

- Huoltomies epäilee kosteuden tulevan punaisesta huoneesta ja ehdottaa toimintasuunnitelmaa ja työvoiman palkkaamista.

- Hugh sanoo korjaavansa vahingot itse Stevenin kanssa.

E7/09 Nykyisyys: Hugh katselee Steveniä ja Leighiä hautajaistilaisuudessa ja keskustele Oliviaan aaveen kanssa parin avioliitosta.

- Hugh tervehtii nopeasti Leighiä ja siirtyy puhumaan Luken kanssa.

- Olivian aave neuvoo Hughia tämän keskustellessa Luken kanssa.

- Theodora liittyy keskusteluun ja Luke neuvoo Theodora krapulan hoidossa.

- Theodora huomaa Trishin saapuvan ja tiuskii tälle, ennen kuin poistuu itse äkäisesti paikalta.

- Hugh kertoo Lukelle Olivian arvanneen Theodoran pitävän naisista kun Theodora oli lapsi.

- Janet-täti saapuu tilaisuuteen ja pahoittelee tapahtunutta.

E7/10 Menneisyys: Hugh ja Steven aloittavat kellarin remontoinnin ja kuulevat rottien ääniä.

- Olivia saapuu ja tuo tekemänsä pohjapiirrokset.

- Hugh katsoo piirustusta hämmentyneenä ja Olivia poistuu.

E7/11 Nykyisyys: Shirley lausuu runon Nellien hautajaisissa.

- Luke pitää puheen siskonsa muistoksi.

E7/12 Menneisyys: Hugh ja herra Dudley ihmettelevät Olivian pohjapiirroksia.

- Herra Dudley ehdottaa, että Olivian pitäisi poistua talosta hetkeksi aikaa. Herra Dudley jatkaa ja kertoo ajoista, jolloin hänen äitinsä työskenteli talossa iltaisin ja käyttäytyi kummallisesti (eng. scattered). Herra Dudley kuvailee myös vaimonsa työhistoriaa talossa, ja kertoo pariskunnan ensimmäisen lapsen syntyneen kartanossa kuolleena. Lapsen kuoleman jälkeen rouva Dudley alkoi nähdä kamalia painajaisia ja kuulla lapsen itkua öisin. Tilanne kuitenkin rauhoittui, kun pariskunta lopetti kartanossa työskentelemisen yöaikaan.

E7/13 Menneisyys: Hugh käy läpi Olivian työhuoneen laatikoita.

E7/14 Nykyisyys: Shirley etsii kyytiä hautapaikalle ja Hugh tarjoaa Shirleylle kyytiä.

- Autossa Hugh yrittää selvittää Shirleyyn ja Theodoran tilannetta, ja Shirley suuttuu.

E7/15 Menneisyys: Hugh korjaa tuuletinta ja pyytää Steveniä irrottamaan johdon pistorasiasta.

- Hugh näkee seinässä kasvot ja työntää kätensä tuulettimeen.

- Tuuletin viiltää Hughin käden auki ja Hugh huutaa hämmentyneelle Stevenille.

E7/16 Menneisyys: Hugh kävelee punaiselle ovelle ja yrittää avata ovea sorkkaraudalla.

- Ovi pysyy kiinni ja Hugh heittäytyy huutaen ovea vasten.

E7/17 Nykyisyys: Perheenjäsenet heittävät yksitellen multaa Nellien haudalle.

- Luke heittää viimeisenä ja huomaa Nellien aaveen seisovan haudan vieressä.

- Aave sanoo ”Don’t” ja samassa Olivian aave repii Lukea hautaan, pyytäen poikaa jäämään.

- Steven repii Luken pois haudalta ja Luke yrittää kertoa Stevenille näkemästään.

- Steven suuttuu Lukelle ja käskee häntä pitämään pään kylmänä.

- Hugh lähestyy poikiaan, mutta miehet poistuvat muun seurueen luo.

E7/18 Menneisyys: Hugh herää yöllä Olivian pitäessä ruuvimeisseliä Hughin kurkulla.

- Olivia havahtuu hämmentyneenä unestaan ja Hugh hermostuu.

E7/19 Menneisyys: Hugh näyttää Olivialle pohjapiirroksiset ja Olivia kiistää piirtäneensä ne.

- Hugh ja Olivia keskusteleivat Olivian mielentilasta ja Olivia myöntää tuntevansa olonsa sekavaksi ja väsyneensä. Hugh ja Olivia sopivat Olivian matkasta Janetin luo.

E7/20 Nykyisyys: Hugh keskustelelee Olivian aaveen kanssa ja katselee lapsiaan hautaustoimistossa.

- Hugh lähestyy Lukea ja keskustelelee tämän kanssa haudalla tapahtuneesta kohtauksesta.

- Hugh kertoo Lukelle näkevänsä Olivian aaveen joka päivä.

- Luke muistuttaa Hughia närkästyneesti siitä, kuinka isojen poikien tulee erottaa mielikuvitus todellisuudesta. Hugh sanoo olevansa ylpeä pojastaan ja Luke poistuu rakennuksesta.

- Samassa Hugh huomaa Luken lähetyvillä olleen avonaisen laukun.

E7/21 Menneisyys: Hugh ruiskuttaa kellarin seinää ja kuulee rapinaa seinän sisältä.

- Hugh irrottaa tiiliä seinästä ja hypähtää säikähtäen kauemmas seinästä.

- Hugh löytää seinän sisältä mummioituneen luurangon.

E7/22 Menneisyys: Poliisit tulevat paikalle noutamaan ruumista kellarista.

E7/23 Menneisyys: Poliisi kertoo Hughille ruumiin olevan William Hill, joka katosi 60-luvulla.

- Poliisi selittää Williamin muuranneen itsensä kellariin. Poliisi epäilee Williamin katuneen tekojaan, ja yrittäneen raapia tiensä ulos seinän takaa.
- Poistuessaan poliisi kysyy vitsailevasti Hughilta talon kummittelusta.

E7/24 Nykyisyys: Hugh ja Steven keskustelevat ennen lähtöään hautajaisista.

- Shirley huomaa lompakkonsa kadonneen ja Theodora saapuu kysellen autonsa sijainnista.
- Sisarukset riitelevät tapahtumista ja huomaavat Luken kadonneen.
- Hugh tunnustaa nähneensä Luken laukun lähettyvillä ennen poistumistaan ulos.
- Shirley poistuu tuottuneena ja Steven lähtee ulos etsimään Lukea.
- Yhtäkkiä Theodora huomaa maassa multaa, joka johtaa Shirleyn toimistoon.
- Hugh ja Theodora kävelevät toimistoon ja näkevät Olivian piirroksia jäljittelevä pienoismallitalon rikkoutuneena.
- Theodora ryhtyy kokoamaan palasia, kunnes pöydän alta ryömii multainen aave.
- Theodora huutaa ja Hugh tarttuu hänestä kiinni.
- Shirley saapuu paikalle ja kysyy vihaisena, kuka talon on rikkonut.
- Hugh sanoo, etteivät he rikkoneet taloa. Hugh sanoo myös, että voi korjata talon.

E7/25 Menneisyys: Poliisi kyselee turhautuneena Hughilta kartanon tapahtumista.

- Hughin vastaukset ovat ristiriitaisia, eikä Hugh suostu kertomaan mitä kolmen tunnin aikana tapahtui. Hugh myös valehtelee poliiseille, ettei ole koskaan käynyt punaisessa huoneessa.
- Jakso loppuu, kun Hugh juoksee punaisen huoneen avoimesta ovesta.

EPISODE 8 – Witness Marks

E8/01 Takauma kuukauden takaiseen tilanteeseen, jossa Steven ja Leigh ovat hedelmöitysklinikalla keskustelemassa hoitomahdollisuuksista.

- Leighin keskustele hoitajan kanssa ja Steven näkee huoneen ikkunassa Olivian hahmon.
- Näky hermostuttaa Steveniä ja Steven sanoo Leighille että parin pitää jutella.

E8/02 Nykyisyys: Shirley kutsuu Steveniä ja Steven havahtuu.

- Shirley soittaa pankkiin ja kyselee luottokorttinsa perään.
- Steven ja Hugh kokoavat pienoismallin palasia ja sisarukset keskustelevat Lukesta.
- Theodora tuo esille kaksosten suuren itsemurhariskin.
- Steven sanoo lähtevänsä etsimään Lukea paikasta, joka on tunnettu huumekaupasta.

E8/03 Nykyisyys: Steven käynnistää autoa ja Hugh liittyy Stevenin seuraan.

E8/04 Menneisyys: Steven haluaa osallistua remontiin Hughin kanssa, mutta Hugh pyytää Steveniä vahtimaan sisaruksiaan remontoinnin sijasta.

E8/05 Menneisyys: Steven kävelee yläkertaan ja kulkee kellonkorjaajan ohi.

- Yläkerrassa Steven näkee Olivian puhuvan itsekseen kaksosten huoneessa.
- Steven kutsuu äitiään ja Olivia hätkähtää, kysellen kaksosten perään.
- Steven vastaa ja Olivia poistuu huoneesta hämmentyneenä.

E8/06 Menneisyys: Steven pelaa videopeliä pelihuoneessa ja näkee vanhan peilipöydän.

E8/07 Nykyisyys: Steven ja Hugh ajavat autolla kaupungissa.

- Hugh aloittaa keskustelun Stevenin avioliitosta ja Steven tuohtuu.
- Hugh jatkaa keskustelua kertomalla avioliitostaan Olivian kanssa. Hugh kertoo Olivian verranneen avioliittoa naruun ja leijaan, Hughin pitäen Oliviaa maassa.
- Hugh kertoo parin eronneen aiemmin kahdeksi viikoksi Stevenin ollessa pieni.
- Hugh myös toivoo Stevenin kokevan rakkauden, jossa parisuhteen osapuolet voivat riidellä turvallisessa ilmapiirissä.

E8/08 Nykyisyys: Shirley'n lapset lähtevät Kevinin kanssa Halloween kierrokselle.

- Kevin pyytää tilaisuutta jutella asioista, mutta Shirley kieltäytyy.

E8/09 Nykyisyys: Shirley juo punaviiniä työhuoneessa ja katselee pienoismallin palasia, joihin on levinnyt mustaa hometta. Shirley ihmettelee hometta ja ovikello soi.

- Ovikello soi monta kertaa ja Shirley kävelee karkkikulhon kanssa ovelle.
- Ovella ei ole ketään ja Shirley sulkee oven.

E8/10 Nykyisyys: Steven ja Hugh riitelevät autossa.

- Steven sanoo, ettei aio koskaan hankkia lapsia. Hugh harmittelee asiaa.
- Steven kuvailee Olivian kuolemasta kertovaa poliisiraporttia ja suuttuu isälle äidin henkisestä ja fyysisestä laiminlyönnistä. Lopuksi Steven sanoo ikävöivänsä äitiään.

E8/11 Menneisyys: Steven puhuu rouva Dudleyn kanssa peilipöydän kunnostamisesta.

- Rouva Dudley kertoo pöydän kuuluneen Poppy Hillille. Rouva Dudley kertoo Poppyn ja Williamin olleen pariskunta, ja parin tavanneen toisensa mielisairaalassa.

E8/12 Menneisyys: Steven maalaa pelihuoneessa peilipöytää, joka on mustan homeen peitossa.

E8/13 Nykyisyys: Shirley heittää roskeen pienoismallin palaset.

- Ovikello soi uudelleen ja Shirley kävelee ovelle. Samassa oveen koputetaan ja Shirley kävelee vihaisena ulos. Ulkona ei ole ketään ja Shirley palaa sisälle.
- Sisällä Shirley näkee jälleen näyn miehestä, joka nostaa lasiaan.
- Koputus jatkuu ja Shirley juoksee huutaen ulos. Shirley tapaa ulkona Theodoran, joka haluaa pyytää anteeksi tapahtumia. Shirley kävelee sisälle ja Theodora seuraa perässä.
- Shirley suuttuu, kun Theodora yrittää selittää tapahtumia Kevinin kanssa.
- Shirley käskee Theodora muuttamaan pois ja riitely jatkuu.
- Theodora yrittää tarttua Shirleyn kädestä ja Shirley lyö Theodora rintaan.
- Shirley yrittää kiskoa Theodora ulos talosta ja samalla ulkoa kuuluva pauke alkaa.
- Pauke yltyy ja siskot seisovat jähmettyneinä paikoillaan.
- Pauke loppuu ja Shirleyn puhelin soi.

E8/14 Nykyisyys: Shirley soittaa Stevenille autoon ja kertoo pankin soittaneen luottokortista.

- Shirley kertoo Luken lähestyvän Hill Housea ja Hugh käskee siskoja pysymään kotona.
- Theodora käskee Shirleyä kertomaan paukkeesta, mutta Shirley sammuttaa puhelimen.

E8/15 Nykyisyys: Steven ja Hugh riitelevät autossa.

- Steven sanoo mielisairauden periytyvän ja isän ruokkivan sairautta.

- Steven sanoo ettei aio hankkia lapsia, koska mielisairaus kulkee suvussa. Steven myös tunnustaa hankkineensa vasektomian, eikä kertonut asiasta Leighille.

- Hugh pyytää Steveniltä anteeksi tilannetta.

E8/16 Menneisyys: Steven yllättää Olivian kunnostamallaan peilipöydällä.

- Steven ja Olivia puhuvat Olivian matkasta.

- Yhtäkkiä Olivia tuijottaa kauhuissaan peiliin ja lyö nyrkillä peiliä.

- Steven säikähtää ja Olivia pahoittelee kauhuissaan tapahtunutta.

E8/17 Nykyisyys: Hugh ja Steven pysähtyvät bensa-asemalle.

- Hugh kysyy myyjältä Lukesta, ja myyjä kertoo Luken ostaneen usean kanisterin bensaa.

- Hugh hätäntyy ja siirtyy ajamaan autoa.

E8/18 Nykyisyys: Steven ja Hugh puhuvat autossa Luken aikeista.

- Hugh selittää Stevenille kartanon tapahtumia: Hugh kertoo perheen olevan keskeneräinen ateria talolle. Hugh sanoo Stevenin olevan vaarassa, koska Steven kirjoitti talosta kirjan.

- Steven väittää vastaan ja Hugh referoi Stevenin kirjoituksia kartanosta.

- Hugh sanoo kellonkorjaajan olevan aave, koska kelloa ei ole korjannut kukaan. Hugh myös mainitsee, ettei rakentanut koskaan pojille puumajaa.

- Hugh sanoo lopuksi, ettei kyseessä ole mielisairaus.

E8/19 Nykyisyys: Shirley ja Theodora puhuvat autossa Lukesta.

- Shirley pyytää Theodora kertomaan tapahtumista Kevinin kanssa.

- Theodora yrittää selittää, mutta Shirley suuttuu ja siskot alkavat tappelemaan.

- Yhtäkkiä Nellien aave ilmestyy siskosten väliin huutaen.

- Shirley pysäyttää auton ja Theodora juoksee autosta ulos itkien.

- Shirley seuraa siskoaan ja Theodora kertoo, kuinka kosketti Nellien ruumista ja kuinka tunnottomuus levisi Theodoraan. Theodora kertoo sietämättömästä olostaan ja tapahtumista Trishin ja Kevinin kanssa. Theodora sanoo myös, ettei kadu tekojaan, koska tapahtumista johtuvat vaikeat tunteet tuntuivat paremmilta kuin tunnottomuus.

E8/20 Nykyisyys: Luke saapuu talolle ja kartanon ikkunoista heijastuu punainen valo.

- Luke kaataa bensaa kartanon aulaan ja yrittää sytyttää bensaa sytkärillä.
- Bensa leimahtaa lattialla, mutta liekit eivät syty.
- Luke näkee äitinsä aaveen portaiden päädyssä.
- Poppyn aave ilmestyy Luken taakse ja tarttuu tätä päästä.

EPISODE 9 – Screaming Meemies

E9/01 Menneisyys: Hugh herättää Olivian olohuoneen sohvalta kaksosten keskeltä ennen myrskyä.

- Hugh ja Olivia puhuvat lasten kasvamisesta ja Olivia toivoo ajan pysähtyvän, jotta kaksoset pysyisivät aina pieninä.
- Yhtäkkiä Olivia havahtuu, kun Hugh on nostanut Luken pois sohvalta ja kantaa tätä pois.
- Olivia seuraa Hughia Nellie sylissään.

E9/02 Menneisyys: Olivia näkee rouva Dudleyyn siivoavan myrskyn jäljiltä ikkunanpalasia.

- Olivia sanoo nähneensä yöllä kummallisia unia.
- Olivia kertoo rouva Dudleylle isänsä kuolemasta: Isä kuoli yllättäen auto-onnettomuudessa ja Olivia sanoo tunteneensa olonsa turraksi ja tunteet ilmestyivät vasta hautajaisten jälkeen. Olivia muistelee myös, kuinka itkun yhteydessä raesade yltyi niin, että lopulta satoi kiviä. Myrskyn aikana Olivian äiti ja sisko Janet yhtyivät itkuun ja myrsky laantui.

E9/03 Menneisyys: Olivia asettuu lukemaan lukuhuoneeseen ja migreenikohtaus iskee.

- Olivia kävelee portaita alas kellonkorjaajan ohi keittiöön, jossa Luke ja Shirley tappelevat.
- Luke pyytää Shileytä lainaamaan vaatteitaan Abigailille ja Shirley väittää, että Abigail ei ole oikeasti olemassa. Olivia sanoo, ettei Luke saa viedä Shirleyyn vaatteita.
- Olivia ottaa särkylääkkeitä ja poistuu keittiöstä.

E9/04 Menneisyys: Olivia avaa oven ja saapuu yhtäkkiä ruumishuoneelle, jossa näkee aikuisen Nellien kuolleena pöydällä.

- Olivia kävelee ruumiin luo ja alkaa itkeä. Olivia perääntyy ruumiin luota ja törmää maassa makaavaan aikuisen Luken ruumiiseen.
- Nellien ruumis nousee ylös ja yrittää puhua, mutta suu ei aukea. Samassa Nellie katkoo suutaan kiinni pitävät langat ja kutsuu äitiään.
- Olivia järkyttyy ja kaatuessaan palaa takaisin lukuhuoneeseen.

E9/05 Menneisyys: Olivia kertoo tapahtuneesta Hughille.

- Hugh väittää Olivian nukahtaneen kesken lukemisen ja Olivia myötäilee, kertoen päänsärkyjensä ja uniensa pahenemisesta.
- Hugh kertoo vahingosta tuulettimen kanssa ja toteaa olevan itsekin sekavassa mielentilassa.

E9/06 Menneisyys: Olivia herää yöllä näkyyn aaveesta makuuhuoneen ovelle.

- Olivia yrittää herättää Hughia ja sanoo jonkun liikkuvan talossa.
- Olivia kävelee ovelle ja katsoo käytävään.
- Kun Olivia kääntyy katsomaan Hughia, hän huomaa aaveen seisovan Hughin vieressä.
- Aave muuttuu nuoreksi Poppy Hilliksi, joka pyytää Oliviaa seuraamaan tätä ulos huoneesta.

E9/07 Menneisyys: Poppy ja Olivia saapuvat Olivian lukuhuoneeseen.

- Poppy kehuu sisustusta ja Olivia toteaa uneksivansa. Poppy myötäilee Oliviaa ja sanoo kaikkien olevan unta. Poppy myös kehuu Oliviaa ja sanoo Willien ihastuvan tähän.
- Poppy pyytää Oliviaa istumaan ja sanoo tämän vaikuttavan väsyneeltä.
- Poppy muistelee omia lapsiaan ja puhuu lasten menettämisen kauheudesta.
- Olivia kertoo unestaan, jossa kadotti Nellien. Poppy jatkaa keskustelua kertoen yksityiskohtaisesti unista, joissa todisti lastensa kuolemia. Poppy vaikuttaa järkyttyneeltä, mutta toteaa lopulta tyynesti nähneensä vain unta.
- Samassa Olivia kääntyy ympäri ja näkee kaksoset nukkumassa sängyissään. Kuvakulma vaihtuu ja Poppyn aave Olivian takana on vanha ja harmaa.
- Aave muuttuu jälleen nuoreksi ja lähestyy kaksosia. Poppy kysyy Olivialta herättäisikö Olivia kaksoset, jos lapset näkisivät kamalaa unta. Olivia vastaa myöntävästi.

- Poppy sanoo tietävänsä salaisuuden, jonka avulla herättää kaksoset. Kohtaus loppuu Poppyn kuiskaillessa Olivialle.

E9/08 Menneisyys: Hugh kutsuu Oliviaa ja Olivia havahtuu Hughin päältä ruuvimeisselin kanssa.

- Hugh tivaa selitystä vihaisena ja Olivia hämmentyy.

E9/09 Menneisyys: Olivia ja Hugh puhuvat pohjapiirrosten äärellä ja Olivia suostuu lähtemään talosta siskonsa luo.

E9/10 Menneisyys: Olivia kävelee alakertaan päätänsä pidellen. Kohtaus on hidastettu ja ympäröivät äänet kuuluvat kovaa. Hugh kutsuu Oliviaa, mutta Olivia ei vastaa.

E9/11 Menneisyys: Olivia peittelee kaksosia ja Nellie kysyy Olivialta pahoista unista.

- Nellie kysyy Olivialta painajaisesta, jossa Olivia tappaa kaksoset. Luke liittyy keskusteluun ja kaksoset kuvailevat uniensa myötä tulevaisuutta, jossa molemmat kaksoset kuolevat Olivian näyn tapaisesti. Olivia kauhistuu ja sanoo herättävänsä kaksoset.

- Olivia havahtuu Stevenin kutsuessa äitiään. Kohtaus muuttuu yöstä päiväksi ja kaksoset katoavat huoneesta. Olivia poistuu pelokkaana huoneesta.

E9/12 Menneisyys: Rouva Dudley löytää Olivian istumassa yksin.

- Rouva Dudley kertoo Stevenin olevan huolissaan Oliviasta.

- Olivia ja rouva Dudley puhuvat vanhemmuudesta ja Olivia sanoo pelkäävänsä lastensa puolesta. Olivia sanoo Hughin pitävän tämän jalkoja maassa.

- Rouva Dudleyn mielestä Olivian täytyy uskoa intuitioonsa.

- Rouva Dudley kehottaa Oliviaa ja perhettä poistumaan talosta mahdollisimman pian.

- Rouva Dudley jatkaa kertomalla, etteivät Dudleyt jää taloon yöaikaan, eikä pariskunnan lapsella ole lupaa tulla taloon. Rouva Dudley myös tunnustaa, ettei halunnut aluksi työskennellä talossa Crainien apuna. Kuitenkin kun hän kuuli taloon muuttavan lapsia, jotka olivat samanikäisiä kuin hänen oma tyttänsä, hän suostui.

- Olivia sanoo lähtävänsä siskonsa luo.

E9/13 Menneisyys: Steven yllättää Olivian peilipöydällä.

- Steven ja Olivialta keskustelevat Olivian matkasta.

- Olivia kiittää Steveniä lahjasta, ja näkee yhtäkkiä peilissä aikuiset kaksoset kutsumassa häntä. Olivia lyö nyrkillä peiliä ja Steven säikähtää.

E9/14 Menneisyys: Hugh sitoo Olivian kättä ja kysyy tapahtumista.

- Olivia sanoo tarvitsevansa apua ja olevansa hukassa itsensä kanssa.
- Hugh sanoo Olivian olevan väsynyt ja stressaantunut.
- Olivia kiistää ja sanoo tavallisen stressin ja uupumuksen kadonneen. Olivia jatkaa ja sanoo tuntevansa vain pelkoa. Olivia myös kysyy ajatteleeko Hugh, että Oliviassa on jotain vikana.
- Hugh vastaa, että Olivian tulisi lähteä aikaisemmin ja Olivia myöntyy.
- Olivia on huolissaan perheen pärjäämisestä ja Hugh sanoo kaiken järjestyvän.

E9/15 Menneisyys: Olivia hyvästelee lapset ja Hughin.

- Luke kysyy Olivialta voiko Abigail nukkua talossa tulevana yönä. Olivia suostuu.
- Olivia poistuu taksiin.

E9/16 Menneisyys: Hugh huomaa mustan homeen levinneen kellarissa ja istuu lattialle.

E9/17 Menneisyys: Hugh ja Olivia puhuvat puhelimesta ja lapset huutavat taustalla.

- Olivia valehtelee Hughille puhelimesta ja Hugh sulkee puhelimen, koska lapset huutavat.
- Olivia laskee puhelimen ja istuu yksin motellihuoneessa.

E9/18 Menneisyys: Taksi ajaa yöllä kartanon pihaan.

E9/19 Menneisyys: Hugh nukkuu olohuoneen sohvalla ja Olivia katselee häntä.

- Olivia katselee ympärilleen ja poistuu.

E9/20 Menneisyys: Olivia kävelee kellariin rotanmyrkkypullon luo.

E9/21 Menneisyys: Shirley kävelee keittiöön ja näkee Olivian tekemässä teetä.

- Shirley kysyy äidiltään, miksi äiti on kotona.
- Olivia kysyy Shirleyltä näkeekö tämäkin unta ja sanoo lasten kasvaneen niin nopeasti.
- Shirley hämmentyy äitinsä käyttäytymisestä ja Olivia poistuu huoneesta.

E9/22 Menneisyys: Olivia herättää kaksoset ja huomaa Luken sängyssä Abigailin.

- Luke sanoo tytön olevan aito ja Abigail pyytää anteeksi.

- Olivia kutsuu lapset teekutsuille.

E9/23 Menneisyys: Olivia kulkee lasten kanssa punaiselle ovelle, joka on avoinna.

- Nellie ihmettelee ovea ja Olivia sanoo, että he itse ovat oven avain.

- Hahmot menevät huoneeseen. E9/24 Menneisyys: Shirley herättää nukkuvan isän olohuoneesta.

- Shirley sanoo äidin palanneen ja käyttäytyvän oudosti.

E9/25 Menneisyys: Olivia tarjoilee lapsille teetä punaisessa huoneessa.

- Luke sanoo, ettei Abigail saa poistua kotoaan usein.

- Abigail sanoo, ettei hänen äidilleen saa kertoa hänen olevan täällä.

- Olivia vakuuttaa lapsille, että he ovat turvassa.

E9/26 Menneisyys: Hugh näkee keittiössä Olivian matkalaukun ja rotanmyrkkypullon.

9/27 Menneisyys: Olivia ojentaa lapsille kupit, kaataen teetä myös itselleen.

- Olivia sanoo olevansa onnellinen ja Abigail juo teetä.

E9/28 Menneisyys: Hugh tarkistaa lasten makuuhuoneita ja huomaa kaksosten puuttuvan.

- Hugh lähtee juoksemaan.

E9/29 Menneisyys: Olivia sanoo Nellielle ettei Nelliin tarvi murehtia painajaisestaan, koska Olivia herättää heidät unesta.

- Nellie ei ymmärrä mitä äiti tarkoittaa.

- Abigail alkaa yskiä ja kaksoset hätäntyvät.

- Olivia sanoo ettei heillä ole hätää.

E9/30 Menneisyys: Hugh juoksee punaiseen huoneeseen ja kaataa teekupit.

- Lapset hätäntyvät ja Olivia yrittää tarttua Hughiin.

- Hugh työntää Olivian pois ja Olivia lyö päänsä.

E9/31 Menneisyys: Olivia herää ja näkee maassa kuolleen Abigailin.

- Olivia nousee ylös ja lähtee nilkuttamaan huoneesta.

E9/32 Menneisyys: Lapset itkevät autossa ja Luke näkee Abigailin katselevan kartanon ikkunasta.

E9/33 Menneisyys: Hugh juoksee kartanossa ja näkee Hill Housen entisten asukkaiden aaveet.

- Hugh juoksee Stevenin huoneeseen ja herättää pojan.

E9/34 Menneisyys: Olivia nilkuttaa kartanossa ja huomaa lasten huoneiden olevan tyhjillään.

- Olivia saapuu Stevenin huoneelle ja huomaa oven olevan kiinni.

- Olivia yrittää avata ovea ja Poppyn aave ilmestyy Olivian luo.

- Poppy kertoo, kuinka Hugh yrittää viedä lapset pois Olivian luota.

- Vanhan naisen aave keskeyttää Olivian ja kertoo Poppyn valehtelevan.

- Olivia pyytää naiselta apua, ja samalla Hugh juoksee huoneesta Steven sylissään.

- Olivia yrittää seurata heitä, mutta kaatuu nilkuttaessaan maahan.

- Olivia katsoo ikkunasta, kun muu perhe ajaa pois.

- Poppyn aave ilmestyy Olivian taakse ja pelottelee Oliviaa. Olivia huutaa ja Poppy katoaa.

E9/35 Menneisyys: Olivia palaa punaiseen huoneeseen ja kauhistuu huomattessaan Abigailin ruumiin.

- Olivia itkee, mutta rauhoittuu huomattessaan Abigailin aaveen seisomassa ovella.

- Olivia kysyy Abigaililta onko tämä hereillä.

- Tuntemattoman naisen aave tarttuu Abigailia kädestä ja taluttaa tämän pois.

- Olivia lähtee huoneesta ja kävelee portaiden kaiteen luo.

- Olivia sanoo Hughin tappavan lapset ja Poppyn aave vastaa kaiken olevan vain painajaista.

- Olivia sanoo haluavansa herätä ja Poppy kannustaa Oliviaa heräämään.

- Samassa Olivia seisoo kaiteen päällä itkien.

- Olivia sanoo haluavansa herätä ja tipputautuu kaiteelta alas.

- Kamera kiertää kartanon tyhjillä käytävillä.

E9/36 Menneisyys: Perhe astuu ensimmäistä kertaa taloon.

- Lapset ovat innoissaan talosta ja juoksevat ylös katsomaan makuuhuoneita.

- Hugh huutaa lasten perään ja kysyy Oliviaalta, tuleeeko hänkin yläkertaan.
- Olivia käskee Hughin mennä ilman häntä.

EPISODE 10 – Silence lay steadily

E10/01 Menneisyys: Shirley juoksee portaat ylös punaisen huoneen ovelle.

- Nellie ja Shirley yrittävät avata ovea yleisavaimella.

E10/02 Menneisyys: Theodora on tanssihuoneessa ja huomaa ovenkahvan heiluvan.

E10/01 Menneisyys: Shirley ja Nellie juttelevat ja Shirley yrittää avata ovea.

E10/02 Menneisyys: Theodora lähestyy ovea ja kysyy kuka ovella on.

E10/01 Menneisyys: Shirley turhautuu ja lyö ovea.

E10/02 Menneisyys: Theodora säikähtää oven paukahdusta.

E10/01 Menneisyys: Shirley ja Nellie pohtivat missä avain on.

E10/02 Menneisyys: Theodora kurkistaa oven alle.

E10/01 Menneisyys: Shirley ja Nellie poistuvat ovelta ja oven alla liikahtaa varjo.

E10/02 Menneisyys: Theodora huutaa Lukelle ja käynnistää television.

E10/03 Aikuinen Steven kirjoittaa uutta kirjaa.

- Steven avaa jääkaapin ja raskaana oleva Leigh tulee keittiöön ruuan kanssa.
- Leigh kysyy kirjoittamisesta ja Steven sanoo kirjoittamisen olevan hidasta.
- Pariskunta vitsailee kirjoittamisesta ja Leigh pyytää Steveniä lukemaan tälle tekstiään.
- Steven kertoo kirjoittavansa tilanteesta, jossa Steven ja Hugh saapuivat kartanolle Luken perässä. Leigh rohkaisee Steveniä kirjoittamaan tulevan tyttären vuoksi.

E10/04 Aikuinen Steven jatkaa kirjoittamista.

E10/05 Nykyisyys: Steven ja Hugh saapuvat talolle

- Hugh ja Steven haistavat bensan ja Hugh sanoo tietävänsä missä Luke on.
- Kartanossa alkaa kuulua pauketta ja miehet lähtevät juoksemaan.

- Steven kääntyy ja näkee William Hillin.
- Steven juoksee isänsä luo ja miehet pysähtyvät nähdessään Abigailin portailta.
- William seuraa miehiä ja Steve muuttuu pelokkaaksi. Hugh pyytää Steveniä pitämään katsekontaktin hänen kanssaan, kun William kumartuu katsomaan Steveniä.
- William poistuu ja miehet juoksevat portaat ylös.

E10/06 Nykyisyys: Hugh hakkaa punaista ovea ja huutaa Lukea.

- Steven sanoo oven olleen aina lukittuna ja Hugh vastaa oven avautuen halutessaan.
- Hugh poistuu oven luota ja Steven näkee huoneen olevan auki.
- Luke kurottelee huoneesta Steveniä ja Steven menee huoneeseen.
- Ovi sulkeutuu Stevenin takaa.

E10/07 Steven sulkee tietokoneensa ja Leigh pyytää Steveniä makuuhuoneeseen.

- Steven sanoo unohtaneensa tapahtumat ja Leigh sanoo Luken kuolleen.
- Steven alkaa kyseenalaistamaan tapahtumia ja Leigh sanoo, ettei Steven voi muistaa tapahtumia, koska Steven ei ole kirjoittanut tapahtumia vielä.
- Samassa Leigh ryhtyy haukkumaan Steveniä ja tämän työtä.
- Leighin raskausvatsan ylle leviää musta home ja Leigh muuttuu harmaaksi aaveeksi.
- Nellie keskeyttää kohtauksen ja Steven herää punaisesta huoneesta sisarustensa kanssa.
- Steven alkaa elvyttää Lukea.

E10/08 Nykyisyys: Luke yrittää sytyttää kartanoa, mutta bensa ei syty.

- Luke näkee Olivian portaiden päässä ja Poppyn aave tarttuu Lukeen.

E10/09 Aikuinen Luke vaeltaa kaduilla ja soittaa vieroituskeskukseen.

- Joey tulee Luken luo ja kaksikko menee hienoon hotelliin.
- Joey sanoo Luken pelastaneen hänet.
- Luke sanoo Joeyn karanneen ja Joey kiistää tapahtumat.
- Joey ehdottaa huumeiden käyttämistä ja Luke kieltäytyy.

- Joey sanoo huumeiden odottavan Lukea, eikä Luke tule olemaan koskaan kuivilla.

- Joey piikittää huumeet ja Luke kieltäytyy huumeista.

- Joey sanoo Luken jo pistäneen itseään ja Luke huomaa kädessään neulan.

- Joey muistelee sotaveteraanin kertomusta ja samassa Joeyn silmät valuvat kasvoille.

E10/10 Nykyisyys: Luke herää punaisen huoneen lattialta ja Steven saapuu huoneeseen.

- Ovi menee kiinni ja Poppyn aave koskettaa Steveniä.

E10/11 Nykyisyys: Hugh yrittää avata ovea ja musta home tarttuu Hughin käteen.

- Hugh peruuttaa ovelta ja kaatuu mustan homeen peittäessä hänet.

E10/12 Nykyisyys: Shirley ja Theodora saapuvat kartanolle ja kuulevat Hughin huutavan heitä.

- Theodora juoksee portaat ylös huutaen isäänsä.

- Shirley näkee tutun näyn miehestä, joka nostaa lasiaan tervehdykseksi.

E10/13 Nykyisyys: Theodora näkee isänsä maassa.

- Theodora katsoo alakertaan ja näkee Shirleyyn kävelemässä pois päin.

- Theodora huutaa Shirleytä ja Poppyn aave koskettaa Theodoran otsaa.

E10/14 Aikuinen Shirley istuu baaritiskillä ja tuntematon mies tilaa hänelle drinkin.

- Shirley näyttää sormustaan, mutta tilaa miehelle vitsillä takaisin ruokaa.

- Mies saapuu Shirleyyn luo ja kaksikko jää juttelemaan.

- Baarissa tulee pilkku ja mies pyytää Shirleytä yömyssylle.

- Shirley näkee miehen nimettömässä sormuksen ja kieltäytyy tarjouksesta. Mies poistuu.

- Mies palaa takaisin ja sanoo ettei tilanne mennyt noin. Mies kertoo Shirleyyn lähteneen tämän matkaan. Mies ja Shirley puhuvat Shirleyyn avioliitosta ja lapsista ja perheen ruuhkavuosista. Mies sanoo Shirleyyn vihan Kevinin ja Theodora kohtaan olevan tekopyhää ja Shirley haistattelee miehelle.

E10/15 Aikuinen Shirley saapuu omiin hautajaisiinsa Kevinin ja Olivian hautajaisissa olleen hautaustoimistontyöntekijän kanssa.

- Kevin kuvailee Shirleyyn pelkoa, jossa Kevin saa tietää Shirleyyn pettäneen häntä.

- Shirley lähtee kävelemään työntekijän kanssa arkulle ja mies kuvailee yksityiskohtaisesti ruumiin valmisteluprosessia.

- Shirleyyn ruumis nousee istumaan ja alkaa repimään omaa naamaansa.

- Shirley kauhistuu ja Nellie saapuu Shirleyyn luo ja koskettaa tämän kasvoja.

E10/16 Nykyisyys: Shirley herää punaisesta huoneesta ja näkee Stevenin elvyttämässä Lukea.

E10/17 Aikuinen Theodora kertoo Trishille muistosta, jossa Olivia löi Theodora, koska Theodora heitti kiven lasisen puutarhahuoneen katon läpi.

- Theodora ottaa hanskat pöydältä ja Trish kysyy hanskoista.

- Theodora ei muista hanskojen syytä ja Trish kysyy mitä Theodora tuns aiemmin käsillään.

- Theodora sanoo tunteneensa pelkoa ja katumusta.

- Trish kertoo tarinan miehestä, joka sulki itsensä muurin sisälle paetakseen pelkoa ja katumusta.

Katuessaan mies yritti raapia tiensä ulos, mutta ei onnistunut.

- Trish sanoo pelon ja katumuksen poistuvan kun Theodora herää.

- Trish siirtyy sängyn pätyyn ja aaveiden kädet peittävät Theodoran.

- Nellie saapuu Theodoran luokse ja vetää tämän pois käsien alta.

E10/18 Nykyisyys: Theodora herää punaisesta huoneesta ja näkee Shirleyyn ja Stevenin elvyttävän Lukea. Elvytys ei vaikuta onnistuvan ja sisarukset istuvat Luken ruumiin ympärillä.

E10/19 Aikuinen Luke herää valkoisesta huoneesta Olivian, nuoren Nellien ja Abigailin kanssa.

- Olivia on onnellinen Luken palaamisesta ja kertoo tälle muiston lapsuudestaan.

- Olivia poistuu pöydän luo ja ojentaa Lukelle koppahatun. Samassa kaikilla on koppahatut.

- Luke säikähtää ja nuori Nellie käskee Lukea lähtemään pois.

- Luke kysyy onko hän kuollut ja Olivia vastaa Luken olevan hereillä.

- Olivia sanoo maailman olevan paha, eivätkä pahat tapahtumat olleet Luken syytä.

- Nellie käskee Lukea lähtemään ja Luke sanoo ettei halua kuolla.

- Olivia sanoo Luken koputtaneen punaisen huoneen ovea vuosien ajan.

- Luke sanoo haluavansa lähteä ja aikuinen Nellie saapuu ja ottaa Lukesta kiinni.

E10/20 Nykyisyys: Luke herää haukkoen henkeään ja kertoo Nellien pelastaneensa hänet.

- Nellien aave ilmestyy huoneeseen ja Nellie kertoo huoneen olevan vatsa eikä sydän.
- Nellie sanoo ajan olevan pirstaloituneita palasia, suoran viivan sijasta.
- Nellie selittää sisarusten olleen huoneessa aikaisemmin tietämättään, koska huone on esittänyt sisaruksille eri tiloja.
- Sisarukset sopivat erimielisyytensä ja Nellien aave katoaa.

E10/21 Nykyisyys: Hugh herää kartanon lattialta ja ottaa lääkkeen taskustaan.

- Poppy Hillin aave ilmestyy ja kertoo Hughille lorun Grattanien perheen kohtalosta.
- Olivia kääkee Poppya häipymään ja Poppy poistuu.
- Olivia sanoo kaikkien palanneen viimein kotiin.
- Hugh kertoo Olivian kulkeneen hänen rinnallaan kartanon ulkopuolella, mutta Olivia sanoo ettei se ollut hän.
- Hugh sanoo pidellensä ovea kiinni niin tiukasti, etteivät hänen kätensä riittäneet pitelemään lapsia. Olivia sanoo hirviöiden olevan kartanon ulkopuolella ja Hugh sanoo lasten kuolevan kartanossa.
- Olivia sanoo Hughin vieneen lapset. Hugh sanoo, että lasten kuuluu elää ja kasvaa, ja vanhempien kuuluu todistaa sekä hyvät että pahat asiat.
- Olivia sanoo kaikkien olevan turvassa ja talon olevan perheen ikuinen koti.
- Hugh pyytää Oliviaa avaamaan oven, mutta Olivia sanoo itkuisesti jäävänsä yksin.
- Hugh sanoo, että olisi tappanut itsensä Olivian kuoleman jälkeen, jos parilla ei olisi ollut lapsia. Samalla Hugh lupaa jäädä Olivian luo ikuisesti, jos Olivia päästää lapset menemään.

E10/22 Nykyisyys: Steven yrittää pitää Lukea hereillä ja Hugh astuu punaiseen huoneeseen.

E10/23 Nykyisyys: Theodora ja Shirley juoksevat käytävällä ja Steven ja Hugh kantavat Lukea.

- Siskot lähtevät Luken kanssa sairaalaan ja Hugh ja Steven jäävät kartanolle.
- Steve ja Hugh katsovat kun menneisyyden Hugh ajaa pihaan ja kävelee kartanossa.

- Menneisyyden Hugh löytää Olivian ja huutaa. Steven katsoo kun menneisyyden Hugh pitelee kuollutta Oliviaa ja kysyy rouva Dudleyltä mitä tapahtui.

- Hugh on shokissa ja sanoo korjaavansa tilanteen. Herra Dudley yrittää rahoitella Hughia.

- Hugh kysyy miksi pariskunta on kartanossa ja Dudleyt kertovat etsivänsä tytärtään.

E10/24 Nykyisyys: Steven ja Hugh katsovat menneisyyden tapahtumia, kun Dudleyt löytävät Abigailin ruumiin.

- Menneisyyden Hugh pyytää anteeksi pariskunnalta ja Abigailin aave ilmestyy.

- Dudleyt juoksevat tyttärensä aaveen luokse ja Hugh palaa Olivian ruumiin luo, nähden tämän aaveen kävelevän pois ruumiin luota.

- Hugh sanoo polttavansa kartanon ja suolaavan maan.

- Dudleyt kieltävät Hughia, koska eivät halua menettää tytärtään.

- Herra Dudley lupaa parin pitävänsä salaisuuden kartanon tapahtumista, jos Hugh lupaa pitää kartanon tyhjillään.

- Hugh katsoo Dudleyn perheen poistuvan talosta Abigailin ruumiin kanssa.

- Steven pyytää anteeksi isältään ja näkee samalla isänsä makaavan kuolleena portaiden juurella, lääkepurkki kädessään.

- Hugh kävelee kohti punaista huonetta, ja hyvästelee Stevenin.

- Hugh muuttuu nuoreksi ja haluaa punaisessa huoneessa Olivian ja aikuisen Nellien aaveita.

- Ovi sulkeutuu ja Steven jää yksin taloon.

- Steven kävelee pois talosta ja näkee kaikki Hill Housen aaveet aulassa.

E10/25 Nykyisyys: Luke herää sairaalassa.

E10/26 Nykyisyys: Steven palaa Leighin luokse.

- Steven kertoo olleensa väärässä menneisyydestään.

- Steven pyytää Leighiltä anteeksi.

E10/27 Nykyisyys: Shirley tunnustaa Kevinille pettäneensä häntä.

E10/28 Nykyisyys: Steven kertoo Leighille rakentaneen muurin itsensä ympärille.

E10/29 Nykyisyys: Theodora ja Trish pakkaavat Theodoran tavaroita ja Theodora heittää hanskat pois.

E10/30 Nykyisyys: Steven toivoo saavansa luvan palata takaisin kotiin.

E10/31 EPILOGI: Vanha herra Dudley kantaa vaimoaan Hill Houseen.

- Rouva Dudley kuolee ja tämän aave ilmestyy pitelemään kuollutta esikoistaan ja Abigailia.

E10/32 EPILOGI: Perhe juhlii Luken raittiutta.

E10/33 EPILOGI: Teos loppuu autioon Hill Houseen.